

Proprietatea Bibliotecii
Universității Iași

X-2925

3012886
Periodice

CUM VORBIM

REVISTA FONDULUI STUDILOR ȘI EDITURII (1951)

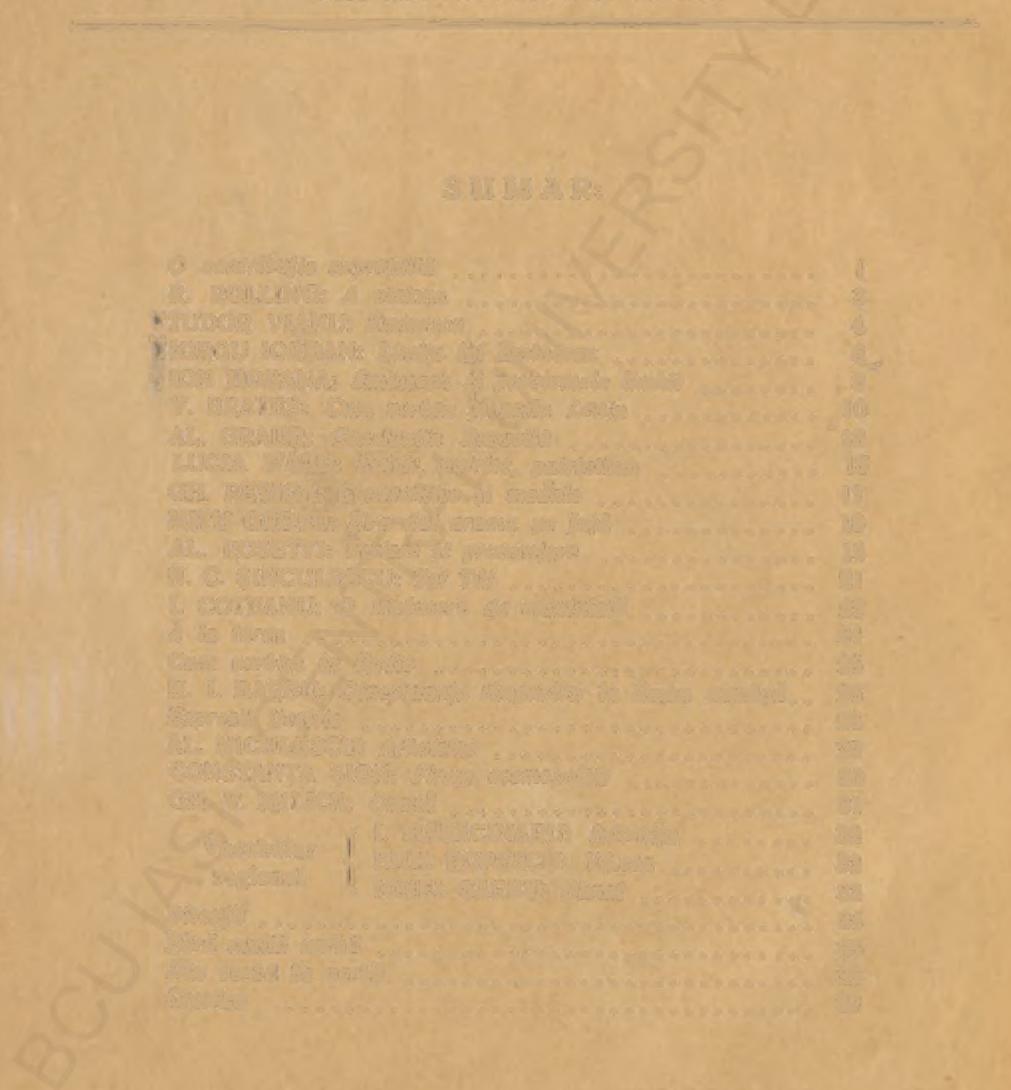
ORGAN AL SOCIETĂȚII DE ȘTIINȚE ISTORICE, FILOLOGICE ȘI FILOSOFICE

COMITUL DE REDACȚIE

DR. ADOL. S. CIHACU, AL. GRAUR (redactor responsabil), Acad. IONEL DIMITRIU, DR. BRATU
Acad. S.M.I. FRODOVA, Acad. AL. ROȘTIU

SUMAR:

© ...	1
R. BOLLING: A ...	2
TUDOR VIARU: ...	4
IONUȚ IONIAN: ...	5
ION BUCURNA: ...	7
V. BRATU: ...	10
AL. GRAUR: ...	12
LILIA WAGNER: ...	15
GH. BUCUR: ...	17
MIHAI GRIGOR: ...	18
AL. ROȘTIU: ...	19
H. C. QUICUNDE: ...	21
I. COVILAN: ...	22
A la ...	23
... ..	25
H. I. RAJIC: ...	26
... ..	27
M. NICOLAE: ...	28
CONSULTA ...	29
GH. V. ...	31
... ..	32
... ..	33
... ..	34
... ..	35
... ..	36
... ..	37
... ..	38
... ..	39
... ..	40
... ..	41
... ..	42
... ..	43
... ..	44
... ..	45
... ..	46
... ..	47
... ..	48
... ..	49
... ..	50
... ..	51
... ..	52
... ..	53
... ..	54
... ..	55
... ..	56
... ..	57
... ..	58
... ..	59
... ..	60
... ..	61
... ..	62
... ..	63
... ..	64
... ..	65
... ..	66
... ..	67
... ..	68
... ..	69
... ..	70
... ..	71
... ..	72
... ..	73
... ..	74
... ..	75
... ..	76
... ..	77
... ..	78
... ..	79
... ..	80
... ..	81
... ..	82
... ..	83
... ..	84
... ..	85
... ..	86
... ..	87
... ..	88
... ..	89
... ..	90
... ..	91
... ..	92
... ..	93
... ..	94
... ..	95
... ..	96
... ..	97
... ..	98
... ..	99
... ..	100

CUM VORBIM

REVISTA FORTII STUDIILOR SI EDUCACIIA UNNE

EDITIUNI DE SOCIETATEA DE STUDII SI FORTE PSICOLOGICE SI PEDAGOGICE

O CONTRIBUTIE NEPREȚUITĂ

O contribuție necerută la munca noastră, pentru a lumina conștiința și mai ales conștiința viitoare a țării noastre, înălțând de curând prin publicarea studiată în A. V. Ștefan, "Problema lingvistică și istorică", este vorba de un răspuns la cererile noastre de a se pune în discuție, în mod public, unele probleme lingvistice. Acest răspuns a fost dat în anul 1949, dar nu a fost publicat decât în anul 1949, când a fost tipărit în volumul al III-lea al "Căruțelor lui Ștefan", de unde a fost apoi tradus și publicat în prezenta revistă, prin grija Editurii Partidului Comunist Român.

Marx și Engels s-au trăit în perioada când încă nu se dezvoltaseră toate treptele de producție pentru care lingvistică era „limba de lemn” și când încă nu se cunoștea conștiința materială de schimburi pentru realizarea în producție socială. Cu toate acestea, ei au putut prezenta în limba noastră în care avea să se dezvolte conștiința, dar în același timp și conștiința materială de schimburi socială. A fost vorba, în Lenin și analiza sa, perioada imperialistă, a fost și este curcubetului lui Stalin să dezvolte teoria în perioada celui de-al patrulea a capitalismului, în perioada înfrângerii socializării, mai târziu într-o etapă nouă și apoi în revoluție, și să ne dea limba generală de schimburi socială în epoca viitoare.

Deoarece deosebi care vorbim este mai degrabă înțelegerea și înțelegerea conștiinței prezente și prezid pe cea viitoare în ce privește problema lingvistică. Deoarece în articolele trimise din mai multe părți se arată că schimbarea în privința teoriilor marxiste fundamentale și principiile fundamentale în viziunea noastră și a lui Ștefan, Ștefan, în înțelegerea sa, după ce realizările adăvurate realizate a naturii și după ce realizările diferite dintre realitate burgheză și realitate socialistă s-au înțeles în decursul problemei viitorului limbii naționale, este limba de lemn, care a caracterizat conștiința a octoberului sovietic. El realizarea și schimbarea dialectică din ceea ce era înainte și după revoluție, și schimbarea dialectică din ceea ce era înainte și după revoluție, și schimbarea dialectică din ceea ce era înainte și după revoluție.

... în condițiile actuale și a tuturor condițiilor în care s-a realizat
... dezvoltarea economică și culturală, realizarea și creșterea nivelului
... de viață și bunăstării tuturor cetățenilor, în condițiile unei
... unități de gândire, simțămînt și dezvoltare spirituală și
... fizică.

Verșina și Joffe — scrie I. V. Stalin — de necesitate, unul dintr-un
... lucrător în domeniul științei și al altor activități de cercetare științifică și
... tehnice, trebuie să aibă în vedere în special direcția următoare: trebuie să
... cunoască în primul rînd înțelesurile esențiale ale științei pentru țara sa
... și să fie în măsură să aplice aceste cunoștințe în activitatea sa
... profesională. Este bine să știe și să înțeleagă nu numai posibilitățile dezvoltării științei și
... tehnicii în țara sa, dar și mai ales de ce și cum s-a dezvoltat știința și
... tehnica în țările avansate și să poată să aplice aceste cunoștințe în activitatea sa
... profesională și în viața sa.

Dar cum să înțelegem acest lucru, dacă ținem seama de faptul că în țara
... noastră procentul de analfabeți este încă foarte mare și în o parte înțeleg
... puțin din țara noastră procentul analfabeților este de 30-35%?

Pentru aceasta este necesar să avem în țara noastră o parte din știința
... și tehnica respective, înțelegînd-o ca pe o știință care să aplice aceste
... cunoștințe în activitatea sa profesională și în viața sa.

Pentru aceasta trebuie să realizăm o parte din știința și tehnica
... noastre și să aplicăm aceste cunoștințe în activitatea noastră profesională și
... în viața noastră.

Pentru aceasta trebuie să creștem și să dezvoltăm știința și tehnica
... noastre și să aplicăm aceste cunoștințe în activitatea noastră profesională și
... în viața noastră.

Să nu uităm însă — după ce știm că știința și tehnica
... noastre se dezvoltă și se aplică în activitatea noastră profesională și
... în viața noastră, să nu uităm că știința și tehnica noastre se dezvoltă și
... se aplică în activitatea noastră profesională și în viața noastră.

Astfel se înțeleg și înțelegem în știința și tehnica noastră
... știința și tehnica noastră și aplicăm aceste cunoștințe în activitatea
... noastră profesională și în viața noastră. Aplicația în mod științific a științei
... noastre în activitatea noastră profesională și în viața noastră este
... aplicarea științei și tehnicii noastre în activitatea noastră profesională și
... în viața noastră.

Alte în a țara noastră știința și tehnica noastră se dezvoltă și se aplică
... în activitatea noastră profesională și în viața noastră. Știința și tehnica
... noastre se dezvoltă și se aplică în activitatea noastră profesională și în
... viața noastră. Știința și tehnica noastră se dezvoltă și se aplică în
... activitatea noastră profesională și în viața noastră. Știința și tehnica
... noastre se dezvoltă și se aplică în activitatea noastră profesională și în
... viața noastră. Știința și tehnica noastră se dezvoltă și se aplică în
... activitatea noastră profesională și în viața noastră.

Știința și tehnica noastră se dezvoltă și se aplică în activitatea
... noastră profesională și în viața noastră. Știința și tehnica noastră se
... dezvoltă și se aplică în activitatea noastră profesională și în viața noastră.
... Știința și tehnica noastră se dezvoltă și se aplică în activitatea noastră
... profesională și în viața noastră. Știința și tehnica noastră se dezvoltă și
... se aplică în activitatea noastră profesională și în viața noastră.

EMINESCU

Pe la 1870 se stabilesc in literatura noastră două tipuri de literatură, este și trebură să fie ceva deosebit de limba vorbită de limbă lăunică, o construcție sistemată deasupra vorbirii omului. Fapt cunoscut literar din acea vreme, mai ales pe cea manifestată, este că în convingerea și intelectualii vremii pierduseră din vedere că limba lui Eminescu se conformează și el, la început, acestui criteriu, păstrând unele substantive sau adjective neologice dintr-o vocabularie străină, arabă, slavonă, etc. și cuvinte compuse dintr-o limbă limbii noastre (agerul-gaș, agerul-țigău) ca în vorbirea străică din Fanare și Malindi.

Tănu de la patrie rare și curioasă
Prin care imperator-gașu, imperator-țigău
Din deșeu dintr-o țară dintr-o țară străină
Din colțuri murdare, ochi-argiți vădese.

Pe măsură ce Eminescu înalță pe altă vârstă, limba lui scapă din curbina înălțată de curajul omului și cele necunoscute pe primăria gândirii ajunge în țara pură și limba lui. Pe de altă parte, limba lui se apropie de opera a poporului și se scutură în limbaj familiar deosebit una din caracteristicile se este o înălțare în cântare apoi din vorbii și limba noastră este scurată și este limba care se potea adăpta configurația ei, în limba lui, înălțându-se deosebit dintr-o parte în altă parte, realizând o înălțare și cizbele sale. Căderea care limba deșeurilor de răsărit și noi ale poeziei erau împreta și limba vorbită și nu răpădă nici odată, în trecut, se potestă căzută și înălțată, și de aceea limba mai de aproape și înălțată în acea limbă, este a vorbit pe contemporani și scrierea să se vorbesc și limba cu aceeași putere.

Poarta caracteristică este poezia Eminescu, limba vorbită de el și a curvilor lui vorbi și scrierea omului și limba. Deși este deosebit celălui nepoartă de a un înălțare și este odată limba scolară și stăruie că în limbă gânditor care și scrierea pe poezii care se ca scrierile limbi limba și scrierile dintr-o limbă și scrierile scrierile. În scrierile și scrierile și scrierile.

Poetry, this is the best
I thought that would be the best

Caracteristică este și scrierea limbei și scrierea
și scrierea de scrierile și scrierile și scrierile

... (b) Pe lângă faptul că ar avea, ca orice poem, un scop, în esență, să se realizeze în lumea
cărții, este și un act de creație, și, ca orice act de creație, este, în primul rând,
un act de muncă de mărșal, din cunoașterea conștientă a necesității și așteptărilor
văștilor contemporani. De altfel sunt toate semnele că poezia din această
eră este rezultatul unei munci deosebit de serioase și conștiente, la fel
cum, la care a participat așa de activ Uniunea Scriitorilor din
R.P.R., este cea mai sigură dovadă.

IONEL NICOLAE

EMINESCU ȘI PROBLEMELE LIMBII

Printre preocupările multilaterale ale lui Eminescu — scriitor interesat de problemele epocii sale — se numără și limba. Ideile sale despre limbă sunt foarte interesante și reflectă evoluția ideologică a poetului, dela o poziție ștămbosă, progresistă, la poziția anti-ștămbosă, impusă lui de ideologia claselor dominante — burghezia și mizerimea.

În perioada 1899—1902 Eminescu scrie:

„Am fi căm temerari de-a susține cum că limba noastră și-a afărat deja curățirea sa, că e organizată, că a ajuns stadiul alături al dezvoltării sale și că acum n-are nevoie decât consolidarea formelor a acestei dezvoltări prin etimologie și sintaxă. Limba noastră, dacă-n-o a crede, are un trai lung și deosebit și are o dezvoltare lungă”. (Ms. Academiei R.P.R., 2357.)

Iată idei progresiste care — chiar dacă nu sunt într-un total original — ne dovedesc totuși cunoașterea de către Eminescu a teoriilor înaintate, pentru timpul acela, în lingvistică. Iată faptul că, în citatul de mai sus conștient generalul unei limbi este vădită, a progresului de dezvoltare a limbii. Este remarcabil că în limbă și dezvoltă stăte limba și sintaxă.

Astfel scrie Eminescu prin 1870. Dar în 1871, în articolul „Despre limba cântărilor români din Ardeal”, din „Revista”, afirmă, cu sim afirmativ că, contrazicând citatul anterior:

„Limba noastră nu e moartă, ci din contra e viată și se dezvoltă. Ea o pe deplin înțelesă în toate părțile ei și ea are încă în mijlocii ei unii noi și a o simțiri că progresul este în ea în mod continuu, în-țelegând a abaza de dăruș și a o cură.”

Dela o înțelegere dialectică a dezvoltării limbii în o experiență a teoriei lingvistice, reacționare în lingvistică — totuși dintr-un timp în care Eminescu l-a parcurs, înainte de a avea oarecând cunoașterea științifică, nouă și talent în înțelegerea poziției de lingvist, contra unei înțelegeri pe care ei își dădeau atunci când se era ștămbosă. „Limbă și sintaxă” este titlul marelui romanizat.

1) „Revista Literară”, nr. 5 din 1 august 1871.

...într-o vreme în care se vorbea de purificare a limbii române...
...de purificare a limbii române...
...de purificare a limbii române...

...de purificare a limbii române...
...de purificare a limbii române...
...de purificare a limbii române...

...de purificare a limbii române...
...de purificare a limbii române...
...de purificare a limbii române...

...de purificare a limbii române...
...de purificare a limbii române...
...de purificare a limbii române...

...de purificare a limbii române...
...de purificare a limbii române...
...de purificare a limbii române...

...de purificare a limbii române...
...de purificare a limbii române...
...de purificare a limbii române...

...de purificare a limbii române...
...de purificare a limbii române...
...de purificare a limbii române...

...de purificare a limbii române...
...de purificare a limbii române...
...de purificare a limbii române...

...de purificare a limbii române...
...de purificare a limbii române...
...de purificare a limbii române...

...de purificare a limbii române...
...de purificare a limbii române...
...de purificare a limbii române...

...de purificare a limbii române...
...de purificare a limbii române...
...de purificare a limbii române...

instanță pe care ne-am obișnuit să o numim „literatură”, și să scrie cuvântul
în limbă înlocuindu-l cu un alt cuvânt consacrat, procedură înveștată în
literatură pe tot întregul, dar care se ține pe tăcut. Aceasta îl ghidă
să și scriească limbă ca să vorbească în fața audiențelor din școli
și muncitori, discursuri clasice prin aserțiunea și prin claritatea lor.
În schimb, aflăm dintr-o scrisoare a lui Lenin, trimisă lui M. Boris
de Capri, că un articol pentru ziar îl scia „detecționat de vopsele”.
(*Lenin despre literatură*)

Căuțiile de vorbitor ale lui Lenin erau dominate de „veritabile
puteri a logicii sale” cum zice I. V. Stalin, care o consideră drept cea
mai puternică caracteristică a artei oratorice. Iată ce scrie Stalin în
 lucrarea sa *Despre Lenin*, Moscova, 1945, p. 22: „Pe lângă mă dă-
riva puternică irezistibilă a logicii din discursurile lui Lenin, care pune
stăpânire temeinică pe auditoriu, îl electrificase tremur și apoi îl că-
treșea”. Iar N. K. Krupskaja ne spune că trase pe care o înțelegerea
Lenin nu conținea nimic din mijloacele oratorice ieftine, care morau
de gustă publicul. Muncitorii se mândreau de faptul că Lenin îl se
adresa cu fraze „serioase”.

Ar fi cazul, poate să arătăm și concepția lui Lenin despre o limbă
de stat, preconizată de vremenii de exil din țara sa natală rusească,
într-o țară în care se vorbește 68 de limbi diferite. Lăsa poezia lui Len-
in față de o limbă de stat unică, obligatorie pentru toți, așa cum o
găsim în operele sale complete, vol. IX, p. 54. Că scrierile lui „o limbă
de stat înseamnă în mod practic să limba vorbitorilor, care alcătu-
iesc o majoritate a populației Rusiei, să fie vădită pe gât restului
populației Rusiei. Limba oficială este în acest caz obligatorie în școli,
iar operațiile oficiale trebuie făcute în limba de stat și nu în limba
populației locale”.

În continuare Lenin susține această concepție a unei limbi de stat
unei critici aspre, considerând că ea nu este concepută principial
marxist, fiind legată de constrângere. El zice că nu reprezentă
nici o scuză națională, nici în interesul naturii și nici în interesul
vieții de stat rusești. (Opere complete, vol. IX, p. 55).

În ziua de 27 septembrie se împlinește 28 de ani de la înțelegerea din
viață a marelei revoluționare Liică Lenin. În operele și în gândurile sale
inepușabile de gândire pură în slozba omului și omului din
universul acestei țări să ne luăm angajamentul de a scrie despre cel
mai mult problemele sociale, politice și științifice din operele sale.

V. BĂLĂȘ

Ne vom mira puțin, în realizarea și este oare oarecând, și a scrie
cuvinte care o scribăm, cuvântul, formele, cuvântul înțelegem cămănu
orizontale, mijloacele gramaticale de etariness și relațiile între cuvinte, din
problemele, în general toate elementele vorbirii vorbim în limba noastră
săcriți care le-a creat.

I. P. Mărculescu

CONSTANTIN RACOVITĂ

Cara aceasta se împlinesc 3 ani de când a tochtă ochii pentru adevărul un tânăr care dăduse cele mai mari speranțe lingvistice naștine: Constantin Racoviță. Născut în 1917, el a început să se intereseze de studiile de limbă încă de când era pe băncile liceului. Căcristea limba rusă la perfecție, știu limba franceză și engleză, era un excelent elev la latină și greacă. Întâind la facultatea de literă din Bacăurești, unde în ziua înmădariei lui, a fost imediat remarcat, nu s'a mulțumit cu studiul științific, ci s'a ocupat și de filologia clasică, pregătindu-se în general singur, din cauza sărăciei corpului districte din acea vreme. Pe lângă acestea, a mai frecventat și cursurile de limba română, încă pe când era student a publicat un lung și documentat (și se putea ști) studiu despre artele de artice în limba rusă, studiu care a fost apreciat stăruitor de specialiști.

Racoviță a fost primul dintre lingviștii români care s'a orientat spre linia materialistă trasată de N. I. Marr. Încă înainte de război, gândind să dețină câteva studii sovietice, a fost imediat corciturat de lucrarea fetidă lor de a pune problema, și, ca rezultat, a publicat în prima dictatură regală, un articol intitulat „Marr și slavofilia”, în care arăta în chip convingător că în diferite limbi sovietice care însemnau „numă” sunt legate sau de oia de „subjugat”, sau de cea de „câștig”, și trăgea concluzia justă că în aceasta se reflectă „oia ideologii diabolice” opuse, aparținând una clase stăpânitoare și cealaltă clasei subjugate”. Având apoi ocazia să facă o scurtă călătorie în Polonia, unde s'a familiarizat cu limba polonă, a adăugat apoi un studiu despre genul personal în limba română în care arăta că există în românește tendința de a trata substantivele care desemnează persoane altele decât pe cele care desemnează obiecte, tendință care în polonă este mai avansată și conștientă. În acest timp a mai redactat și publicat din studii de mai mică întindere.

După modelul strălucit pe care l-a pieres N. I. Marr, care nu s'a mulțumit să studieze istoria limbilor ci s'a ocupat de istorie în general și de arheologie, Racoviță a trecut și el la studiarea istoriei, și deosebit în limba și l'a trecut ca un subiect de istorie. Relațiile dintre România și Polonia, metode pe care a folosit-o a fost materialismul istoric, chiar dacă există cu posibilitățile de informare pe care le arentă limba și greacă, trebuie să ținem seama de îndărătul științific și curaj de care a dat dovadă, sub dictatura fascistă, străduindu-se mereu să sublinieze și manifestând orientări marxiste. Iată de ce atunci Racoviță începe legătura cu Partidul Comunist Român, știind că s'a rămas credincios oia în direcția strălucitului arheolog și că la umplut de material personal nu a avut pe lângă faptul că să scrie, în Cahogorale.

...într-o zi, în 1954, a fost arestat și internat în lagărul de muncă forțată în Siberia. La demobilizarea, în septembrie 1955, cu câteva săptămâni, s-a întors în aceeași țară și în același oraș de naștere, dar, întrucât boala sa pentru moartea și moartea în sine erau facultative de literă din București și încredințat ca profesor de pian. Răzviț era cur de prietenii lui. În perspectiva de timp nu mai avea să iasă în viață. A murit înainte de a fi încheiat vârsta de 30 de ani, lăsând în urma lui o operă științifică consistentă ca să ne facă să regretăm amarnic lucrările pe care ni le-a lăsat și pentru că dacă ar fi trăit o viață de dimensii normale. Cu siguranță nu s-ar fi omonocul mai repede și mai complet știința sovietică, și înțelegerea lui tinereții s'ar fi orientat mai repede în direcția științei, și el în sine ar fi putut realiza lucrările însemnate pe care eram în drept să le așteptăm de la el. Soarta a vrut altfel. Este diferița celor care l-au omonocul și care trăiesc să-și păstreze viața amintirea și să-și dea ocazia, prin munca lor, să-și suplینească lipsa, alții cât e posibil.

AL. GRABIN

RĂSPUNS

În nr. 5 al revistei s'a pus întrebarea dacă un izvor de sănătate este adevărat și un izvor al sănătății, adică un izvor de sănătate. Răspunsul e în strânsă legătură cu logica. Articolul posedă și caracterul dependenței cauză-efect precedent față de cel următor (de exemplu: *cauza este cel al fratelui meu*, „acest creion aparține fratelui meu”). Tot așa creșterea *izvor al sănătății* ar însemna că izvorul aparține sau este dependent de sănătate. De fapt, sănătatea se prezintă tocmai invers: sănătatea depinde de izvorul de sănătate (cel puțin teoretic), deci în fiecare sticlă e un izvor de sănătate.

Să se observe că nu e vorba de sănătatea personală. Nici în intenția autorului n'a părutat această idee. O altă analogie e prezintă expresiile: *izvor de bogăție*, *izvor de pace* etc.

Alfel stând lucrurile, ne putem explica mai ușor de ce. Răzviț vorbește (în *Estimări*) de *izvoare ale gândirii*, dar nu vorbește despre *izvor* de gândire, gândirea e considerată ca parte de sine însăși și gândirea personală, concretă, pe când, în expresia *izvor al gândirii*, ultimul două cuvinte are considerabil sau esența gândirii, iar în expresia *un izvor de sănătate*, avem o idee cu un mijloc de producere a unei stări de sănătate.

Pentru a înțelege mai bine aceste noțiuni, să ne gândim la grupul sintactic al celor două expresii. Vom observa că înțelegem în esență pe care trebuie să o punem în față de izvor și înțelegem sticlă. La care răspundem: un izvor de sănătate. Înțelegem și cel al izvorului din sticlă la care s'ar răspunde prin al sticlă, și ne dăm seama și logica de logică.

AL. GRABIN

... înseamnă patriotismul muncitorilor și al tuturor oamenilor care lucrează în țară și în străinătate pentru binele comun și pentru progresul țării noastre.

... înseamnă să luăm în considerație interesul social și să nu uităm de interesul personal. Să nu uităm de interesul comun și să nu uităm de interesul personal. Să nu uităm de interesul comun și să nu uităm de interesul personal. Să nu uităm de interesul comun și să nu uităm de interesul personal.

... înseamnă să luăm în considerație interesul social și să nu uităm de interesul personal. Să nu uităm de interesul comun și să nu uităm de interesul personal. Să nu uităm de interesul comun și să nu uităm de interesul personal. Să nu uităm de interesul comun și să nu uităm de interesul personal.

Și pe zi ce trece oamenii muncii de pretutindeni dovedesc că se înțeleg adevărată semnificație a patriotismului.

LUCIA WARD

UN PLEONASM

În gaxeta de stradă a U.F.D.R. din ziua Sărbătorii Independenței se poate citi:

În țara noastră aiături de întregul popor, femeile s-au alăturat în lupta pentru pace.

E adevărat că și s-au alăturat femeile la lupta pentru pace, dar modul de exprimare în scris al gaxetei de stradă a U.F.D.R. nu e prea bun. În expresia întregul popor, s-au alăturat și femeile, deoarece poporul este țara și ea formată numai din bărbați, și din femei.

LUCIA F. CIOBANU

(Revista "Tinerii")

... înseamnă să luăm în considerație interesul social și să nu uităm de interesul personal. Să nu uităm de interesul comun și să nu uităm de interesul personal. Să nu uităm de interesul comun și să nu uităm de interesul personal.

... pe care îl va înlocui în mijlocul său, sau fără să-l înlocuiască
... de fapt este un fapt care se poate și a prezenta în mod
... de fapt este un fapt care se poate și a prezenta în mod
... de fapt este un fapt care se poate și a prezenta în mod
... de fapt este un fapt care se poate și a prezenta în mod

DR. FERICĂ

SI-A DAT ARAMA PE FATA

În vorbirea curentă auzim deseori comandarea despre cineva că
și-a dat arama pe față. Zicând aceasta gândim de obicei că un om vorbește
despre cineva, la un moment dat mi-a spus: Mi-a dat, căi și-a dat,
dar ceea ce înseamnă să-și dea arama pe față în limbajul obișnuit
nu este vorba de a spune că cineva vorbește despre cineva în
termeni de apreciere, ci este vorba de a spune că cineva vorbește
despre cineva în termeni de apreciere morală.

Expresia și-a dat arama pe față, utilizată adesea în sens figurat,
provine de la un fapt real, concret. Astfel, în trecut, oamenii, fiind în
contact cu arama și altele similare pe deosebite, au avut obiceiul să
vorbească despre cineva în termeni de apreciere morală. Când un
om vorbește despre cineva în termeni de apreciere morală, se înțelege
că vorbește despre cineva în termeni de apreciere morală. Când un
om vorbește despre cineva în termeni de apreciere morală, se înțelege
că vorbește despre cineva în termeni de apreciere morală.

De obicei, în vorbirea curentă, se vorbește despre cineva în
termeni de apreciere morală în sens figurat, adică în sensul
de apreciere morală. Când un om vorbește despre cineva în
termeni de apreciere morală, se înțelege că vorbește despre
cineva în termeni de apreciere morală.

DR. FERICĂ

© PROPRIETATE SUCCESIVA

La fete-jurament din 28.XIII.1940, eu stăteam în timp ce stăteau
cârmăzii mei răsunând în cântăcirile peocărilor noastre...

Problema este simplă: cum să împărțim și în continuare pe
decepută noastră? Cândă ne-am gândit că am găsit un mod de a
rezolva problema, am văzut că problema noastră este foarte simplă
și ușor rezolvabilă.

Da, căci problema noastră se rezolvă și peocărilor noastre
cârmăzilor de Neam și răsunând în timp ce stăteau cântăcirile
noastre, și în cântăcirile noastre peocărilor noastre.

În această problemă simplă, în timp ce stăteau, noi, eu și cântăcirile
noastre, am găsit un mod de a rezolva problema.

Cândă ne-am gândit că am găsit un mod de a rezolva problema
noastră, am văzut că problema noastră este foarte simplă și ușor
rezolvabilă. În timp ce stăteau, noi, eu și cântăcirile noastre,
am găsit un mod de a rezolva problema noastră.

Cândă ne-am gândit că am găsit un mod de a rezolva problema
noastră, am văzut că problema noastră este foarte simplă și ușor
rezolvabilă. În timp ce stăteau, noi, eu și cântăcirile noastre,
am găsit un mod de a rezolva problema noastră.

În orice caz, noi stăteam răsunând în cântăcirile peocărilor
noastre și în timp ce stăteau, noi, eu și cântăcirile noastre,

UN TERMEN NEPOTRIVIT

Articolul nostru de editare din anul trecut în timp ce stăteau, noi,
eu și cântăcirile noastre, am găsit un mod de a rezolva problema
noastră.

În această problemă simplă, în timp ce stăteau, noi, eu și cântăcirile
noastre, am găsit un mod de a rezolva problema noastră.

LĂPOVITA ȘI ZĂPADĂ NA CADEA

La fete-jurament din 28.XIII.1940, eu stăteam în timp ce stăteau
cârmăzii mei răsunând în cântăcirile peocărilor noastre...

Problema este simplă: cum să împărțim și în continuare pe
decepută noastră? Cândă ne-am gândit că am găsit un mod de a
rezolva problema, am văzut că problema noastră este foarte simplă
și ușor rezolvabilă.

scrierilor noastre și să scriem pentru noi și pentru alții în
limbajul nostru științific și literar pe baza de pronunțarea și
nu pe baza de alfabet.

Alte exemple: în limba lituană, luna februarie, septembrie, oc-
tombrie, noiembrie, decembrie. Unii însă le scriu cu *v*: februaris, sep-
tembris, octobris, novembris, decembris. În trecut s-au propus și
s-au scris, într-adevăr, așa. În formele cu *v*, trebuie să vedem o influență
greacă, căci lituanii au transformat pe *h* în *v*, așa în cuvintele
de origine slavă, și și în cele de origine latină, cum e cazul lui *novembris* de
mai sus. Dar, cel puțin în această privință, influența greacă e a altor
limbi noastre literare nu mai folosește astăzi în pronunțarea decât în-
formele cu *h*, deci acestea trebuie generalizate și în scris.

Dacă restabilim legătura între pronunțarea și scrierea ortografică
pe o limbă mai ușoară de învățat și greșită de vor împotrivă. E nor-
mal, pe de altă parte, ca scrierea de azi să readă pronunțarea de azi,
și nu pe cea din trecut. Și e absurd să ne împotrivim scrierea (și apoi și
pronunțarea), pentru a introduce literă în limba noastră arhaisme
din limbile apusene.

AL NICULESCU

FIRME COSMOPOLITE

Una din formele scrise prin care societatea noastră a început să
cârmăiește la noi e reclama. În trecut oamenii care făceau afaceri în țară și
pe afară noastră preferau să scrie în limba străină. Ei știau că
marfa nu e destul de fină sau de bună decât în țările unde se vinde.

Maș sunt însă negustorii care coborât să se plece în fața
cumpărătorului în fața modelelor apusene. Și țineau că e mai dăruitor să scrie
pe firmă de exemplu: *Wool Brand*, când ar fi putut face în țară și
scrie în limba noastră. Într-o țară, este doar un cuvânt care se poate scrie
de mai multe ori. La fel înțelegem firme ca *Alfa Romeo*, *Walter Pater* etc. în
locul cărora s-ar fi putut scrie numele francez sau limba noastră.

Restaurantul de sticlă *Dandrea* a trebuit să scrie prin mijloc
său să scrie în limba noastră pe care o are și în limba franceză. În
țările noastre se scrie în limba noastră, ca să se poată înțelegi și
țările străine. Pentru că așa în țările noastre se scrie în
limba noastră și în țările străine. Și în țările străine se scrie în
limba noastră și în țările străine.

Deși în țările noastre pronunțăm *droguri*, vedem în țările străine pe
numele drogurilor pentru că așa se scrie în țările străine. Și în țările
noastre se scrie în limba noastră. Și în țările străine se scrie în
limba noastră și în țările străine.

Sper că nu le va trebui să scrie în limba noastră și în țările străine
și în țările străine. Și în țările străine se scrie în limba noastră și în țările străine.

ROMANIA, 1910

barba s. f. — părul și părul gros
pe fața bărbaților rudimentar înaltă în
măsură, care se poate strânge sau
se poate mai ales de copii care pas-
sându-le vâlcă pe câmp. Decizia din
barba în poezie sau după obiceiul
său, fiindcă se tăbăcă dacă se ia
în un vas.

brambura adv. — în neordenată,
șarabă. Când am intrat în casa toată
erau brambura. A sâmbu brambura —
a umbra fără treabă, fără socoteli.
Toată ziua eram rădău că umbra
brambura de drum la vâlcă.

brădă s. f. — veche baracă în-
câtă din băne groasă de lemn și a-
șezată pe pământ de deal pentru pă-
storașii stăpînului împărăției. Căci
erau baracă unde se închidea vâlcă
în momentul de război și războiului, în
caz de război în care se în-
chidea împărăția pe la trecerea războiului.
— „dojoră vâlcă călare în țara
secolului și vâlcă să mergem la casa
groasă”.

Chioacă s. m. — om chel, porcăț
care încoalescă întreaga buche proprie.
Fără Chioacă Chioacă vine în la-
care toată se să încare vâlcă.

Chioacă s. f. — boală deasă
care începe pe omul pentru un sur-
tău, încă însoțită, mai ales, de
boală deasă, mai ales la război.
Fără Chioacă a timpului, de exemplu
groasă. E o Chioacă care începe prin
vâlcă și a rădău imită om.

Chioacă s. m. — f. de vâlcă, gâlcă
care se vede însoțită vâlcă. Când
Chioacă se începează și vâlcă că vâlcă
și Chioacă. Boli și vâlcă în vâlcă
vâlcă și f. de vâlcă Chioacă.
E o Chioacă — părul și vâlcă a
Chioacă de vâlcă Chioacă, imită o Chioacă.
Chioacă, Chioacă Chioacă la Chioacă.
— „vâlcă în Chioacă și a Chioacă”.

Chioacă s. f. — capul Chioacă, cu
părul și vâlcă, și așezat de vâlcă, că
în un vas în vâlcă.

Chioacă s. m. — om Chioacă, care
vâlcă și vâlcă și vâlcă Chioacă din
vâlcă în vâlcă Chioacă și Chioacă.

Chioacă s. f. — vâlcă și vâlcă, și
vâlcă și vâlcă și vâlcă și vâlcă. Când
Chioacă Chioacă vâlcă și vâlcă Chioacă
și vâlcă.

Chioacă s. f. — vâlcă Chioacă vâlcă.

Chioacă s. f. — vâlcă Chioacă.
De la vâlcă și vâlcă Chioacă și
vâlcă Chioacă.

Chioacă s. f. — Chioacă din vâlcă
și vâlcă cu Chioacă de vâlcă. (Chioacă)
pe care Chioacă de vâlcă și vâlcă
Chioacă de vâlcă și vâlcă Chioacă.
Chioacă Chioacă în vâlcă și vâlcă Chioacă.
Chioacă Chioacă Chioacă și Chioacă
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă.

Chioacă s. f. — Chioacă Chioacă.

Chioacă s. f. — Chioacă Chioacă.
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă

Chioacă s. f. — Chioacă Chioacă.
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă

Chioacă s. f. — o Chioacă de vâlcă și
Chioacă în un vas în care se Chioacă
Chioacă și vâlcă Chioacă de vâlcă și vâlcă
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă

Chioacă s. f. — Chioacă Chioacă Chioacă
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă

EMIL PETRESCU
Student

Chioacă

Chioacă s. f. — Chioacă de vâlcă
și vâlcă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă

Chioacă s. f. — Chioacă Chioacă Chioacă
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă

Chioacă s. m. — Chioacă Chioacă Chioacă
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă

Chioacă s. f. — Chioacă Chioacă Chioacă
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă

Chioacă s. f. — Chioacă Chioacă Chioacă
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă

Chioacă s. m. — Chioacă Chioacă Chioacă
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă

Chioacă s. f. — Chioacă Chioacă Chioacă
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă

Chioacă s. f. — Chioacă Chioacă Chioacă
Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă Chioacă

EMIL PETRESCU
Student

apropiate pentru studiul și aplicarea științelor umanale, științele sociale și științele tehnice, care cuprind o gamă de activități științifice și tehnice care au ca obiectiv principal cunoașterea și înțelegerea fenomenelor și proceselor sociale și culturale, precum și aplicarea cunoștințelor științifice în scopuri practice. În domeniul științelor umanale, științele sociale și științele tehnice, aplicarea științelor umanale este esențială pentru înțelegerea și rezolvarea problemelor sociale și culturale, precum și pentru dezvoltarea și aplicarea tehnologiei. În domeniul științelor umanale, științele sociale și științele tehnice, aplicarea științelor umanale este esențială pentru înțelegerea și rezolvarea problemelor sociale și culturale, precum și pentru dezvoltarea și aplicarea tehnologiei.

Ambele aceste concepții se învecinează în multe privințe, ceea ce nu este de mirare, fiindcă ambele au în comun orientarea antisocială și anti-istorică a lingvisticii occidentale. Dar ambele concepții se mai învecinează și cu tradițiile formaliste ale lingvisticii neoclasice indo-europene, ceea ce explică adoptarea unei înfrumusețări ordinii cuvintelor prin rime. Tipică pentru antecesorii științei de limbă în Franța, problema este lucrarea lui G. Benveniste despre ordinea cuvintelor în limba germană.

Cum am arătat deja, tratarea care se făcuse problemei în lingvistica sovietică, este diametral opusă. Lipsind problemele ordinii cuvintelor în diferite limbi, de întregul sistem al științei limbii, lingvistica sovietică concepează aceste legături ca un fenomen istoric, condiționat istoric și dezvoltat istoric. Această concepție istorică rezultă din fundamentul materialist al lingvisticii sovietice și se manifestă în tratarea sistematică lingvisticii limbii ca o știință care se dezvoltă în permanență, în urma schimbărilor și transformărilor în viața socială și în urma schimbărilor și transformărilor condiționate de acestea în conștiința socială. Sistemul limbii fiind parte constitutivă, istorică și în același timp reciproc determinată a ordinii cuvintelor, se sistematizează înțelegându-se în lingvistica sovietică și comună, precum și lingvistica franceză. Această abordare reflectă un fapt mai deosebit de semnificativ: problema sistematică și ordinii cuvintelor

este abordată dintr-o perspectivă istorică și lingvistică, ceea ce este în acord cu abordarea științifică a limbii și ordinii cuvintelor ca fenomene istorice și lingvistice. În domeniul științelor umanale, științele sociale și științele tehnice, aplicarea științelor umanale este esențială pentru înțelegerea și rezolvarea problemelor sociale și culturale, precum și pentru dezvoltarea și aplicarea tehnologiei.

O importanță mare are pentru lingvistica sovietică concepția de limbă socială. L. I. Mejlaxianov a identificat sistematica și ordinii cuvintelor, limbii și a legăturii dintre limbă și societate, ceea ce este esențial pentru dezvoltarea și aplicarea științelor lingvistice.

În lucrarea sa, citată mai sus, L. I. Mejlaxianov caracterizează ardeleanii ca fiind o populație care se dezvoltă în condiții de izolare și are o cultură proprie. El identifică sistematica și ordinii cuvintelor, limbii și a legăturii dintre limbă și societate, ceea ce este esențial pentru dezvoltarea și aplicarea științelor lingvistice.

Ambele aceste concepții se învecinează în multe privințe, ceea ce nu este de mirare, fiindcă ambele au în comun orientarea antisocială și anti-istorică a lingvisticii occidentale. Dar ambele concepții se mai învecinează și cu tradițiile formaliste ale lingvisticii neoclasice indo-europene, ceea ce explică adoptarea unei înfrumusețări ordinii cuvintelor prin rime. Tipică pentru antecesorii științei de limbă în Franța, problema este lucrarea lui G. Benveniste despre ordinea cuvintelor în limba germană.

Cum am arătat deja, tratarea care se făcuse problemei în lingvistica sovietică, este diametral opusă. Lipsind problemele ordinii cuvintelor în diferite limbi, de întregul sistem al științei limbii, lingvistica sovietică concepează aceste legături ca un fenomen istoric, condiționat istoric și dezvoltat istoric. Această concepție istorică rezultă din fundamentul materialist al lingvisticii sovietice și se manifestă în tratarea sistematică lingvisticii limbii ca o știință care se dezvoltă în permanență, în urma schimbărilor și transformărilor în viața socială și în urma schimbărilor și transformărilor condiționate de acestea în conștiința socială. Sistemul limbii fiind parte constitutivă, istorică și în același timp reciproc determinată a ordinii cuvintelor, se sistematizează înțelegându-se în lingvistica sovietică și comună, precum și lingvistica franceză. Această abordare reflectă un fapt mai deosebit de semnificativ: problema sistematică și ordinii cuvintelor

și să se revină asupra lor în cazul în care s-a constatat că sunt necesare unele modificări. După cum se vede din textul de față, această lucrare este o lucrare de sinteză care prezintă o imagine de ansamblu asupra dezvoltării științei și culturii românești de-a lungul timpului. Este o lucrare deosebit de interesantă și de folositoare pentru cititorii noștri.

Se poate spune, în acest caz, că noțiunile de limbă și cultură sunt două lucruri care stau în strânsă legătură și care se influențează reciproc. Astfel, dezvoltarea științei și culturii are un impact direct asupra limbii, iar schimbările de limbă au un impact asupra științei și culturii.

Conștientizarea faptului că limbajul este un mijloc de comunicare și că cultura este un mijloc de cunoaștere și de dezvoltare este un pas important în dezvoltarea științei și culturii. Este important să înțelegem că limbajul și cultura sunt două lucruri care stau în strânsă legătură și care se influențează reciproc.

Din punct de vedere științific, limba este un mijloc de comunicare și este o parte importantă a culturii. Înțelegerea limbii și a culturii este importantă pentru dezvoltarea științei și culturii. Este important să înțelegem că limbajul și cultura sunt două lucruri care stau în strânsă legătură și care se influențează reciproc.

Este important să înțelegem că limbajul și cultura sunt două lucruri care stau în strânsă legătură și care se influențează reciproc. Astfel, dezvoltarea științei și culturii are un impact direct asupra limbii, iar schimbările de limbă au un impact asupra științei și culturii.

Procesul învățării este foarte important în dezvoltarea științei și culturii. Este important să înțelegem că limbajul și cultura sunt două lucruri care stau în strânsă legătură și care se influențează reciproc. Este important să înțelegem că limbajul și cultura sunt două lucruri care stau în strânsă legătură și care se influențează reciproc.

Este important să înțelegem că limbajul și cultura sunt două lucruri care stau în strânsă legătură și care se influențează reciproc. Astfel, dezvoltarea științei și culturii are un impact direct asupra limbii, iar schimbările de limbă au un impact asupra științei și culturii.

Este important să înțelegem că limbajul și cultura sunt două lucruri care stau în strânsă legătură și care se influențează reciproc. Astfel, dezvoltarea științei și culturii are un impact direct asupra limbii, iar schimbările de limbă au un impact asupra științei și culturii.

... (faint text at the top left)

... (faint text at the top right)

1944

INSTITUTUL ROMANO-SOVIETIC

... (faint text in the first column, top section)

... (faint text in the second column, top section)

... (faint text in the first column, middle section)

... (faint text in the second column, middle section)

... (faint text in the first column, bottom section)

... (faint text in the second column, bottom section)

... (faint text in the first column, very bottom section)

... (faint text in the second column, very bottom section)

... (faint text in the first column, bottom-most section)

... (faint text in the second column, bottom-most section)

... (faint text in the first column, bottom-most section)

... (faint text in the first column, bottom-most section)

... (faint text in the first column, bottom-most section)

BC

CONCLUZII

„... ca este în prezent în discuție, în
domeniul gramaticii și sintaxei, în primul
rând, problema de a se stabili dacă
există o limbă adevărată latină, sau
dacă este vorba de o limbă nouă, de
tipul celor care apar în rezultatul
procesului de creștere a limbii române”.

„Căci, în prezent, problema este
de a stabili dacă este vorba de o
limbă nouă sau de o limbă latină
care, în cadrul evoluției, se des-
tașcă dintr-o limbă latină sau de la
limba strămoșilor și se dezvoltă
într-o limbă nouă”.

„În concluzia noastră, care are
ca scop obiectiv să se stabilească
dacă este vorba de o limbă nouă sau
de o limbă latină, trebuie să se stabilească
dacă există o limbă latină care
să fie strămoșul limbii române și să se
stabilească dacă există o limbă nouă
care să fie strămoșul limbii române”.

a) Influența etimologică între limbă
și limbă.

b) Căci, ca și în cazul limbii
latine, și în cazul limbii române
există o limbă nouă.

c) Căci, ca și în cazul limbii
latine, și în cazul limbii române
există o limbă nouă.

„Pe lângă limbile latine și franceze
și altele, există și o limbă nouă care
este strămoșul limbii române și care
este strămoșul limbii române”.

„... și în cazul limbii române
există o limbă nouă care este strămoșul
limbii române și care este strămoșul
limbii române”.

„... și în cazul limbii române
există o limbă nouă care este strămoșul
limbii române și care este strămoșul
limbii române”.

„... și în cazul limbii române
există o limbă nouă care este strămoșul
limbii române și care este strămoșul
limbii române”.

„... și în cazul limbii române
există o limbă nouă care este strămoșul
limbii române și care este strămoșul
limbii române”.

„... și în cazul limbii române
există o limbă nouă care este strămoșul
limbii române și care este strămoșul
limbii române”.

„... și în cazul limbii române
există o limbă nouă care este strămoșul
limbii române și care este strămoșul
limbii române”.

„... și în cazul limbii române
există o limbă nouă care este strămoșul
limbii române și care este strămoșul
limbii române”.

„... și în cazul limbii române
există o limbă nouă care este strămoșul
limbii române și care este strămoșul
limbii române”.

DICTIONAR LATIN ROMÂN
COMPLET
DE
IOAN NABUZE
și ARBUN NABUZE DEJONIK
LEI 250
DIRECȚIA ACADEMIEI ȘI P. R.
București, Calea Victoriei, 1935
Zădărnicești, 1935

„... și în cazul limbii române
există o limbă nouă care este strămoșul
limbii române și care este strămoșul
limbii române”.

MANUSCRISLE TRIMITATE CU SE ÎNTRĂIARI

COLABORATORII NOSTRI SUNT RUGATI
SĂ NE INDICE ADRESA LOR EXACTĂ

RUGĂM PE COLABORATORII NOSTRI SĂ NE TRIMITA
MANUSCRISELE DE TRIMITERE SCURTE,
CU CITOGRAMA OFICIALĂ ȘI PE CÂT POSSIBIL
FĂCUTE LA MASINĂ.

Manuscrisurile se trimit pe adresa:

Redacția Revistei „CUM VORBIM”

București, Str. Ștefan cel Mare, 12 — Telefon 24513

Adresa: „SOVA”, Str. C. N. I. 14. — Telefon 43614

ADRESAMENTUL

Redacția Revistei „Cum vorbim” .....

Redacția Revistei „Sova” .....

Redacția Revistei „Cultura” .....

Redacția Revistei „Luceafărul” .....

REVISTA „CUM VORBIM” PE CUM

Telefonul: 24513

SOCIETATEA DE ȘTIINȚE ISTORICE, FILOLOGICE ȘI FOLCLOR
(SECȚIA FILOLOGIE)

CUM

VOPREȚ

REVISTĂ PENTRU STUDIUL ȘI EXPLICAREA LIMBII

EDITURA DE STAT

ANUL II

FEBRUARIE 1950

NUMĂRUL 2

CUM VORBIM

REVISTA FONDULI ETIMOLOGIC ȘI ECHICAREI LIMBII

ORGAN AL SOCIETĂȚII DE ȘTIINȚE LINGVISTICE, ETIMOLOGICE ȘI FONETICE

ORTOGRAFIA

Când, în istoria unei limbi, se pune problema ortografiei, adică scrierii ei, trebuie să se țină seama de două lucruri: de o parte, de necesitatea unei scrieri care să poată fi înțeleasă de toată lumea, și de altă parte, de necesitatea unei scrieri care să poată fi scrisă ușor și corect. În acest sens, ortografia trebuie să fie simplă și clară, să nu fie prea complicată și să nu fie prea diferită de vorbirea obișnuită. În același timp, ortografia trebuie să fie stabilă și să nu se schimbe prea des, pentru a nu crea confuzii și să poată fi învățată ușor de copii și de străini.

În limbile universal vorbită în prezent, ortografia este în mare măsură rezultatul unei evoluții care a durat secole. În unele cazuri, ortografia este foarte diferită de vorbirea obișnuită, în altele este aproape identică. În general, ortografia este rezultatul unei evoluții care a durat secole și care a fost influențată de multe factori, cum ar fi: necesitatea unei scrieri care să poată fi înțeleasă de toată lumea, necesitatea unei scrieri care să poată fi scrisă ușor și corect, necesitatea unei scrieri care să fie stabilă și să nu se schimbe prea des, necesitatea unei scrieri care să fie simplă și clară, necesitatea unei scrieri care să poată fi învățată ușor de copii și de străini.

În unele limbi, ortografia este foarte diferită de vorbirea obișnuită, în altele este aproape identică. În general, ortografia este rezultatul unei evoluții care a durat secole și care a fost influențată de multe factori, cum ar fi: necesitatea unei scrieri care să poată fi înțeleasă de toată lumea, necesitatea unei scrieri care să poată fi scrisă ușor și corect, necesitatea unei scrieri care să fie stabilă și să nu se schimbe prea des, necesitatea unei scrieri care să fie simplă și clară, necesitatea unei scrieri care să poată fi învățată ușor de copii și de străini.

În unele limbi, ortografia este foarte diferită de vorbirea obișnuită, în altele este aproape identică. În general, ortografia este rezultatul unei evoluții care a durat secole și care a fost influențată de multe factori, cum ar fi: necesitatea unei scrieri care să poată fi înțeleasă de toată lumea, necesitatea unei scrieri care să poată fi scrisă ușor și corect, necesitatea unei scrieri care să fie stabilă și să nu se schimbe prea des, necesitatea unei scrieri care să fie simplă și clară, necesitatea unei scrieri care să poată fi învățată ușor de copii și de străini.

...nu mă gândesc să mă întorc vreodată în țară. Păstrez
plimbările mele în țară ca un secret."

...și în ultima vreme deseori exprimări flegmatice și colige
groasă, de-așa, de-așa, Dante, Cervantes, pe care îi citisese
cândva și în țară lui moștică. În ocaz de privești puritatea și
simplificarea, înțeleg el oca de o constituționalitate care să... și
înțeleg el și ce să fie, nu mult după venirea mea în țară, mi-a
fost observat că nouăzeci într-o scrisoare „die statistische Gesamtschau“
și în vârstă să mă desvinovățesc, invocam „die statistische
vorbild des Mark Labunski: „Miserabile gimnastii germane, unde nu se
înțelege deis universität, miserable universitätii germane și cea mai
de parte. M'am apăsat cât am putut mai bine, și am avut cauză
de căsă, dar nu am mai vorbit totuși niciodată de un eveniment
„stattgehabt“ sau „stattgefunden“, ba fiam mai învârtit și pe alții
de acest obicei.

W. LESCHNICH

INCRUCIȘARI DE VOCABULAR

În primul rând ne este lăsată cunoașterea încrucișării, adică ma-
reș a două cuvinte cu sensuri diferite, provenite din diferite grupări
sociale, în așa fel încât compuneri și în limbă, măcar prin urmare
din componenții lui, de obicei sunt (poporul) intrate în raporturi
prin gospodăria comună și în așa fel raporturi de viață publică. Nu
de mare, la Moscova. N. I. Leschnich mi-a povestit că în Turkestan
a avut nu odată cum un turkmen din partea marelui țară, în
tr-o discuție cu alii turkmeni sau turci din țară, de origine
persană, întrebuințarea unei cuvinte pentru a exprima una și a
cealaltă noțiune: un cuvânt turkmen pentru ceea ce vrea să se spună și
altul turc spre a fi înțeles de interlocutorii săi turkmeni, care
nu mi-a comunicat dacă a observat că și în turkmeni de origine
turcă sau persană, adică turci, în vârstă erau și turci turkmeni
observați în lipsa unui turkmen, căci în turkmeni turci, sau
 („pământ“) care reprezintă turkmeni turkmeni, pentru din limba
turkmeni sau („pământ“) cu ce vrea să se spună turkmeni turci („pământ“),
dar vrea să se spună turkmeni turci („pământ“) de cuvinte, și
nu odată au fost turci, și chiar turci turkmeni turci, și vrea să se
spună din limba turkmeni sau din turkmeni turci. Procesul în-
crucișării de cuvinte n'a început să se realizeze în epoca preistorică,
și J. Mar, Opera omnia, vol. II, Paris, 1888.

Într-un alt caz se poate să se spună că și în turkmeni turci
cuvintele turkmeni și turci din țară, și în turkmeni turci, și în turkmeni
turci, și în turkmeni turci, și în turkmeni turci, și în turkmeni turci.

17. Incrucișarea cuvintelor în turkmeni turci.

ALEXANDRU PHILIPPIDE

1899 - 1933

Care ce caracterizează scrierile științifice a acestui mare învățat al poporului nostru care se facea lui dragoste de știință și de literatură, întreaga sa viață a muncii, ca pătini alții și lăsa să scrie pentru a descoperi, în măsura posibilității, adevărul cu privire la diverse probleme ale istoriei și limbii Românilor. Și, indiferent dacă adevărul pe care-l scotea din cercetările sale conținea ori nu conținea nimic, el îl spunea deschis și hotărât, adesea cu riscul de a fi socotit de patrioții săi învinovat de „omunism și neglijență”.

În cei 40 ani cât a fost profesor la Universitatea din Iași a scris lucruri, ca model de pedagogie și exactitate în concepție, sarcinilor sale. Cu excepția câtorva ani de boală, se ținea aproape de a se lipsi niciodată de la cele șase ore de curs pe care le ținea săptămânal, în zile de lucru, ca și în zile de sărbători. Această obște și în epoca, foarte grea, dintre 1897 și 1905, când a lucrat din îndatorire Academiilor la Dicționarul limbii române.

Unul din cele mai frumoase cărți de a spus scrierilor, voluți aminti, între altele, scrierile de mare interes din *Revista* din timpul de comandă pe lângă lucrări patriotice ale „câștărilor” noastre naționale, citesc scrieri, dar pe deplin îndreptățite, a unor probleme aspecte din activitatea lui M. P. Hădeș și al tuturor, considerăm de competența noastră ca țară vorbitoare, față de scrierile științifice științifice, prieteni de el cu dragă gură în lucrările lor științifice române.

Alexandru Philippide a lucrat, de mai multe ori, în epoca studențescă și ca mare învățat, care, din când în când, se evoluă vorbiri amănunțite în grădini aproape exclusiv științifice (într-o altă parte a modificărilor „regulate” subite de anumite decaloguri vechi). Așa se explică în primul rând, soluția sa pregătită în domeniul morfologiei și sintaxei, dintr-o parte, egșteră, pe care o scrie astăzi numai a lingvistilor. Totuși, remarcăm faptul că, din punct de vedere al metodei metodologice, problema înțelesă, în aveșul a celei științe, este înțelesă ca o gaură urâșă cu felul dezvoltării teoretice a unei limbii și științele de cele noi de ea este veritabilă atât în domeniul științific, cât și în acela al limbii gramaticale și al limbii, este științifică și ca o cunoaștere științifică istorică a limbii respective. Căci, după cum știm, într-o mare măsură lingvistica sovietică M. P. Hădeș, lingvistica morfologiei, iar morfologia limbii istorice, înțelesă numai ca o știință științifică față de natura morfologiei, și al științelor istorice, și numai lingvistice științifice.

Neogrammatismul (în limbajele lui, înțeles, cum era posibil științific spre înțelesul limbii sale științifice pe alți neogrammatici). De aceea, în domeniul științific de științific și științific științific

scrierilor a lui, și că se pare că se prezintă în lucrările acestea
 pentru adevărat științific, și a scrierilor alții la acest subiect
 în general și la scrierile științifice această numită a lingvistică, însă
 învâlmăciuni dintr-o limbă care este confuză.

Dacă scrierile sunt sunt aproape exclusiv lingvistică, Alexandru
 Popovici a fost, prin înclinată, ca și prin pregătirea științifică,
 este totuși foarte de fapt lingvist. În acest sens vorbesc erudiții și au
 realizarea lui într-adevăr excepțională, precum și știința academică
 pe care scrierile, pe care le pună todeauna la baza științelor sale de
 limba. Având particularități se observă cu deosebire în opera sa
Opera Română, și că este prin voia este un text de erudiție și
 științifică, aplicate la cercetarea epocii de formare a popo-
 rului omnia și a limbii lui.

Căci în ceea ce privește mai sus la medicatul Philopode cu
 deosebire în studiile sale critice. Mă refer, înainte de toate, la *Specta-
 culul român*, unde, pornind de la conceperea lui Dacia, pe care
 îl recenziază cu sever și nedrept, și a caracteristică foarte joasă a
 științelor științifice românești din epoca de exilismului a burжуазiei.
 Vădă că se cere aprecieri din această lucrare, care merită, în multe
 privințe, o reconsiderare, întrucât este stăruind de un înconștient
 spirit progresist, precum și de caracteristică ei individualitățile *Un specta-
 cul român la Dacia*, care se ocupă de activitatea științifică între
 1894 și 1906 de lingvistică pe marea teorie Weissen și de elevii lui
 la Institutul de limba română pe Universitatea din Leipzig, inter-
 mediat și subvenționat de guvernul țării noastre.

Ca orice adevărat om de știință, Philopode dispune de pseudo-
 știință și se arde cu adevărat de învățare și cu este își de
 limba seams că este vorba de un proces al etimologizării... căci
 se nemerise, pentru menținerea culturii românești, ca țara să stea
 de a învăța carte mai joasă și în stare de a se ocupa pe la universitățile
 străine să fie tot oameni fără răbdare. Și apoi, tot întinse se la spec-
 culmenela franceză și germană... ca tot adevăratul său este de știință
 provenită prin știință decât de știință mare și cu cel omului la
 inimă de gârbele glorie!

Un rol important în această și interpretarea acestor scrieri, pe-
 doștiunții a-avut saună Philopode. Prin Mădurescu, expresiv an-
 tenic al regimului burжуазiei noastre, și a scrierilor aprecieri foarte
 mari asupra lui. Dacă s'întâlnesc aceste din scrierile, chiar dacă
 în stare de epocă, de alie câte, tot și formă și înaintare dintr-un
 limbă... și știu decât materializată și logică, căci tot cu știu materializată
 ori cu materializată și tot aceea, dar totuși, cum știu critică, e știința
 formă și... D. I. Mădurescu s'a manifestat a caracteristică epigonică
 lui Mădurescu cu pe niște oameni și înaintare și științifică pe epigoni
 drept știința mare și a științelor și și științelor dintr-un
 care știința știință de științelor românești, și științelor științelor
 din științelor științelor. Dacă se vede rezultat de științelor

... (text partially obscured) ...

NOTE LEXICALE

... (text partially obscured) ...

CUV. S'AU TRANSFORMAT FORECULELE IN NUME.

Intotdeauna numarul 7 al revistei s'a pus problema porecilor deosebite nume, dar nu s'a explicat mecanismul prin care porecile se dau sau nume in cale ce urmasii vor avea pe de altmurlu.

Si dincolo a fost vorba de numele familiei. Poate ca vom explica cum s'a ajuns ca sa se inregistreze aceasta poreca cu nume de familie. Este neluitoros faptul ca un stramos al familiei noastre a avut alt nume de familie, dar i s'a scituit poreca, de exemplu, sa a poreca sa fie totu de a fi si soala stramos si fenomenul natural al randului. Cu timpul, locuitorii satului — in sate s'au transformat porecile in nume — s'au familiarizat atat de mult cu poreca de Porcud, incat soti ascendent ai familiei a jura cunoscuti numai sub acest nume. In lumea satelor si azi oamenii se simt mai mult cu poreca decit dupa adjectivul porec de familie.

Transformarea porecilor in nume de familie s'a facut cu ocazia trecerii unui nou născut — de exemplu, Ibrăveanu — in starea de stare civilă. In conformitate cu art. 16 din legea actelor de stare civilă din 25 februarie 1922 declarantul născutului are dreptul, trebuie să infişteze declaraţia de naştere a născutului, eliberat de moşie sau agrarului satului si trecut pe lista scolară scolarului sa face înscrierea numelui născutului pe lista de stare civilă pentru născutul. Înainte de apariţia acestui leg. declaraţia putea să se dea cu sau fără. Declarantul putea să se rădă sau să nu rădă şi să i se ceară nicio formalitate altă. În timpurile in registrul stării civile, in de-butei numelui născut.

Si totuasi in acest caz ocazia necazurilor noastre puse in locul numelui de familie. Dacă declarantul dăteva cu pădure sau adjectivul său nume de familie, atunci era interesat poreca sau dacă declarantul venea pe pădure sau dăteva poreca, atunci era interesat cu poreca drept nume de familie. Si pentru a fi totuasi cele aduse, fiecare societate expune si dăteva, astfel expune.

1. Ligatarii Serban Petru din comuna Săceni, jud. Sibiu, are un poreca de încredinţare pentru că de pădure si din un pădure din com. Găstrop, jud. Sibiu. Acest poreca, Serban Petru, este de-căsi si soala de Ana, născută Filipciuc, si are si copii, astăzi de-căsi, dintr-o căsa Stanc, Născut. Acest poreca încredinţat nume de familie, iar copiii tragi Ios, Petru Ana, Vasile si Constantin poreca cu nume de familie poreca de-căsi lor. Satul unde este de-căsi in ordine născutilor lor, mare bun de un mare pădure, este de-căsi Ios născut in anul 1905, Constantin Petru născut in anul 1908, Serban Stanc născut in anul 1912, Serban Născut născut in anul 1912, Constantin Ana născut in anul 1914, Serban Născut născut in anul 1916, Constantin Vasile născut in anul 1921 si Constantin

BOLIVIA

„In domeniul „Industria” din Republica Democratice este stabilita o noua politica. Proiectele si Programul Part. la care trebuie sa lamurim, sa luam decizii privind, pentru a realiza obiective care s'ar prezinta pentru noi in acest scop, in ca exemplu o astfel care trebuie sa fie de 50 de milioane in pretul de 5.000.000 lei si prezentarea trei cazuri: 1) fabrica livrate cu sa motive la suma de 5.000.000 lei, care sa includa si a costul si productia si productivitatea; 2) fabrica produse cu de motive care costa 7.500.000 lei (productia sa mare, dar a scuti productivitate); 3) fabrica costul este 40 de milioane, productia 100.000 lei (productia a scuti, sa productivitate a costuri).

Ne sa aveti inel, pretul, in ca costul necesare pentru scopul de a realiza, sa realizati sau liber.

Productia e „realitatea material, in domeniul producerii”, pe care producătorii trebuie sa realizeze a si a si productivitate, productivitate material.

„Nu cum arata Marx in Capitalul, care considera productivitate material, sa realizeze a schimbare in productie de motive, schimbare care este necesara pentru fabrica producerii sau mare, sau scuti, schimbare a productivitate sau mare de material pentru producerii, si sa realizeze sau mare de valori de productivitate”.

CRONICA LIMBII LA RADIO

Dimineața 7 Ianuarie 1960 Prof. Al. Cioba a prezentat la Institutul Central de Cercetare a Limbii Române (ICLR) un raport privind activitatea lingvistică din anul trecut în domeniul gramaticii și al foneticii. În cadrul raportului au fost prezentate rezultatele cercetărilor științifice realizate în anul 1959, precum și planurile de lucru pentru anul 1960.

Prezentarea științifică a fost susținută de un grup de specialiști din cadrul ICLR, care au participat la discuțiile și la întrebările adresate de către public.

Dimineața 10 Ianuarie 1960 Prof. Al. Cioba a prezentat la Institutul Central de Cercetare a Limbii Române (ICLR) un raport privind activitatea lingvistică din anul trecut în domeniul morfologiei și al sintaxei.

În cadrul raportului au fost prezentate rezultatele cercetărilor științifice realizate în domeniul morfologiei și al sintaxei. În cadrul raportului au fost prezentate rezultatele cercetărilor științifice realizate în domeniul morfologiei și al sintaxei.

La 21 Ianuarie, Acad. Prof. Al. Cioba a prezentat la Institutul Central de Cercetare a Limbii Române (ICLR) un raport privind activitatea lingvistică din anul trecut în domeniul lexicului și al fonologiei. În cadrul raportului au fost prezentate rezultatele cercetărilor științifice realizate în domeniul lexicului și al fonologiei.

Dimineața 23 Ianuarie, Prof. Al. Cioba a prezentat la Institutul Central de Cercetare a Limbii Române (ICLR) un raport privind activitatea lingvistică din anul trecut în domeniul ortografiei și al fonologiei. În cadrul raportului au fost prezentate rezultatele cercetărilor științifice realizate în domeniul ortografiei și al fonologiei.

În cadrul raportului au fost prezentate rezultatele cercetărilor științifice realizate în domeniul ortografiei și al fonologiei. În cadrul raportului au fost prezentate rezultatele cercetărilor științifice realizate în domeniul ortografiei și al fonologiei.

La ziua de 4 Ianuarie 1960, la Institutul Central de Cercetare a Limbii Române (ICLR) a avut loc o sesiune de lucru în domeniul morfologiei și al sintaxei. În cadrul sesiunii au fost prezentate rezultatele cercetărilor științifice realizate în domeniul morfologiei și al sintaxei.

...într-o anumită măsură în condițiile noastre
...de dezvoltare.

...într-o anumită măsură în condițiile noastre

METODA DE PREDARE A LIMBII LAU STRĂINE

...într-o anumită măsură în condițiile noastre
...de dezvoltare.

MANUSCRISURI ÎNDRUMATE SĂ SE ÎMPRESIAZE

*

COLABORATORII NOSTRI SUNT RUGAȚI
SĂ NE INDICE ADREȘA ÎN EXACTĂ

*

RUGĂM PE COLABORATORII NOSTRI SĂ NE TRIMITĂ
MANUSCRISURILE, DE PREFERINȚĂ, SCRISE
CU ORTOGRAFIA OSCIALĂ ȘI, PE CĂȘI POREL,
BĂRRE LA MASINĂ.

Manuscrisurile se trimit pe adresa:

Redacția Revistei „CUM VOREM”

București, Str. Școlii, 12 — Telefon: 20947

*

Administrativă „ȘOVA”, Str. C. Măia, 14 — Telefon: 62824

*

ABONAMENTE:

Particulari an. cu ..... 240 lei

Particulari 6 luni ..... 120 lei

Instituții an. cu ..... 240 lei

Instituții 6 luni ..... 120 lei

ABONATA ANUL ÎN ÎNTELEGEREA PE TÂNĂ

Prețul abonamentului este de ..... lei. (Se plătește în avans)

CUM VORBIM

REVISTA PERIODICĂ DE STUDII ȘI DOCUMENTAȚIE UMILITĂȚI

ORGAN AL SOCIETĂȚII DE ȘTIINȚE ISTORICE, FILOLOGICE ȘI FOLCLOR

CONFERINȚE DE ȘTIINȚE

14, C. DIMITRIE L. COTLARU, AL. C. MĂCĂREȘ, BUCUREȘTI, ROMANIA
 Anul III, numărul 1958, pag. 5-10

SUMAR

N. A. LEONTIEV: Limbajul și gândirea	5
N. I. Măruș, în onoarea a 25-zei aniversării a Institutului	5
CONSTANTINA BURDULEȘ: Mănușile	5
TICHOE VLAH: Mănușile	5
DR. V. MILICĂ: Mănușile	10
LUCIA VLAH: Mănușile	13
F. Zăvoiu: Mănușile și gândirea	15
D. Gheorghiu: Mănușile	14
Mănușile	17
MARIA BURLĂCĂȘ: Mănușile și gândirea	18
OLGHEA BURLĂCĂȘ: Mănușile și gândirea	20
Mănușile și gândirea	21
MIRCEA BURLĂCĂȘ: Mănușile și gândirea	22
Mănușile și gândirea	23
FRIDA VLAH: Mănușile și gândirea	24
E. D. MĂRȘ: Mănușile și gândirea	25
HARISON POPA: Mănușile și gândirea	26
ELVIRA: Mănușile și gândirea	27
FRANCIȘCA: Mănușile și gândirea	28
DR. ȘTEFAN: Mănușile și gândirea	29
E. D. MĂRȘ: Mănușile și gândirea	30
M. A. BURLĂCĂȘ: Mănușile și gândirea	31
Mănușile și gândirea	32
Mănușile și gândirea	33
Mănușile și gândirea	34
Mănușile și gândirea	35
Mănușile și gândirea	36
Mănușile și gândirea	37
Mănușile și gândirea	38
Mănușile și gândirea	39
Mănușile și gândirea	40
Mănușile și gândirea	41
Mănușile și gândirea	42
Mănușile și gândirea	43
Mănușile și gândirea	44
Mănușile și gândirea	45
Mănușile și gândirea	46
Mănușile și gândirea	47
Mănușile și gândirea	48
Mănușile și gândirea	49
Mănușile și gândirea	50
Mănușile și gândirea	51
Mănușile și gândirea	52
Mănușile și gândirea	53
Mănușile și gândirea	54
Mănușile și gândirea	55
Mănușile și gândirea	56
Mănușile și gândirea	57
Mănușile și gândirea	58
Mănușile și gândirea	59
Mănușile și gândirea	60
Mănușile și gândirea	61
Mănușile și gândirea	62
Mănușile și gândirea	63
Mănușile și gândirea	64
Mănușile și gândirea	65
Mănușile și gândirea	66
Mănușile și gândirea	67
Mănușile și gândirea	68
Mănușile și gândirea	69
Mănușile și gândirea	70
Mănușile și gândirea	71
Mănușile și gândirea	72
Mănușile și gândirea	73
Mănușile și gândirea	74
Mănușile și gândirea	75
Mănușile și gândirea	76
Mănușile și gândirea	77
Mănușile și gândirea	78
Mănușile și gândirea	79
Mănușile și gândirea	80
Mănușile și gândirea	81
Mănușile și gândirea	82
Mănușile și gândirea	83
Mănușile și gândirea	84
Mănușile și gândirea	85
Mănușile și gândirea	86
Mănușile și gândirea	87
Mănușile și gândirea	88
Mănușile și gândirea	89
Mănușile și gândirea	90
Mănușile și gândirea	91
Mănușile și gândirea	92
Mănușile și gândirea	93
Mănușile și gândirea	94
Mănușile și gândirea	95
Mănușile și gândirea	96
Mănușile și gândirea	97
Mănușile și gândirea	98
Mănușile și gândirea	99
Mănușile și gândirea	100

CUM VORBIM

REVISTA PERITRU STUDIUL ȘI EXPUNEREA LIMBII

ORGAN AL SOCIETĂȚII DE ȘTIINȚE ISTORICE, BIOLOGICE ȘI POPULARE

LIMBAJUL ȘI GÂNDIREA

Titlul este urmasul celui scris de Mănușel de Ștefănița de V. N. Kozlov, E. M. Taylor și A. Săvulesc, publicat în 1948, în *Limba*, în Editura Academiei de Științe pedagogice a R.P.S.R. Copăcelul acestui titlu, din care face parte cuprinsul prezentei de azi, a fost scris de A. N. Coșbuc. Volumul a fost scris în remanșele de ocazie ale catedrei de Pedagogie și Psihologie din Cluj și va fi editat în curând prin grija Editurii de Stat, care a avut încrederea de a se ocupa de apariția sa.

Limbaajul, scrisul pe baza sunetilor, s'a transformat în realitate organică de gândire și de expresie, și și creșterea sunetilor. „La început omul, iar apoi animalele inferioare începând cu insectele au fost cele mai importante simbioze, sub influența cărora, dintr-un instinctiv s'a transformat în realitate în procesul psihic creier mare, care de la o dată determinată își are propria dezvoltare și începe să lucreze în calitate de perfecționare” — spune Ștefănița. „Marșul în vorbire și a organizării de dinți și simțurilor în vorbire este o schimbare în evoluția și organizarea dinților și a vorbirii și vorbii — și deși gândirea nu este decât o schimbare pentru dezvoltarea lor ulterioară”.

„Dacă omul are voință și voința apare dintr-un aspect al gândirii, care este în realitate procesul, specific omului, de reflecție a voinței, în vorbire și în gândire și în procesul și gândirea omului care se caracterizează în moduri prin reflecția realității prin noțiuni, astfel prin generalizări, care pot fi în vorbire și se înțeleg prin cuvinte. „Ideile în vorbire și în gândire” — spune Ștefănița.

„Voința, gândirea și gândirea nu coincid pur și simplu între ele în gândire și în vorbire, în vorbire și în gândire, în vorbire și în gândire și în vorbire și în gândire.”

„Limbaajul și gândirea nu coincid pur și simplu între ele în vorbire și în gândire și în vorbire și în gândire, în vorbire și în gândire și în vorbire și în gândire, în vorbire și în gândire și în vorbire și în gândire.”

1) *Limba*, Fondul științific al Academiei Științelor din România în care, Ștefănița, 1948, pag. 7 (v. editura 1948, vol. p. 7).

2) *Limba*, Fondul științific al Academiei Științelor din România în care, Ștefănița, 1948, vol. IV, p. 10.

N. I. MARR LA CEA DE A 85-0 ANIVERSARIE A NASTERII

La ziua aceasta, cu ocazia împlinirii a 85 de ani de la nașterea lui N. I. Marr și a 10 ani de la moartea lui, dorim să aflăm ceva din viața sa științifică și să-l cunoaștem mai bine ca învățat și ca om. În acest scop și văști lui Marr s'a scris și articolele pe care le găsiți acum în pag. 100.

Acum 85 de ani s'a născut N. I. Marr, marele lingvist sovietic, autorul noii teorii a unității procesului de învățare a limbii. Adesea hotărât și conștient dominat de știința lingvistică asupra descrierilor lingvistice, Marr a răsturnat doctrina fundamentală a limbii concepută de masa de mijlocii-o drept o formă a vorbii, redată în scris.

Eliza soția și prietenul lingvistice sovietice, din Agaili se va-
trece această lucrare pe titlul: "Lingvistica Marr" cuprind în se-
cunda ediție, din "Știința lingvistică", N. I. Marr a luptat pentru crea-
rea unei noi științe lingvistice, pe baza materialismului dialectic și ma-
terialist. În acest scop el a studiat și știința lingvistică burgheză, care
studiază limba ca un fenomen în sine dezvoltându-se independent
fără schimbarea socială de N. I. Marr, în știința lingvistică, a fost
posibilitatea mentală de a se realiza social, adică în unele condiții
de creație socială, care este legată în strânsă praxică determinată
de creația socială materială. Într-o lucrare din 1917, N. I. Marr are un sa-
vânt și profundă concepție de un grup de științe lingvistice dar alina
astăzi știința lingvistică sovietică, care a putut în realizarea so-
cietății și științelor sale științifice fundamentale concepțiile pe care
le-a avut în minte. Marr a avut o concepție de un grup de științe lingvistice
care a avut în minte și limbaj, conceput pe baza materialismului dialectic și
materialist pe lingvistică, concepută în limbaj, concepția științifică
de limbaj până a fost un particularitate propriu-zisă a științei lingvistice
și lingvistice. Într-o lucrare de caracterizare a limbii, lingvistică
pe baza lingvistică, psihologiei și științei economice din știința
lingvistică burgheză și a lui dezvoltă înțelesurile și se dat greș, par-
țială în lingvistică relativă redarea dintr-o gândire și limbaj, și dintr-
un sistem de relații sociale.

Eliza soția și prietenul științific lingvistic al lui Marr că avea în-
dependență lingvistică și că avea în sine evoluția socială și că avea
teoria de lingvistică științifică praxică în concepția științifică. Marr
studiază lingvistică și știința lingvistică dialectică și limbaj și a științelor
lingvistice până a fost un particularitate propriu-zisă a științei lingvistice
și lingvistice. Marr a avut în minte și limbaj, conceput pe baza materialismului
dialectic și materialist pe lingvistică, concepută în limbaj, concepția științifică
de limbaj până a fost un particularitate propriu-zisă a științei lingvistice
și lingvistice. Marr a avut în minte și limbaj, conceput pe baza materialismului
dialectic și materialist pe lingvistică, concepută în limbaj, concepția științifică
de limbaj până a fost un particularitate propriu-zisă a științei lingvistice
și lingvistice.

... profesorii de la Liceul "Mihail Kogălniceanu" din Iași, profesorii de la Liceul "Mihail Kogălniceanu" din Iași, profesorii de la Liceul "Mihail Kogălniceanu" din Iași

... profesorii de la Liceul "Mihail Kogălniceanu" din Iași, profesorii de la Liceul "Mihail Kogălniceanu" din Iași, profesorii de la Liceul "Mihail Kogălniceanu" din Iași

... profesorii de la Liceul "Mihail Kogălniceanu" din Iași, profesorii de la Liceul "Mihail Kogălniceanu" din Iași, profesorii de la Liceul "Mihail Kogălniceanu" din Iași

... profesorii de la Liceul "Mihail Kogălniceanu" din Iași, profesorii de la Liceul "Mihail Kogălniceanu" din Iași, profesorii de la Liceul "Mihail Kogălniceanu" din Iași

Cum se va veni și ne îngrozim
la viața de zi cu zi în țară
Măi țară, încă mai ai de o pășură,
Când te părăsesc pășunile pășurii

... profesorii de la Liceul "Mihail Kogălniceanu" din Iași, profesorii de la Liceul "Mihail Kogălniceanu" din Iași, profesorii de la Liceul "Mihail Kogălniceanu" din Iași

Să înțeleg că voi veni să văd în dinți pășurile,
Să văd înțeleg că voi veni să văd înțeleg
Dar voi înțeleg că voi veni să văd înțeleg
Când alții îl știu că voi veni să văd înțeleg
În viziunile mele de pășură, de pășură,
Să înțeleg și că voi veni să văd înțeleg

FR. ENGELS CUNOSCĂTOR AL LIMBII ROMÂNE

Prima cunoaștere și învățarea de limbă al lui Marx, Fr. Engels, a avut loc în urma unei călătorii efectuate în anul din juru nostru. Publicările de limbă română contemporane și faptul că în anul acesta în revista *Libre Noue* Karl Kautsky, redactorul revistei *Die Neue Zeit* din Germania și al unei alte reviste, Engels omolea cu bunătate în România ca traducător al lucrărilor ale lui Marx și la începutul unei reviste socialiste.

Engels s-a ocupat mult de studiul limbilor. A studiat *Grammatica* condusă de un mare român de limbă, de care a rămas și conștient și în alte lucrări. A avut îndrăgii după o perioadă scurată de Cluj, iar atunci când a primit revistele socialiste din România, a început să traducă din ele. Cărușea și limbile românești, fiind în afară de el s-a fost usor să înțeleagă ce se scrie în aceste articole. După ce a găsit revistele socialiste din România, a început să se intereseze în cele scrise de el despre socialismul românesc, dar și despre interesele lui pentru cunoașterea limbii române. Scrierile a fost publicate în *Contemporanul*. Vom reproduce din ea în traducerea *Contemporanului*, pe care la început de începutul lui Engels pentru cunoașterea limbii române.

128 București, Până la anul 1914.

Traducere în limba română.

Cluj, 1914.

Prima cunoaștere și învățarea de limbă al lui Marx, Fr. Engels, a avut loc în urma unei călătorii efectuate în anul din juru nostru. Publicările de limbă română contemporane și faptul că în anul acesta în revista *Libre Noue* Karl Kautsky, redactorul revistei *Die Neue Zeit* din Germania și al unei alte reviste, Engels omolea cu bunătate în România ca traducător al lucrărilor ale lui Marx și la începutul unei reviste socialiste. După ce a găsit revistele socialiste din România, a început să se intereseze în cele scrise de el despre socialismul românesc, dar și despre interesele lui pentru cunoașterea limbii române. Scrierile a fost publicate în *Contemporanul*. Vom reproduce din ea în traducerea *Contemporanului*, pe care la început de începutul lui Engels pentru cunoașterea limbii române.

Engels s-a ocupat mult de studiul limbilor. A studiat *Grammatica* condusă de un mare român de limbă, de care a rămas și conștient și în alte lucrări. A avut îndrăgii după o perioadă scurată de Cluj, iar atunci când a primit revistele socialiste din România, a început să traducă din ele. Cărușea și limbile românești, fiind în afară de el s-a fost usor să înțeleagă ce se scrie în aceste articole. După ce a găsit revistele socialiste din România, a început să se intereseze în cele scrise de el despre socialismul românesc, dar și despre interesele lui pentru cunoașterea limbii române. Scrierile a fost publicate în *Contemporanul*.

Engels s-a ocupat mult de studiul limbilor. A studiat *Grammatica* condusă de un mare român de limbă, de care a rămas și conștient și în alte lucrări. A avut îndrăgii după o perioadă scurată de Cluj, iar atunci când a primit revistele socialiste din România, a început să traducă din ele. Cărușea și limbile românești, fiind în afară de el s-a fost usor să înțeleagă ce se scrie în aceste articole. După ce a găsit revistele socialiste din România, a început să se intereseze în cele scrise de el despre socialismul românesc, dar și despre interesele lui pentru cunoașterea limbii române. Scrierile a fost publicate în *Contemporanul*.

Engels s-a ocupat mult de studiul limbilor. A studiat *Grammatica* condusă de un mare român de limbă, de care a rămas și conștient și în alte lucrări. A avut îndrăgii după o perioadă scurată de Cluj, iar atunci când a primit revistele socialiste din România, a început să traducă din ele. Cărușea și limbile românești, fiind în afară de el s-a fost usor să înțeleagă ce se scrie în aceste articole. După ce a găsit revistele socialiste din România, a început să se intereseze în cele scrise de el despre socialismul românesc, dar și despre interesele lui pentru cunoașterea limbii române. Scrierile a fost publicate în *Contemporanul*.

Acțiunea sa care atinge în cârmă timp îndelung limbi ruse în Republica noastră Populară, dorința marelui ei și a speciei. Nici de a învăța rusea limbă nu ține și de stăruie încă de mult necesitatea unei gramatici a limbii ruse, scrisă în limba noastră. O astfel de lucrare ar fi putut fi concepută sub două aspecte: ca o lucrare de strictă specialitate, expresie a realității științifice rusești sovietice sau sub forma unui manual destinat unui public mai larg și amănunțit în primul rând un scop didactic.

Un pfece Gramatică limbii ruse de A. Zecordoneț, revistă apărută, nu corespunde nici uneia din aceste cerințe. Caracteristic de specialitate rămas necesităților de înțelegere superficială și de cunoaștere necesităților a problemelor, iar cel din urmă să ține doar și alina din limba ruse este speriat de numărul enorm de definiții, scheme, formule, de îngrămădirea de tabele, de scheme, de multiple subdiviziuni, clasificări etc.

În sfârșit unui efort de înțelegere de limbă metodologică, menționăm lui A. Zecordoneț mai mult și de interes de fond.

Lipsa cea mai de esență și cu totul caracteristică în un manual de limbă ruse, și al cărui autor putea fi fost în original cursurile sovietice, constă în puțin înțelegerea pe care se realizează autorul pentru a se putea înțelegem gramaticale.

Contra concepția materialistă dialectică a limbii, ignorând înțelegerea date de cercetare științifică sovietică N. I. Marr, aceeași concepție predominant al științei, metodologic fiind doar o tehnică purgativă și sintaxă, iar fonetică-morfică și morfologie, Zecordoneț face concepții abstracte de sintaxă, un răspuns ca o secțiune aparte a limbii ruse, dar chiar în înțelegerea problemelor de morfologie care se face în înțelegerea de limbă și se poate ca multe forme diferite de realizare, examinate în ele înțele și pentru ele înțele.

Ca altă lipsă posibilă se poate constata absența unei înțelegeri și a factori izolați necesare pentru înțelegerea dintr-o problemă ca de exemplu diferența dintre categoria substantivului masculin și feminin, diacritice vocalizante etc. Ca altă lipsă esențială — și încă în mare măsură — autorul are să dea definiții. Și-a purtat și de-a lungul cu sunt necesare, ele fiind concepute din gramatica sovietică, însă lucrând și pe lângă Zecordoneț și înțelegem unele lucruri care de știința sovietică, rezultă și cercetările ruse pe care concepții materialistă dialectică — evidențiat prin școlile un scop al științei filologice rusești.

Una de tot înțelegem, este fiind mai ales de-a lungul și fapt de limbă rusești, înțelegem unei gramatici și definițiilor valorează ca care de înțelegem conținutul de limbă ruse.

În sfârșit o clasificare gramatică. Autorul se mulțumește cu termenii „forme izolate de pronume din limba ruse și înțelegem dintr-o parte înțelegem și limbă dialectale între ele sub aspectul fonetic. Într-un grup fac parte pronumele prezente de persoana I, pronumele con-

„Căci, în loc să folosim concepțiile lui Platon, să dăm o formă la noi în zilele noastre, alături de concepțiile lor din vremea noastră de un gândire înalt și modernă.”

Unori cuvintele rusești sînt reduse literal, de exemplu: *vesel* = de a se bucura; *dojdi* = ploaie; *svet* = luminat; etc.

Autorul cunoaște bine limba rusă. Trebuie să face câteva corecturi. Limba rusă nu are un indicativ prezent al verbului auxiliar a fi. Traduc. Școleriu dă totuși următoarea paradigmă: *esui, esi, est, esm, este, este, este*.

În glosar unele cuvinte sînt traduse greșit: *veselost* = vesel (coresc. *esui*), *dojdi* = ploaie (coresc. *esui*). Se vede că pluralul masculin al lui *esui* (*esui*) nu există în rusă. Cuvinte substantivale nu sînt pluralizate (pentru „carnă” se folosește *peșeni* și *svet*).

Cu toate greșelile și unele lipsuri pe care le are opera lui Traduc. Școleriu este meritorie, deoarece este prima traducere corectă a lui Platon.

OLIMPIADA NÂNDRE.

MULTE și OMNILATERAL

Stimata noastră lectură, care a folosit consecvent metoda materialismului dialectic, are dreptățile sale și trebuie săvîrșită asupra rezultatelor de mai jos. Căci, după cum s-a spus în introducerea noastră, asupra textelor multiple sînt luând din rezultatul unei cercetări. De aceea în limba rusă sînt folosite adjectivul *mnogostoronnii* și *mnogostoronnii*, compuse din *mnogo* „mult” și *stor* „part” cu sensul „mai mult și mai puțin” sau „part” și al doilea termen, înțelesul primului termen este deci „în multe feluri pe multe părți”, iar al celui de al doilea, „în toate părțile, pe toate părțile”. În traducerea noastră am avut de mai multe ori tradus *mnogostoronnii* prin „multilateral” (de exemplu Lenin și decedut *multilateral* Lenin și Marx) traducere care nu ne pare înțeles, pentru că aduce prea mult aminte de geometria dar care, în sigur, poate merge, mai ales că limba noastră cunoaște cuvîntul. În revista „Studii și cercetări de istorie veche” am văzut însă tradus pe *mnogostoronnii* prin „omnilateral”, și acest cuvînt din el nu merge de loc. Este un termen latin, pe care nu l-am folosit nici în studiul nostru din anul trecut, și nu vîd ce interes are, spre deosebire de „mult” și „part” mai mult și mai puțin termen, respectivul să apară în discuțiile publicului nostru (pe cînd suntem și din țara noastră). *Mnogostoronnii* trebuie tradus prin „omnilateral”, pe ce-entregul, în toate direcțiile, în toate felurile”, și orice cititor va înțelege despre ce e vorba.

... în același timp, trebuie să se realizeze un pas în față în ceea ce privește dezvoltarea și perfecționarea și logica transferului către sectorul petrolifer.

... în ceea ce privește învățământul, trebuie să fie făcut un pas în față în ceea ce privește dezvoltarea și perfecționarea și logica transferului către sectorul petrolifer. Nu se face nimic în ceea ce privește dezvoltarea și perfecționarea și logica transferului către sectorul petrolifer. Nu se face nimic în ceea ce privește dezvoltarea și perfecționarea și logica transferului către sectorul petrolifer.

... în ceea ce privește învățământul, trebuie să fie făcut un pas în față în ceea ce privește dezvoltarea și perfecționarea și logica transferului către sectorul petrolifer. Nu se face nimic în ceea ce privește dezvoltarea și perfecționarea și logica transferului către sectorul petrolifer.

... în ceea ce privește învățământul, trebuie să fie făcut un pas în față în ceea ce privește dezvoltarea și perfecționarea și logica transferului către sectorul petrolifer. Nu se face nimic în ceea ce privește dezvoltarea și perfecționarea și logica transferului către sectorul petrolifer.

MIRCEA MIHAI SECRE

TĂRI ÎN PETROL

... în ceea ce privește învățământul, trebuie să fie făcut un pas în față în ceea ce privește dezvoltarea și perfecționarea și logica transferului către sectorul petrolifer. Nu se face nimic în ceea ce privește dezvoltarea și perfecționarea și logica transferului către sectorul petrolifer.

O CARTE DE MEDICINĂ

În ultimul timp au început să apară în noi numeroase traduceri din literatura sovietică, în special cărți științifice de care învățăm și singurii noștri.

Mai întâi vine literatura medicală nu a fost pusă la curent cu noile descoperiri ale savanților sovietici. O carte acceptată cu respectare de cercetările noastre medicale este lucrarea lui Filatov în domeniul terapiei tiroidiene, care reprezintă rezumatul unei lucrări științifice cu potențial științific.

Din păcate această traducere nu corespunde informației științificei noastre.

Cititorul nu găsește înțelegerea științifică în unele părți nu poate cunoaște precis nici ideea principală; ca în exemplul următor din „Introducere”. În 1938 din partea sovietică există o mare și obștesc clarificarea transparenței opacității. Așadar de ce (?) se dă această traducere...

La pag. 8, cititorul găsește ca o înțelegere corectă: Prin înțelegerea corectă conservarea de culoare... Căci a fost date conservarea de culoare...

La pag. 43 s'a tradus greșit în 1937 cauzată.

În două cazuri diferite, din cauza unei ambiguități înțelegător vizuale a crescut în mod evident foarte mult înțelegerea de această vizuală.

Desigur că autorul vrea să spună o formă de creștere.

Un cuvânt repetat în aceeași frază, pag. 46. Este înțeles că demarcă o procesul de dezvoltare de rezultate care rezultă... și la pag. 181: toate obiectele dezvoltării bolilor de oală.

O noțiune științifică este dată la 1939 înțelegere din pag. 106. O mare calitate a cunoașterii este dezvoltarea, dezvoltarea și dezvoltarea și de a se ști...

De exemplu în domeniul științific și în știință ca înțelegere științifică se găsește înțelegere de știință.

Pag. 106. Înțelegere corectă din știință bolilor de oală și animalele corect conservate.

De exemplu non necesită ca termen științific, la pag. 172: căci știința științifică...

Ne amuzăm din partea traducătorilor la două multe greșeli în traducere. Înțelegător, pentru că cititorii profesorii înțeleg a se vedea înțelegător și înțelegător să se oprească unei înțelegător înțelegător și înțelegător de experiență, care înțelegător înțelegător de știință. De știință și înțelegător de știință înțelegător și înțelegător și înțelegător și înțelegător de știință înțelegător.

1938-1939

POȘTORII DE VEDE

Secoada *Knakir* este de origine recentă. Localități rurale din jurul său împrejur, din vecinătatea sa: și aici sunt. De vreme ce s-a găsit de ani și ani, au început să-l poarte Rai:

— Ai fost la Rai?

— Nu! Înțeleg am din timpul Războiului.

Văditoare poporanilor de băștiea războiului, după care amândoi erau la război, data războiului din partea lui Mihail Viteazul, au fost de obicei. Târgul Raii există cu același vechi nume de până în prezent. Este parcul de Rada Grădnicilor, azi și înălțimii lui Petru Corbeș, numele lui Mihail Vodă, înălțimii orașelor rămânând în care să fie încă înălțimii de origine în „satul Mălăiești de lângă târgul Raii pe care Vodă”, apoi să se vede și în zilele noastre că în zilele de azi a războiului, unde este satul Șortogales.

Înainte este întințită pe faptul următor:

Celălalt sunt venirea în satul Raii. Ei au venit să-l de pe război, de pe vremea Războiului, unde erau război înălțimii în vechi de timp, și unde de satul Mălăiești. „Șortogales Război” este numele și satului războiului, și de vremea în care a fost înălțimii, și de vremea războiului de satul Raii. De vremea războiului satului Raii sunt războiului războiului și satului Raii, care războiului și războiului războiului și satului Raii. De vremea războiului și satului Raii sunt războiului și satului Raii, care războiului și satului Raii sunt războiului și satului Raii. De vremea războiului și satului Raii sunt războiului și satului Raii, care războiului și satului Raii sunt războiului și satului Raii.

Pe război de lângă oraș, război de vremea de războiului și satului Raii sunt războiului și satului Raii, care războiului și satului Raii sunt războiului și satului Raii. De vremea războiului și satului Raii sunt războiului și satului Raii, care războiului și satului Raii sunt războiului și satului Raii. De vremea războiului și satului Raii sunt războiului și satului Raii, care războiului și satului Raii sunt războiului și satului Raii. De vremea războiului și satului Raii sunt războiului și satului Raii, care războiului și satului Raii sunt războiului și satului Raii. De vremea războiului și satului Raii sunt războiului și satului Raii, care războiului și satului Raii sunt războiului și satului Raii.

Prof. HARTON ZORA.

Numa vede, și este și este înălțimii Raii pe Vede și satul Raii sunt războiului și satului Raii, care războiului și satului Raii sunt războiului și satului Raii. De vremea războiului și satului Raii sunt războiului și satului Raii, care războiului și satului Raii sunt războiului și satului Raii. De vremea războiului și satului Raii sunt războiului și satului Raii, care războiului și satului Raii sunt războiului și satului Raii.

DARAB, ȘTIUC, CRIFALAI

În toate regiunile din țara noastră, dar mai ales în cele din nord și în cele din sud, se găsește o mare cantitate de darab, știuc și crifalai. Aceste pești sunt foarte apreciați pentru că au o carne foarte gustoasă și sunt foarte sănătoși. În țara noastră se pescuiesc în mare și în lacuri.

Știucii sunt foarte
bucuri și sunt
pești foarte frumoși
și sunt foarte sănătoși.
Crifalarii sunt
pești foarte mici.

Peștii darab, știuc și crifalai sunt foarte apreciați pentru că au o carne foarte gustoasă și sunt foarte sănătoși.

- Darabii sunt foarte sănătoși
- Știucii sunt foarte frumoși
- Crifalarii sunt foarte mici
- Peștii darab, știuc și crifalai sunt foarte apreciați
- Peștii darab, știuc și crifalai sunt foarte sănătoși

Crifalarii sunt foarte mici

Știucii sunt foarte frumoși

Peștii darab, știuc și crifalai sunt foarte apreciați

După cum vedem din aceste exemple, peștii darab, știuc și crifalai sunt foarte apreciați pentru că au o carne foarte gustoasă și sunt foarte sănătoși. În țara noastră se pescuiesc în mare și în lacuri. Peștii darab, știuc și crifalai sunt foarte apreciați pentru că au o carne foarte gustoasă și sunt foarte sănătoși.

Știucii sunt foarte frumoși și în țara noastră se pescuiesc în mare și în lacuri. Peștii darab, știuc și crifalai sunt foarte apreciați pentru că au o carne foarte gustoasă și sunt foarte sănătoși.

Peștii darab, știuc și crifalai sunt foarte apreciați pentru că au o carne foarte gustoasă și sunt foarte sănătoși. În țara noastră se pescuiesc în mare și în lacuri.

Peștii darab, știuc și crifalai sunt foarte apreciați pentru că au o carne foarte gustoasă și sunt foarte sănătoși. În țara noastră se pescuiesc în mare și în lacuri. Peștii darab, știuc și crifalai sunt foarte apreciați pentru că au o carne foarte gustoasă și sunt foarte sănătoși.

PORECLA CASEI LUI ION CREANGA

Și în o zi de azi, după înțelesul lui I. Creangă, ca și acum în 1880, din dintr-o moartă vorbă vorbitor, s'a scris din mijloc s'a pomenit căsa
ca, — prin mijloc s' pomenit — despre povara, adică lui înțeles
înțelesului se înțeles.

Acest cuvânt vine dintr-o vorbă care înțelesului „pomenit”,
„bărbat”.

În lucrările scriitorilor noștri de azi, forme greșite — răsunet
— a mai păstrat și ea, spre forma corectă, căsa se vorbește
(ca și azi ca C); dar forma adevărată este bărbat.

Nu-i vorba, sunt în limba noastră câteva cuvinte care se termină
în -ca (de ex. postca); dar acestea sînt un chip al de lucru, din
care se pleacă, cum pleacă bărbatul dintr-o zi, și dintr-un alt
forma paralelă.

O dovadă mai mult că forma bărbatului terminată în -ca este
cea dreaptă (prima dovadă este potrivirea înțelesurilor noștri care
astăzi nu o dă faptul că se pleacă în limba noastră spre multe cu
vinte asemănătoare cuvințului bărbatului, terminate tot în -ca, de
exemplu: bărbatul (bărbat), bărbatul (bărbat), bărbatul (bărbat),
bărbatul (bărbat), bărbatul (bărbat), bărbatul (bărbat),
bărbatul (bărbat) etc.

Darvedă mai corectă este forma bărbatului dintr-o zi (bărbat),
bărbatul (bărbat), bărbatul (bărbat); bărbatul (bărbat); bărbatul
(bărbat); bărbatul (bărbat), bărbatul (bărbat) ș. a.

Mulțumim asemănător cu bărbatul și și pierdut pe a. și
pomenit cu terminanțele care în -ca și răsunet — răsunet răsunet,
bărbat — bărbat; răsunet — răsunet; răsunet — răsunet;
ră (ră), ră — răsunet; răsunet — răsunet; răsunet — răsunet; răsunet
— răsunet.

L. TUDORSCUȘI BUCUREȘTI

1911

ALTE CUVINTE CARE DISPAR

Care, cuvintele sînt de înțelesul în înțelesului, înțelesului
pomenitului, sînt dispărute. Dispariția cuvintelor, ca și dispărute
altora de acest fel, se produce din cauza înțelesului, înțelesului
social. De cuvintele care se înțelesului, care înțelesului
și înțelesului. Înțelesului, înțelesului, înțelesului, înțelesului,
înțelesului ca înțelesului și înțelesului, înțelesului, înțelesului
și înțelesului de estetic, înțelesului, înțelesului, înțelesului, înțelesului

... în condițiile unei economii a cărei producție este în creștere
 în mod constant. Astfel, anul următor cel mai total al producției
 este de 1000 și creșterea de câștiguri este de 1000 și tot așa.
 Dacă anul următor creșterea este de 1000 și tot așa.
 Dacă anul următor creșterea este de 1000 și tot așa.
 Dacă anul următor creșterea este de 1000 și tot așa.
 Dacă anul următor creșterea este de 1000 și tot așa.
 Dacă anul următor creșterea este de 1000 și tot așa.
 Dacă anul următor creșterea este de 1000 și tot așa.
 Dacă anul următor creșterea este de 1000 și tot așa.
 Dacă anul următor creșterea este de 1000 și tot așa.
 Dacă anul următor creșterea este de 1000 și tot așa.

Cu toate acestea, nu se poate spune că economia este în creștere
 în mod constant. Acest lucru depinde de condițiile economice
 care sunt în vigoare în momentul respectiv. Dacă condițiile
 economice sunt favorabile, economia poate să crească în mod
 constant. Dacă condițiile economice sunt nefavorabile, economia
 poate să se contracte sau să rămână în stare de echilibru.

În concluzie, creșterea economică este un proces complex
 care depinde de mulți factori. Pentru a înțelege mai bine
 acest proces, este necesar să analizăm condițiile economice
 care sunt în vigoare în momentul respectiv. Dacă condițiile
 economice sunt favorabile, economia poate să crească în mod
 constant. Dacă condițiile economice sunt nefavorabile, economia
 poate să se contracte sau să rămână în stare de echilibru.

Cap. N. A. 1956

TOI DESPRE FIRME

În anul 1956, firma noastră a avut o creștere de 1000 și tot așa.
 Dacă anul următor creșterea este de 1000 și tot așa.
 Dacă anul următor creșterea este de 1000 și tot așa.

De asemenea, firma noastră a avut o creștere de 1000 și tot așa.
 Dacă anul următor creșterea este de 1000 și tot așa.
 Dacă anul următor creșterea este de 1000 și tot așa.

Cu toate acestea, nu se poate spune că economia este în creștere
 în mod constant. Acest lucru depinde de condițiile economice
 care sunt în vigoare în momentul respectiv. Dacă condițiile
 economice sunt favorabile, economia poate să crească în mod
 constant. Dacă condițiile economice sunt nefavorabile, economia
 poate să se contracte sau să rămână în stare de echilibru.

Năr il mai tîie al se adapte o economie în creștere

1956

VOCABULAR TIPOGRAFIC

În vocabularul Angliei Francei, termenii tehnici, metalelor și materialelor sunt în general în proveniența din limba engleză. Pe ce păstrăm încă unele cuvinte franceze caștile sunt a parte din vocabularul științific și tehnologic utilizat în țara noastră.

Artaș == Totuși care conduce mașinile utilizate în tipografie, în special în tipografia de compoziție.

Baraj == Căștig. Instrument de aliniat sau, celălalt, în domeniul tehnicii metalurgice.

Berbec == Tăvălaș. Piese de metal (feroș) care se pun în mișcare de jos în sus pe suprafața curburii și ai mașinilor utilizate în tipografia de compoziție.

Bucșă == Căștigul de mare talie și grosime (gamașă) din fier forjat, utilizat în tipografia de compoziție.

Cama == Șașul dintr-un set de mașinile utilizate în tipografie.

Carță == Căștig tipografic utilizat în tipografia de compoziție și în tipografia de linie.

Castel == Piese de metal care se folosesc în tipografia de compoziție.

Casa == Casa, compoziție.

Compoziție == Compoziția este opera de compoziție și aliniat în tipografia de compoziție și în tipografia de linie.

Compoziție == Unelte care se folosesc în tipografia de compoziție și în tipografia de linie.

Compoziție == Piese care se folosesc în tipografia de compoziție și în tipografia de linie.

Compoziție == Piese care se folosesc în tipografia de compoziție și în tipografia de linie.

Compoziție == Piese care se folosesc în tipografia de compoziție și în tipografia de linie.

Compoziție == Piese care se folosesc în tipografia de compoziție și în tipografia de linie.

Compoziție == Piese care se folosesc în tipografia de compoziție și în tipografia de linie.

Compoziție == Piese care se folosesc în tipografia de compoziție și în tipografia de linie.

Compoziție == Piese care se folosesc în tipografia de compoziție și în tipografia de linie.

Compoziție == Piese care se folosesc în tipografia de compoziție și în tipografia de linie.

Compoziție == Piese care se folosesc în tipografia de compoziție și în tipografia de linie.

Compoziție == Piese care se folosesc în tipografia de compoziție și în tipografia de linie.

Compoziție == Piese care se folosesc în tipografia de compoziție și în tipografia de linie.

Compoziție == Piese care se folosesc în tipografia de compoziție și în tipografia de linie.

Compoziție == Piese care se folosesc în tipografia de compoziție și în tipografia de linie.

Compoziție == Piese care se folosesc în tipografia de compoziție și în tipografia de linie.

Compoziție == Piese care se folosesc în tipografia de compoziție și în tipografia de linie.

Compoziție == Piese care se folosesc în tipografia de compoziție și în tipografia de linie.

Compoziție == Piese care se folosesc în tipografia de compoziție și în tipografia de linie.

Compoziție == Piese care se folosesc în tipografia de compoziție și în tipografia de linie.

Compoziție == Piese care se folosesc în tipografia de compoziție și în tipografia de linie.

Compoziție == Piese care se folosesc în tipografia de compoziție și în tipografia de linie.

FĂRĂ MULTĂ VORBĂ

L. S. MARCU, București. — Care este pluralul substantivului *apostol*?

Amu' aveam o curiozitate în legătură cu pluralul cuvântului *apostol*, care are pluralul *apostoli*. Măcar Curții veșnică. La acest lucru am căutat să știu cum s-a format pluralul din *apostol* și cum s-a format pluralul din *apostoli*. Am văzut că pluralul este *apostoli* și că pluralul este *apostoli*. Am văzut că pluralul este *apostoli* și că pluralul este *apostoli*. Am văzut că pluralul este *apostoli* și că pluralul este *apostoli*.

L. KIRANU, Cluj. — Care este originea și sensul cuvântului *colindare*, de exemplu, *colindă, colindare*?

Colindă înseamnă cântec, precum și cântecul în sine. Are originea în cuvântul *colind*, care înseamnă „a căuta, a căuta, a căuta”. Cuvântul *colindare* are originea în cuvântul *colind*, care înseamnă „a căuta, a căuta, a căuta”. Cuvântul *colindare* are originea în cuvântul *colind*, care înseamnă „a căuta, a căuta, a căuta”.

Diferența e în faptul că *colindare* are pluralul *colindări*, în timp ce *colind* are pluralul *colinduri*. Cuvântul *colindare* are originea în cuvântul *colind*, care înseamnă „a căuta, a căuta, a căuta”.

Cuvântul *colindare* are originea în cuvântul *colind*, care înseamnă „a căuta, a căuta, a căuta”. Cuvântul *colindare* are originea în cuvântul *colind*, care înseamnă „a căuta, a căuta, a căuta”.

Cuvântul *colindare* are originea în cuvântul *colind*, care înseamnă „a căuta, a căuta, a căuta”. Cuvântul *colindare* are originea în cuvântul *colind*, care înseamnă „a căuta, a căuta, a căuta”.

Cuvântul *colindare* are originea în cuvântul *colind*, care înseamnă „a căuta, a căuta, a căuta”. Cuvântul *colindare* are originea în cuvântul *colind*, care înseamnă „a căuta, a căuta, a căuta”.

Cuvântul *colindare* are originea în cuvântul *colind*, care înseamnă „a căuta, a căuta, a căuta”. Cuvântul *colindare* are originea în cuvântul *colind*, care înseamnă „a căuta, a căuta, a căuta”.

A. X. Cluj. — Poate să-mi spuneți de ce se numește *colindare* și *colindare*?

1. Cuvântul *colindare* are originea în cuvântul *colind*, care înseamnă „a căuta, a căuta, a căuta”.

2. Cuvântul *colindare* are originea în cuvântul *colind*, care înseamnă „a căuta, a căuta, a căuta”.

3. Cuvântul *colindare* are originea în cuvântul *colind*, care înseamnă „a căuta, a căuta, a căuta”.

4. Cuvântul *colindare* are originea în cuvântul *colind*, care înseamnă „a căuta, a căuta, a căuta”.

A. HIRIBETU, Cluj. — A fost
 în 1914, când s-a deschis în România
 primul atelier de fabrica de mașini
 producătoare de pistole automatice,
 dar încă a în curs. Lucra în
 atelierul acesta un tânăr din Cluj,
 care se numea Ionel. Ionel
 era dintr-o familie de țărani, dar
 se numea în domeniul științelor
 fizice, mecanice, electrice, și
 așa mai departe. Dar pe lângă
 aceste lucruri, el avea și un
 talent deosebit de mare în
 domeniul științelor fizice.

Ionel era un tânăr deosebit de
 inteligent și de muncitor. El
 era dintr-o familie de țărani, dar
 se numea în domeniul științelor
 fizice, mecanice, electrice, și
 așa mai departe. Dar pe lângă
 aceste lucruri, el avea și un
 talent deosebit de mare în
 domeniul științelor fizice.

IONEL CONSTANTIN, Cluj. —
 A fost în 1914, când s-a deschis
 în România primul atelier de
 fabrica de mașini producătoare
 de pistole automatice, dar încă
 a în curs. Lucra în atelierul
 acesta un tânăr din Cluj, care
 se numea Ionel. Ionel era dintr-o
 familie de țărani, dar se numea
 în domeniul științelor fizice,
 mecanice, electrice, și așa mai
 departe. Dar pe lângă aceste
 lucruri, el avea și un talent
 deosebit de mare în domeniul
 științelor fizice.

Ionel era un tânăr deosebit de
 inteligent și de muncitor. El
 era dintr-o familie de țărani,
 dar se numea în domeniul științelor
 fizice, mecanice, electrice, și
 așa mai departe. Dar pe lângă
 aceste lucruri, el avea și un
 talent deosebit de mare în
 domeniul științelor fizice.

O. Constantin, Cluj. —
 A fost în 1914, când s-a deschis
 în România primul atelier de
 fabrica de mașini producătoare
 de pistole automatice, dar încă
 a în curs. Lucra în atelierul
 acesta un tânăr din Cluj, care
 se numea Ionel. Ionel era dintr-o
 familie de țărani, dar se numea
 în domeniul științelor fizice,
 mecanice, electrice, și așa mai
 departe. Dar pe lângă aceste
 lucruri, el avea și un talent
 deosebit de mare în domeniul
 științelor fizice.

Ionel era un tânăr deosebit de
 inteligent și de muncitor. El
 era dintr-o familie de țărani,
 dar se numea în domeniul științelor
 fizice, mecanice, electrice, și
 așa mai departe. Dar pe lângă
 aceste lucruri, el avea și un
 talent deosebit de mare în
 domeniul științelor fizice.

dar de care înainte și-a scris
 în 1914, când s-a deschis în
 România primul atelier de
 fabrica de mașini producătoare
 de pistole automatice, dar încă
 a în curs. Lucra în atelierul
 acesta un tânăr din Cluj, care
 se numea Ionel. Ionel era dintr-o
 familie de țărani, dar se numea
 în domeniul științelor fizice,
 mecanice, electrice, și așa mai
 departe. Dar pe lângă aceste
 lucruri, el avea și un talent
 deosebit de mare în domeniul
 științelor fizice.

Ionel era un tânăr deosebit de
 inteligent și de muncitor. El
 era dintr-o familie de țărani,
 dar se numea în domeniul științelor
 fizice, mecanice, electrice, și
 așa mai departe. Dar pe lângă
 aceste lucruri, el avea și un
 talent deosebit de mare în
 domeniul științelor fizice.

DANIEL CONSTANTINESCU, Cluj. —
 A fost în 1914, când s-a deschis
 în România primul atelier de
 fabrica de mașini producătoare
 de pistole automatice, dar încă
 a în curs. Lucra în atelierul
 acesta un tânăr din Cluj, care
 se numea Ionel. Ionel era dintr-o
 familie de țărani, dar se numea
 în domeniul științelor fizice,
 mecanice, electrice, și așa mai
 departe. Dar pe lângă aceste
 lucruri, el avea și un talent
 deosebit de mare în domeniul
 științelor fizice.

NICOLAE V. GHEORGHE, Cluj. —
 A fost în 1914, când s-a deschis
 în România primul atelier de
 fabrica de mașini producătoare
 de pistole automatice, dar încă
 a în curs. Lucra în atelierul
 acesta un tânăr din Cluj, care
 se numea Ionel. Ionel era dintr-o
 familie de țărani, dar se numea
 în domeniul științelor fizice,
 mecanice, electrice, și așa mai
 departe. Dar pe lângă aceste
 lucruri, el avea și un talent
 deosebit de mare în domeniul
 științelor fizice.

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

STUDIUL DE CARACTERE
LINGVISTICE

Institutul de Lingvistică al Academiei Republicii Populare Române a început publicarea unei reviste de lingvistică, intitulată *Studii de Cercetări Linguistice*. Voi scrie două rânduri pe ce am văzut referitor la această nouă revistă lingvistică și mai ales asupra conținutului ei științific în aceste rânduri. În prima ediție dintr-un număr de douăzeci și șapte de articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă, în al doilea număr al revistei sunt publicate douăzeci și șapte de articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă, în al treilea număr sunt publicate douăzeci și șapte de articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă.

Revista este redactată în limba română, dar în unele articole sunt publicate și traduceri de lingvistică pe care le găsim în revistă și în unele articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă. În primul număr sunt publicate douăzeci și șapte de articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă, în al doilea număr sunt publicate douăzeci și șapte de articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă, în al treilea număr sunt publicate douăzeci și șapte de articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă.

Dacă se va continua în același mod publicarea revistei de lingvistică, aceasta va deveni o revistă de lingvistică generală și știință de limbă, în care vor fi publicate articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă, în care vor fi publicate articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă.

Este de așteptat că revista va deveni o revistă de lingvistică generală și știință de limbă, în care vor fi publicate articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă, în care vor fi publicate articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă.

Articolele de lingvistică generală și știință de limbă sunt publicate în revistă de lingvistică generală și știință de limbă, în care vor fi publicate articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă, în care vor fi publicate articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă.

Revista este redactată în limba română, dar în unele articole sunt publicate și traduceri de lingvistică pe care le găsim în revistă și în unele articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă.

Dacă se va continua în același mod publicarea revistei de lingvistică, aceasta va deveni o revistă de lingvistică generală și știință de limbă, în care vor fi publicate articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă, în care vor fi publicate articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă.

G. F.

Revista este redactată în limba română, dar în unele articole sunt publicate și traduceri de lingvistică pe care le găsim în revistă și în unele articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă.

Articolele de lingvistică generală și știință de limbă sunt publicate în revistă de lingvistică generală și știință de limbă, în care vor fi publicate articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă, în care vor fi publicate articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă.

Revista este redactată în limba română, dar în unele articole sunt publicate și traduceri de lingvistică pe care le găsim în revistă și în unele articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă.

Dacă se va continua în același mod publicarea revistei de lingvistică, aceasta va deveni o revistă de lingvistică generală și știință de limbă, în care vor fi publicate articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă, în care vor fi publicate articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă.

Este de așteptat că revista va deveni o revistă de lingvistică generală și știință de limbă, în care vor fi publicate articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă, în care vor fi publicate articole și studii de lingvistică generală și știință de limbă.

...și în același timp și în
...și în același timp și în

...și în același timp și în
...și în același timp și în

...și în același timp și în
...și în același timp și în

J. J. J. J.

IMPURITĂȚI LEXICALE ÎN LIMBA LITERARĂ ȘI ÎN LIMBA POPULĂRĂ

Schimbările produse în
...și în același timp și în

...și în același timp și în
...și în același timp și în

...și în același timp și în
...și în același timp și în

...și în același timp și în
...și în același timp și în

DESPRE CULEȘTEREA LIMBII POPULARE

...și în același timp și în
...și în același timp și în

...și în același timp și în
...și în același timp și în

...și în același timp și în
...și în același timp și în

MATERIALELE SI REDACTIA SA NE IMPARTASIM

COLABORATORII NOSTRI SUNT RUGATI
SA NE TRIMITA ADRESA LOR EXACTA

RUGAM RECOLABORATORII NOSTRI SA NE TRIMITA
MANUSCRISELE, DE PREFERINTA SCURTE,
CU ORTOGRAFIA OFICIALA SI, PE CAT POSSIBIL,
BATUTE LA MASINA.

Manuscrisele se accepta pe termen

Redactia Revistei „CUM VORBIM”

Str. Republicii nr. 12, Iasi, I.M. — Telefon 24873

Anchetarea „CUM” nr. C. 1116, 15 — Telefon 23314

ABONAMENTE:

Particulari un an	740 lei
Particulari 6 luni	370 lei
Particulari 3 luni	190 lei
Particulari 6 luni	300 lei

PREȚUL UNOR ORAZA PE AN

PREȚUL UNOR ORAZA PE AN

PREȚUL UNOR ORAZA PE AN

SOCIETATEA DE ȘTIINȚE ISTORICE, FILOLOGICE ȘI FOLCLOR
(SECȚIA FILOLOGIE)

CUM VORBIM

REVISTĂ PENTRU STUDIUL ȘI EXPLICAREA LIMBII

ES

EDITURA DE STAT

ANUL II

*

APRILIE 1950

*

NUMĂRUL 4

CUM VORBIM

REVISTA ZENTRII ȘTIINȚILOR ȘI ÎNSUȘIRII 1949

ORGAN AL SOCIETĂȚII DE ȘTIINȚE ȘI ȘTIINȚA ÎNSUȘIRII ÎN ROMÂNIA

CONȚINUTUL DE ÎNFAȚEȘIRE

REDAȚIA: COLEGIUL ALBĂȘTEI, CALĂBĂȘI, JUDEȚUL BACĂU, ROMÂNIA
ANUL III, NR. 1, APRIL 1950

SUMAR

Trădăria	1
EARL HARRIS: <i>Some reflections</i>	2
PAUL DUBOIS: <i>Some reflections on the university</i>	3
"Some reflections"	4
M. I. KOSTIN: <i>Some reflections</i>	5
M. I. KOSTIN: <i>Some reflections</i>	6
TRUMAN B. HARRISON: <i>Some reflections</i>	10
MILO DUBOIS: <i>Some reflections</i>	12
SARA HARRIS: <i>Some reflections</i>	14
PAUL DUBOIS: <i>Some reflections on the university</i>	15
PAUL DUBOIS: <i>Some reflections</i>	16
MIL HARRISON: <i>Some reflections</i>	17
Some reflections	18
J. E. MURPHY: <i>Some reflections on the university</i>	20
TRUMAN B. HARRISON: <i>Some reflections</i>	21
G. R. GIBSON: <i>Some reflections on the university</i>	22
Some reflections	23
MARIE HARRISON: <i>Some reflections on the university</i>	24
MARIE HARRISON: <i>Some reflections on the university</i>	25
Some reflections	26
J. E. MURPHY: <i>Some reflections on the university</i>	27
DR. HARRISON: <i>Some reflections on the university</i>	28
DR. HARRISON: <i>Some reflections on the university</i>	29
Some reflections	30
Some reflections	31
Some reflections	32
Some reflections	33
Some reflections	34
Some reflections	35
Some reflections	36
Some reflections	37
Some reflections	38
Some reflections	39
Some reflections	40

A

T

T

T

BCU IANCA

... în literatura noastră. La literatura noastră, în schimb, s-a dezvoltat în mod deosebit în domeniul științific și literar. În domeniul științific, în special în rîndurile Universității din Iași, au avut loc deosebite realizări științifice, care au făcut ca literatura noastră să se ridice la un nivel înalt și să devină o literatură de seamă. În domeniul literar, în schimb, s-a dezvoltat în mod deosebit în domeniul științific și literar. În domeniul științific, în special în rîndurile Universității din Iași, au avut loc deosebite realizări științifice, care au făcut ca literatura noastră să se ridice la un nivel înalt și să devină o literatură de seamă.

În sfîrșit, vînturile revoluționare noastre au fost și rîndurile de noi cadre științifice, în special din rîndurile Universității din Iași, care au făcut ca literatura noastră să se ridice la un nivel înalt și să devină o literatură de seamă. În domeniul științific, în special în rîndurile Universității din Iași, au avut loc deosebite realizări științifice, care au făcut ca literatura noastră să se ridice la un nivel înalt și să devină o literatură de seamă.

Pe lângă activitatea științifică, în domeniul literar, în special în rîndurile Universității din Iași, au avut loc deosebite realizări literare, care au făcut ca literatura noastră să se ridice la un nivel înalt și să devină o literatură de seamă. În domeniul literar, în special în rîndurile Universității din Iași, au avut loc deosebite realizări literare, care au făcut ca literatura noastră să se ridice la un nivel înalt și să devină o literatură de seamă.

C. I. IONESCU

LIMBA ȘI GÂNDIREA

În literatura noastră, în domeniul literar, în special în rîndurile Universității din Iași, au avut loc deosebite realizări literare, care au făcut ca literatura noastră să se ridice la un nivel înalt și să devină o literatură de seamă.

Pe lângă activitatea științifică, în domeniul literar, în special în rîndurile Universității din Iași, au avut loc deosebite realizări literare, care au făcut ca literatura noastră să se ridice la un nivel înalt și să devină o literatură de seamă. În domeniul literar, în special în rîndurile Universității din Iași, au avut loc deosebite realizări literare, care au făcut ca literatura noastră să se ridice la un nivel înalt și să devină o literatură de seamă.

E. MARC

lingvistice sunt valabile numai în măsura în care contribuie cu adevărat la
cauza socialistă și la socialism.

Articolul prezintă lingvisti sovietici reacțiunile lui, conștient
dându-și de înfrângerea și de temerărea vicii sociale și având în
vedere în primul rând, că trebuie să aibă o „parțială putere de
avântură culturală”. Rezolvarea politică național-bolșevistă
a dat în țara noastră la o înflorire de mai răsună a culturilor na-
ționale după reformă și socialistă după conștient și prin reformă, și la
înflorirea culturilor popoarelor din Uniunea Sovietică. Teoretician Stalin
scrisese în raportul său la Congresul al XVII-lea și în raportul Com-
munist (plenar) al Uniunii Sovietice: „Trebuie să se dea culturilor na-
ționale largă libertate de a se dezvolta și de a-și desfășura toate posibi-
litățile, ca să se crească condițiile pentru contopirea lor într-o singură
cultură comună cu o singură limbă comună.

Înflorirea culturilor naționale după reformă și socialistă după con-
știent în condițiile dictaturii proletarietului într-o singură țară, pen-
tru contopirea lor într-o singură cultură comună socialistă (și după
reformă și după conștient) cu o singură limbă, când proletariatul se
întinde în țară (unde și socializmul) și ajunge la înflorire. — Totuși
în această omni-fetă dialectică, trebuie de a pune problema cul-
turii naționale” 5).

Democrații conștient și reformă sovietic își găsește expresia
în politica leninist-revoluționară a egalității între popoare în
construcția societății socialiste, naționale sau înfrângită cu o rețea
de școli universitare și instituții de cercetări științifice. În Republicile
Ucraineană, Bielorusă, Lituană, Kazahă, Crimeeană, Azerbaidjană, Ar-
menă, s-au creat școli de știință, Există academii de știință în
Republicile Socialiste Sovietice Lituană, Letonă, Estonă, în Repu-
blicile Kirghiză, Tadjikă, Turkmene, încreștă filiale ale Academiei de
Științe a URSS. Numai după moartea Revoluției Socialiste din Uniunea
Sovietică, în condițiile războiului economic, poezie și culturii, apoi de pe
popor, care mai rămân în creșterea culturii, se pot să se găsească în
limba lor.

Popoarele Noștrii, ca și celelalte culturi din Europa și Asia, își
au avut scrierile lor, literaturile lor, limbile lor, și toate acestea se adre-
sează în înfrângerea de cunoștințe științifice pentru a introduce în practi-
ca culturală lingvistică realitatea științifică lingvistică sovietică
fiindcă „socializmul în țara noastră a creat condițiile pentru
nașterea și dezvoltarea culturilor, științelor și literaturii din
Republicile de limbă națională. Căci se a putut scoate dintr-o Uniune
Sovietică în dezvoltarea sa înfrângătoare în Uniunea Sovietică a crea-
tărilor noastre din literatură (1926), și astfel limba țării noastre
are în ea peste de 30 de națiuni și grupuri naționale. Limba literaturii
din Uniunea Sovietică, național literaturile noastre și științele în toate
culturile

5. M. I. Stalin, Opere, vol. II, pag. 74.

6. I. V. Stalin, Problemele economice, pag. 102, 103 și 104.

profesionalizării activității științifice, în vederea asigurării înaltului nivel științific și profesional al personalului științific și tehnico-științific din cadrul unităților științifice, culturale, sportive și de recreație.

Strategia inițială în dezvoltarea și a celor restare unui nou sistem care săle propuneri și asigură pentru clase muncitoare, democratice instituționale în totalul societății.

În țările care au fost cucerite la sfârșitul celui de al doilea război mondial de către Uniunea Sovietică, clasele muncitoare și forțele democratice populare, care corespunde intereselor maselor muncitoare și populației în regiunile democratice populare, pot avea speranța pentru anul următor, care are în fruntea sa clase muncitoare conduse de Partidul ei. Democrația populară îndeplinește funcțiile dictaturii proletarietului, pentru ridicarea elementelor capitaliste și organizațiile economiei socialiste. Regimul de democrație populară reprezintă problema perioadei de tranziție de la capitalism la socialism, perioadă care se caracterizează prin o succesiune de clase.

Un regim în care democrația înseamnă în totalitate cel mai larg obținerea poporului este regimul sovietic. Aici, în mare parte aparține poporului, Baza democratică este o coordonare efectivă egalitate a clasei muncitoare, în vederea realizării intereselor sale. Drepturile și libertățile politice sunt garantate prin structura economică și puterea Uniunii Sovietice, prin sisteme politice și morale a tuturor popoarelor socialiste.

Pe lângă aceste aspecte, în regiunile de democrație are un sens mai larg sau mai restrâns, să se realizeze în sensul și total diferitele de către muncitorii și de către clase muncitoare. Faptul vine și confirmare pentru ei fiindcă este o sarcină importantă în lupta dintre clasele muncitoare.

10-11-50

BILETE CARE BENEFICIAZĂ

Aflați în ceea ce privește C. G. M. alături de activități în vederea de tranziție economică după metodele proprii instituțiilor, urmărirea și realizarea:

Biletul de călătorie prin autostrada funcționară de către redactorii.

De asemenea și membrii sindicatului care și la nivelul, este înțeles de către noi de către, beneficiarii de activități culturale, științifice și sportive sunt și în trecut și în prezent și pe lângă acestea.

Deoarece activitatea din timpul se asigură cu instituții culturale, științifice, de recreație și sport, înțelegem și în acest sens — ca activități — a activității — culturale.

De exemplu, se realizează în același timp și activități culturale.

10-11-50

... (text partially obscured by bleed-through from the reverse side of the page)

Caracteristică a poezii arhaice este pentru alegerea unor versuri
cât mai greșiti când se aprind asupra unor fapte din istoria unui
popor și înțelesuri curioase din limba respectivă. Astfel poetologii
clasice plăceau să scrie pentru dragățul, nobil nobilime, adu-
rea nobililor poloni naștăre și gâștă pentru „procuratori și adu-
narea nobililor ungari”; totuși, alinați, sălășii, curățitor, etc.
etc. când se vorbește de funcționarii țării.

La călători din Bar, unde Mihai Costin și-a făcut studiile, au fost
cunoscute unele produse în limba latină, de aceea nu trebuie să ne mire
astăzi similitudinile care aparțin astronomie, cosmologie, zoologie,
plantă, mineră, maligen, melancolic, milt, albidu etc. (cele mai
multe de altfel, împrumutate de Romani dela Grecii). Din înțeles
arhaicilor se vede că multe scurta științelor de atunci, așa ce nu
mai de botorii nostri nu neglijarea modului de a vorbi, căci de
important lor pentru cel ce trăiește și de obicei în societate.

Cele mai multe dintre aceste neologisme au fost date altfel
pentru că unele au devenit odăi cu răsunete pe care le dădeau
(ca: așoria „cei care înțeleg de gâștă”; Anonim „plăcut”;
folos „măreț”; sădă; îndobor etc.) iar altele au fost înțelese
cu neologisme mai noi, cele mai multe de origine franceză, pînă
la secolul al III-lea, totuși, „măreț”; „voluntar”;
„surgă”; „milt”; „melancolic” etc.

În operele arhaice, unde sunt un exemplu de felul unei limbe
arhaice, există unele cuvinte care din cauza unei arhaicități se
apreciază ca în limba și cultura timpurilor vechi și care se
distingue din limba populară și înaintea, care odăi ce o arhaicită
arhaicită — de pildă „măreț” și forme, altele arhaicită
etc. de asemenea. Lucrul acesta se arhaicit și în limba de azi.

În prețurile arhaice pentru științele arhaice, unde sunt
unele se opere în limba arhaică, se vede arhaicită de felul și
milt, pînă la patrisă înțeles pentru cosmologie, etc. și se vede
etc. și economic.

1918. 1919.

NEOLOGISME DEPRECIATE

... (text partially obscured by bleed-through from the reverse side of the page)

... (text partially obscured by bleed-through from the reverse side of the page)

ACTE DE AUTORITATE

Revista noastră s'a ocupat în mai multe rânduri de probleme numelor de persoane, în antichitate și astăzi. Vom vorbi acum de alt aspect al aceleiași probleme.

Se întâmplă adesea ca cineva să nu fie mulțumit de numele pe care îl poartă. Legea permite, în asemenea cazuri, schimbarea numelui și prevede o seamă de formalități care trenesc îndelungite. Într-o epocă nu prea îndepărtată însă, legea acelor de stare civilă nu exista sau nu se prea aplica. În epoca aceea n'au fost rare cazurile când un „superior” se credea îndreptățit și își putea permite să schimbe după bunul lui plac numele unui „inferior”.

Astăzi se cunoaște cazul unui profesor dela Craiova, *Fatara*, care a început prin a-și schimba numele lui. Nenumțăm cu acest nume, (la origine substantiv comun, denotând o profesie) profesorul și a zis *Fontanini*, ceea ce i s'a părut mai deștinat. *Fontanini* a început apoi să se ocure și de elevii lui. Pe unul din ei îl chema *Nădejde*, *Teodor Nădejde*. Într-o epocă de „purism” lingvistic numele acesta nu prea suna frumos și *Fontanini* a hotărât transformarea-lui în *Speranță*. Zis și făcut. Elevul a devenit *Teodor Speranță*, viitorul anecdotic în aceeași timp al membru al aceleiași familii. Tot, care n'a fost elevul lui *Fontanini*, a rămas *Nădejde*, autorul de mai târziu a dicționarului latin-roman.

Consultând catalogul meu dearte, lui *Fontanini* nu i s'a plăcut numele de *Zărnăvescu*. Socotindu-l ca prea de rând, l-a transformat pe loc în *Pictorian*, a căruia rezonanță părea mai nobilă. Pe alt elev l-a numit *Colorian*, pe altu *Theorian*, iar pe al treilea *Profetian*.

— Dar pe tine cum te cheamă? a întrebat pe un al patrulea.

— Ion Gheorghe.

Și acest nume părea feroc de dispreg.

— De unde est'?

— Din Buzău.

— Aunși o să te cheame *Buzăvescu*, a decis J. *Fontanini*, și așa s'a născut.

— Un fantezist, vezi rău de.

Da, da, sunt fantezist tare, mă o scotolesc foarte pe bunii mei și a puii pitte fantezile în aplicare.

De altfel cazul dela Craiova nu era pe vremea aceea totuși așa fel în multe sate parede, pe care o purta un țaran țără și în diverse nume oficial, înscris de notar în registrele primăriei. Tare ordi că, atât timp cât domul rămânea la țară, interesea prea puțin să se înregistreze. Vișș patriarchala n'are nevoie de registre. Soare a se să-l înregistreze cele două orașe, în care țaranul alia cum îl cheamă în sat și în vremea uneii la oraș în calitate de încru. Dar atunci se numea, de obicei, Ion sau Nicolae, iar „țara” intrată în sâmbu — țara sa. M.

ca „armă” și „instrument” în același timp, pentru că „armă” și „instrument” sunt două noțiuni diferite, care nu se pot confunda. Dacă „armă” este un termen care desemnează o anumită specie de mijloc de luptă, „instrument” este un termen care desemnează o anumită specie de mijloc de lucru. Căci „armă” nu poate să înselească nici o specie de persoană, ci este un nou-nou. Ar fi fost prea apropiat de aceeaș gîssea mai simplu ca toate „detele” care se potriveau în casa ei să poarte același nume. Și astfel „Anica, Maria sau Elena” nu se puteau — toate răchotizate — „Anica sau Gherghina, după împrejurări. Dacă schimbăm numii „armă” de luptă „armă” și „instrument” de lucru și ale unii și ale altuia, le numim „de adevărat”!

Arștii obiceiului feudal este de a fi înainte de domeniul simțului, iar pentru fantezist al unui Fontanai nu va mai putea decide în chip arbitrar de numele unor copii pe care mama, cămăplarea l-a făcut ca o generație mai fidei decât dăușii.

ANA CANARACHE

ARMĂ sau INSTRUMENT?

Un citat din I. V. Stalin (*Cum înțelege social-democrația programul național*) care este adesea amintit în lucrările lingviștilor ne produce oarecare greutate la traducere. În unele lucrări citim „Arma este o armă de dezvoltare și de luptă”, iar în altele „Arma este un instrument de dezvoltare și de luptă”. Care este traducerea justă? Cuvîntul rusesc *орудие* înseamnă și „armă” și „instrument”. Deci în această ipoteză nu prezintă nicio greutate, în românește fusă nu există un cuvînt care să aibă amîndouă aceste înțelesuri: dacă zicem *instrument de dezvoltare și de luptă*, expresia e corectă, dar înțelesul e slab, căci fără intenția că *instrument de luptă* spune mai puțin decât *armă de luptă*; dacă zicem *armă de dezvoltare și de luptă*, expresia e mai puțin clară, căci dezvoltarea se produce cu instrumente, nu cu arme. Ființa P.M.N. *Libera*, vol. I, pag. 43) a găsit altă cale: *armă de dezvoltare și de luptă*, care nu mi se pare mai fericită, căci înșelă de semnă cred că e esențială.

Credința ambouă se întărește adesea la traducerea din franceză și din grecește. Un verb, de exemplu, are două înțelesuri și, în fraza dată, două complemente; verbul e exprimat o singură dată, dar pentru fiecare din cele două complemente se potrivește alt înțeles. În gramatica clasică, flexia poartă numele de *zeugmă*, și ea apare și în alte părți ale verbului. Soluția pe care o aplicăm în acest caz este dezvoltarea traducerea, întrebuintarea e două cuvinte în locul celui cu două înțelesuri.

Practic, eu voi căm și în cazul de care ne ocupăm aceeași soluție și să înțelegem, pe *armă de dezvoltare și de luptă* sau *instrument de dezvoltare și de luptă*. Fraza este astfel mai puțin concisă și mai puțin înțelegătoare decât originalul rusesc, dar cel puțin nu pierdem nimic din înțelesul ei, și mi se pare că aceasta este problema principală.

A. G.

LIMBA CIANGĂILOR DIN SĂBĂCANI

Săbăcanii este o comunitate mare aproape de Roman, locuitorii în trecut, originarii din Transilvania. Săcui trecut în Moldova cu timpul și-au adaptat numele ungurești la limba română (Kadaf-Cedariu, Balasz-Bla), Rab-Rob, etc.). Bătrânii sunt ungurești, dar foarte puțini desigur și spun că sunt Unguri. Generația mai tânără vorbește numai românește, dar în vorbire ei românească sunt multe cuvinte ungurești, adaptate într-o formă cu totul deosebită de formă în care s'au introdus în limba noastră cuvintele maghiare în Ardeal. În Ardeal din *oblak* s'a făcut *obloc*, din *óra* s'a făcut *brău*. La Săbăcani cuvântul maghiar a fost păstrat sub o formă cu totul ungurească.

Romano-catolicii din Săbăcani merg la biserică la ghionii. Este un verb românesc, dar la Ciangăi au însemnează „a da din coaste răzând pe cineva”, și însemnează „a se spovedi”. În ungurește „a se spovedi” se zice *gyónni* și de aci s'a format verbul *a ghionii* în sensul de „a se mărturisi”.

Un bășeu din Săbăcani mi-a spus că are o *angyal* adică o „îngerușcă”. În ungurește există cuvântul *angy* care a fost românizat în *angiel*.

În luna decembrie Ciangăii se duc dimineața la oraș să se la regize. În ungurește slaba care se face dimineața în deșerturile se numește *reggeli máse*. Din acesta s'au format cuvântul *reggeli* românesc.

În general Ciangăii nu pronunță niciodată sunetul s, mecat spre *sădă*, *să*, *văbie*, *sunca*, etc. în loc de ce spun de obicei *șădă*, *șă*, *șăbă* în loc de *dăce*.

Ei au unele cuvinte maghiare pe care le folosesc chiar și în casa în vorbire decât românește. De exemplu cuvântul *princ* (în ungurește însemnează „prince”) chiar la Cloș, Lescești, Unguri, Poștea unde Ciangăii vorbesc limba ungurească, chiar în acești sate vorbesc, dar chiar în comunele în care nu sunt ungurești (Săbăcani, Pământeni, Gherăiești etc.) și folosesc în românește cuvântul *șădă* și nu în mână nume de familie *șădă*. În satul Gherăiești s'a găsit într-o familie provenit de la un cărețaru *șădă*, care a fost întreprinzătorul comunei. Șădă însemna și era în unele sate pe antroponim *șădă*. Ciangăii au păstrat cuvinte ungurești în legătură cu viața strămoșilor. De exemplu *szék* (*șădă*, locul unde șădă cădă) etc.

Lăno

IOSEF E. NAGHI

Spunem, aceste date numai pentru grație Ciangăii. În general în țară încă mai există unele sate în care sunt și se folosesc încă și în vorbire unele cuvinte maghiare.

MATERIAL UMAN ȘI... STILISTIC

În numărul din 14 ianuarie 1950 al ziarului „Adevărul” citim pe prima pagină articolul *Necesitatea unui control permanent*, în care autorul, Al. T., indică posibilitatea de a se remedia anumite îndreptări care încă mai dau dovadă unei salarități ai Comerțului de Stat.

De la prima vedere ne izbesc alocuții de frază cărora nu creștem să înțelegem sensul, cât și întrebările de temelie cu totul neobișnuite.

Iată de pildă, în fraza: „spre deosebire de Comerțul particular de câștigată, Comerțul de Stat, mai ales în fața tranziției prin care trecem, are menirea de a răpa cu vechile obiceiuri de a profita de concurența economică în producție în detrimentul consumatorului”, este evidentă în primul rând greșala de sintaxă — iată tranziție prin care trecem, cuvântul *tranziției* înscând o trecere de la o stare la alta, nu se înțușă bine cu cuvintele *prin care trecem*. Se putea spune: „în viziunea noastră se va găsi”.

Și deoa parte a frazei sus citite prezintă o greutate de înțeles, din cauza celor două inițiale precedate de prepoziția *de*, a *unui* și a *unor*, urmate de locușii *un de peis* și *unor să avem trei de unu* dintr-unul, în același rând.

Mai departe, în același articol, apare o construcție nepotrivită, în fraza: „pentru ca el să poată îndeplini acest rol (e vorba de lupta Comerțului de Stat pentru a înfrâna specula) este absolut necesar ca *materiai uman* să-și aservească și să fie conștienți de rolul”. *Materiai uman* amuză prin aceeași abuzivă personală față de rânduială care putea fi comparată la înălțimi comparabile și zădărit atunci când s-ar fi zădit.

Pe lângă aceste neajunsuri, în lucrul în discuție eronează, imprecizie, răcoșenie sau nepoș, pentru cape de tun de *materiai uman*. *Materiai uman* a lipsit de orice urmă de conștiință: individualitatea lui a învențiată de aceeași mașină de care e legat. Se spune *uman*, ce să se desemneze de celealte feluri de *materiai*. Și această expresie nu poate fi corectată de să-și conștienți de rolul ce-l are, atât de mult și înțușă expresia ca înțușă capitaliste, înșit ceea ce adăpă sădărilor sădărilor, să îndrepte greșala și să ștergă impresia penibilă de care se va prezenta.

Atunci, în fața țării de democrație populară, muncitorii nu mă reprezentă *materiai uman* de altă dată, căci conștiința colectivă se deslășă de una, mai și el apă cu dăzește pentru construirea socialismului.

GRIGORE BRĂNCUȘ
Student

„FORMAREA CUVINTELOR” ÎN MANUALUL DE LIMBA ROMÂNĂ

Revista „Cum vorbim?” a semnalat în mai multe rânduri necesitatea unificării a limbii Române în școală. Arătăm în cele ce urmează că primele încercări formalismului și ale confuziei se găseau tocmai chiar în manual.

Sebișul roșu înfrânge capitolul *Formarea cuvintelor* prime și ultime părți în partea gramaticală a cărții de limbă română pentru cl. a 7-a elementară. Problema trebuie deci rezolvată cu totul și definitiv, față cum procedaseră manualul.

Schema cu care am fost obișnuiți — derivare, compunere, schimbare de funcționale gramaticale — e procedură veche de o discuție abstractă asupra caracterului suprastructurii și vorbirii. Partea scursă are scopul de a introduce procesul de formare a cuvintelor în dezvoltarea dialectică a limbii, însă forma pur teoretică în care e prezentată fără sprijinul materialului intuitiv sau exemplificator, a face înscosibilă și arbitrară. Încercăm câteva din lipsurile sau incoerențele care măresc neînțelegerea.

Se stabilește o ordine dialectic-nemijlocit între factorii social-economic și vorbire, căutăm vreme limba oginindu-se structura prin gânduri, se trece cu vederea faptul că limba este și „armă de dezvoltare și de luptă” (Stalin), dacă se arată cum se nasc cuvintele, nu se spune nimic de ce și cum dispar. În sfârșit, cunoașterea mijloacelor de „produsere și sporire a vocabularului” este incompletă, iar necesitățile sunt înțelese, știute, drept cuvinte scrise, înconștientate în halul lor original (*Premamortea*).

Derivarea care definește în manual ce e altarea de funcționale fonetice pe tulpina unui cuvânt primitiv, având ca rezultat modificarea sau schimbarea funcționalei vechii și creșterea. Derivarea de deservare și o prefixare și sufixare, etc. însoțind și creșterea unei poziții. Afirmația este vicioasă și trebuie circumscrisă.

Sufixul e tot adevăr o simplă particulă, aceeași fonetică, cu poziția fonetică, și aduce cuvântului, odată cu sporul fonetic și cu schimbarea semnificativă, în auzirea vorbirii prefixul, apare însă ca un termen plin, fiind transcris — la despărțirea în silabe — ca afare: *des-căruță*, *des-căruță*, însă *de-serie*, *de-fracție*, însă *di-știe*, *de-știe*, însă *de-știe*. Conștiința unei astfel de cuvinte formate *de, în, înaintea*, etc. fi fost mult mai puternică atunci când *ambete* era posibilă (ambete, *de-căruță* independent) sau prefixele și fișe și *ambete* *ambete* și *ambete*.

cu oare care deservesc prepoziția sau adjectivul. Sădarea prefixului cu verbul derivat nu se sursează în niciun caz în trecerea verborilor. Truda intensă să se vadă de multe ori inutilă: răbaturile de personalitate să fie unele prețioze să reziste încercărilor de confopire: scriem *nice-măcar, cel-oar, contra-amiral, Anti-During*, etc., iar Germanii *gottas les gehe-zu*, deși verbul este *zugehen*.

Aclțiunea prefixului asupra cuvântului vechi este uneori atât de puternică, încât introducerea cuvântului nou într-o familie de cuvinte se poate face numai pe bază formală; conștința comunității de limbă a înfrățirii cu ceilalți membri familiali — esență a derivării în concepția manualului — s'a pierdut cu desăvârșire: *absolte, cutreiera, de-rinde, răpună, răsfață* etc.

În consecință, formarea cu prețioze pare mai apropiată de compunere decât de derivare (luxă în același înțeles manualistic). Ultimul argument n-oi oțără — probă de inconsecvență — manualul însuși: și capital ne recomandă să despărțim „cuvintele compuse” în feial următor: *de-scriu, sub-ordonare*, și nu *des-criu, sub-ord-nare...*

Am văzut că sensul derivării e limitat la o simplă modificare semantică a cuvântului ca rezultat al unui spor fonetic. Se poate deriva însă și prin reducere de corp fonetic: (*Vo-*)*Sile*, (*Nico-*)*Lae*, (*Le-*)*Neis*, etc. Ba, se întâmplă ca derivatul să urmeze calea dublă, și de sporire, și de depopunare: *Ștefan, Ștefănică, Pănică* etc. Trebuie deci să repunem termenul „derivare” în drepturile lui.

Derivarea este procedeu general de îmbogățire a limbii pe baza materialului vechi existent în limbă. Când cuvintelor vechi li se schimbă forma, derivarea se numește proprie: formarea cuvintelor cu sufixe, compunerea etc. Când aribunim înțelesori noi unor cuvinte vechi care și păstrează forma, derivarea este improprie și cuprinde: schimbările de funcțione gramatică, schimbările semantice, etc.

Se mai găsește și altă inconsecvență sau lipsă prin sectoarele specialității în care: lichidarea lor treone să de obiectivul principal al eforturilor noastre.

G. B. ORMAN

Înțelegem erondui de noi din-vechi nu simțim în total de acord cu cele scrise. Într-un anumit punct al spechilor al va de naștere în discuțiile de care avem cunoștință, în feial gramatică în școală. Decum să se știe n-oi că cu toate acestea, vorbim înțeles profund în prețioze, care ar avea obliganță cel puțin o dată, dacă s'ar conștințiozăm prețiozele — în a-calando, a-copori, a-drești, care nu s'ar conștințioze în-a, drești, conștințioze, apoi ar avea trebui schimbării și schimbării derivare regreșioze, încă mai în vigoare morfologică (*regă, derest, riu, răsărit, sau aliter cu vederea* sau sălii *conștințioze, derest, derest, dărușoșoșo*). Orman, arștințioze prețioze înțelegerea al-a termenii interesanți și poate conștințioze în modului de a-ștințioze al-a răsărit, conștințioze probleme.

În a doua jumătate a secolului al 18-lea și în prima jumătate a secolului al 19-lea, limba română a cunoscut o mare influență grecească, influență explicabilă prin împrejurările politico-sociale de atunci: elementul grecesc deținea importante posturi în conducerea țării. Din cuvintele care au pătruns atunci în limbă, o categorie care atrage atenția este aceea a verbelor terminate în *-lei* sau *-lei*, ca de exemplu, *a aeri*, *a dîchisi*, *a economisi*, *a molosi*, *a peneși*, *a pîchisi*, *a pricovsi*, *a scîlfosi*, *a se stîchisi*, *a sosi* etc.

Din acest lot de cuvinte grecești, unele s'au înscăpat în spațiul nostru făcînd originea grecească ori spore la prima vedere. Exemplu, *a peneși*, *a sosi*. O a doua categorie de verbe grecești o formează acelea a căror viață a fost de durată mai scurtă. Exemplu, *a aeri*, „a nîmici, a rădărnicii cere”, *a superchisi* „a încuie în plîc”, *a metachisi* „a întrebuinta”, *a parachisi* „a observa”, *a parachisi* „a compara”, *a pîrporisi* „a informa”.

Unele verbe, aparținînd categoriei care s'a menținut până astăzi în limbă, și-au aflat sensul în decursul timpului, dobîndind o notă păiorăvă. Exemplu: *a dîchisi*, *a se furcisi*, *a se scîlfisi*. *A dîchisi* înseamnă „a găsi exagerat, improprie”. Sensul verbului în grecește este „a administra, a dispune, a răzui”. *A se furcisi* înseamnă „a face pe grozavul, a-și da seama a face moțuri”. Sensul verbului în grecește este „a imagina”. *A se scîlfisi* înseamnă în grecește „a înfrîna”. Deși acest verb s'a trecut în limbă, rămînd la sensul de „a pîchisi exagerat până la răzui”. Cînd la sensul acestui verb a fost adăugată și de acela a lui *a se scîlfosi* „a face moțuri, năvni”.

Întrebarea pe care s'ar putea să o observe această schimbare de sens este următoarea: cînd și care a cauză care a produs această schimbare? Verbe pătruse din grecește în limbă română — care, pe de altă parte, născut este faptul că aceste verbe grecești — și toate cuvintele grecești de altfel, au fost întrebuintate de clasa burgheză, deșigur în trecut a tribului privilegiate, inclusiv a privilegiului proprietarilor de carte. Burghezii, dintr-o atitudine de clasă și din simțurile naționale, adică din ură împotriva a tot ce era străin), a respingut întrebuinta acestor stăruitoare. Întrebuintându-le vocabularul cu o notă păiorăvă în ochii burghezilor și sosi și peneșii burg. „dîchisi”, „parachisi” și scîlfisi” erau, în primul rînd, membrii clasei privilegiate, boierii.

Interesant de urmărit este faptul că, prin analogie cu verbele grecești în *-lei* și *-lei*, s'au format și alte verbe, venite la noi prin directă împrumut sau italiană, ca o corespondență, cu variante a corespondenței față de a corespondență, mai puțin întrebuintate, a înscăpat, a înscăpat, a pîchisi, față de a pîchisi, prin întrebuintare, a simțit, a simțit etc. Fără a avea exemplul de față în limba română: „Eu voi încercați un punct de vedere mai puțin, ca unul ce sînt poezic”. Lucrurile se simțit, simțit. Mă simțit, simțit la țară și simțit, simțit mă vede, mă simțit de țară simțit.

... și în cele din urmă, precum în cele mai multe cazuri, la începutul
 procesului de schimbare lingvistică, dintr-o formă nouă de verb se dezvoltă
 și alte forme de conjugare.

Deși motivele care au stat la baza verbelor înrobinate din grupul
 „bun”, pe lângă „au dispărut de mult”, totuși o mână de ironie ar
 putea să fie suficientă de aceea verbele create în românește cu sufixul
 de apartenență limbajului familiar și afectiv: *voia* și *deținea* nu
 s-au dezvoltat. Această noțiune ar fi imposibilă de exprimat dacă nu ar
 exista istoricul sufixului.

MARIA MARINESCU-RIMU

PREFIXUL *re-* ÎN COMPOZIȚIA VERBELOR

În nr. 8 din 1949 al revistei noastre, Ana Călinescu a tratat
 problema care ne preocupă, însă a tratat-o într-un singur punct
 de vedere.

Prof. St. Munteanu i-a adus critica de a nu fi redat decât o sim-
 plă funcție a prefixului *re-* în compoziția verbelor și de a nu fi vă-
 zut posibilitatea de îndreptare a întrebuirii greșite a lui *re-*, care
 a s lăzind în generalizare. De aceea vom încerca să clarificăm și să
 simplificăm problema în rândurile care urmează, grupând pe categorii
 verbele înrobinate pe care le-au luat verbele prin adăugarea prefixu-
 lui *re-*.

1) La majoritatea verbelor din limba română, prefixul *re-* intră
 în compoziție spre a exprima ideea de repetare a unei acțiuni sau
 de restabilire a stării de mai înainte (*revedere*), de întoarcere îndă-
 rată (în se retrage) sau de tranziție la locul unde trebuie, hotărât di-
 naștină (*retrageți*). Unele verbe sunt formate spre a reda în limba ro-
 mână verbele franceze și latine compuse cu *re-*. De pildă: *revolu-*
reacție, *reabilitare*, *reînnoire*, formate din *re-* și *pede*, *re-* și *face* etc.

2) A doua categorie este aceea în care prefixul *re-* schimbă com-
 plet sensul verbelor de care se adaugă. De ex. *recomanda*, *reține*,
reține, *reține*, *reține* au alt sens decât „a comanda din nou”, „a
 ține din nou” etc.

3) A treia categorie include verbele în care prefixul *re-* este in-
 necesar de verb. Aici intră verbele luate ca neologisme direct din
 limba franceză sau latină, care necesită de primă dată categorii
 în care, afară de verb, numai procedeu compozițional e străin. Toc-
 maș aceluși lucru s-a întâmplat și cu unele cuvinte care la o parte prefixul ver-
 belor de *re-*, dar care nu s-au putut încă să aibă un sens. Exemple:
redire, *reședință*, *reședință*, *reședință* etc.

4) În limba română există și verbele în care particula *re-* nu are
 nici valoare, nici o altă funcție decât cea de intrare în compoziție
 cu prefixul *re-*, fără să schimbe sensul verbal.

Intrebuirile precum a prefixului *re-* în limba română o stăm
 verbele: a *revizui*, a *revedea*, a se *reînnoi*, a *reînnoi*, a *reînnoi*

mai des înseamnă adjectivul *resărnit*, a resărnit, a resărit, a resărit, ș.a.m.d.

Deosebit sunt: *resărnit*-ul după mai multe *indicii* etc. și când vorbitorul s'ar înnoirce de două ori. Sau: „resărnit a morii de-are pentru nenorocire lui”. Această expresie cuprinde fiidul construcția tranzitivă din limba franceză. În română a *resărnit* și poate înlocuiți numai sub forma reflexivă: „*după boală m'am resărnit maiă vreme*”, deoarece în cazul acesta se aduce ceva în plus la înțelesul verbului.

Cu exemplele greșite citate mai sus găsim și multe altele. Iuate din limba franceză numai dintr'un sentiment de imitatie scrieri față de Apus, din cosmopolitism. Ele nu dau limbii noastre vreo expresivitate și nici n'o îmbogățesc, cum obișnuesc și azi mulți să creadă. Împotriva acestor cuvinte trebuie să luptăm, pentru a exclude inovațiile de prisos, care complica limba, făcând-o cîmbășă și cosmopolită, și luptăm pentru a lăsa limbii noastre originalitatea și individualitatea ei.

În francezește, aceste formații au un rol, căci se servește pur și simplu ca instrument gramatical, cu ajutorul căruia se folosesc verbe din substantive sau adjective, de exemplu *refroidir* „a răci” de la *froid* „rece, frig”. În românește nu avem nevoie de astfel de instrument, căci noi putem forma verbele fără prefix: de la *rece*, rădă

ANGELA PAVELESCU

NOI sau NOUĂ?

Există în limba română două forme de feminin plural ale adjectivului *nou*: *noi*, folosită mai des în vorbirea curentă, și *nouă*, recomandată de dicționare și gramatică, fapt care ne face să credem că ar fi mai corectă. Să recurgem la exemple, pentru a vedea dacă este așa. Dacă acesta este adevărul. Cîmă titlu unui articol de star:

Nouă depășiri de normă au fost realizate la fabrica Vulcan în cursul zilei de 1 Mai.

Adjectivul este așezat înaintea substantivului, constructia fiind mai greoaie. Să înlocuim a *la* cu *ce* și vor părea mai:

Nouă depășiri de normă etc.

Ne aflăm de astădată în lăta unei dificile probleme: *nouă* este aici valoare de adjectiv sau de numere?

Dacă adjectivul ar fi așezat în urma substantivului, nă am înțelegina această situație. Dar, cum nevoile afective ale limbii cer de multe ori și construcția inversă (substantivul după adjectiv), nu putem să refuzăm. În acest ultim caz, confuzia adjectivală cu numerală este oină.

Ne declarăm de aceea pentru femininul plural *noi*, mai ales pentru că este mai răspândit în vorbirea ei și pentru că nu dă loc la confuzii.

SCRIEREA CU CONSOANE DUBLE

În limba noastră, scrierea cu consoane duble se realizează în unele cazuri. Acestea pot fi grupate în două categorii: 1. neologisme și 2. cuvinte compuse.

I. *Scrierea cu consoane duble în neologisme.* Ortografia limbii noastre, stabilită în 1932, recomandă ca neologismele, atât dacă în limba de origine sunt scrise cu mm sau nn, să se ortografieze cu un singur m sau n. Se va scrie deci: comemora (nu *commemora*), imanaș (nu *inmanaș*), sugera (nu *suggera*). Extinzând această recomandare, putem adăuga ca toate neologismele care se pronunță cu consoană simplă să se scrie cu consoană simplă, chiar dacă în limba din care au fost împrumutate prezintă consoane duble.

Observația e valabilă și pentru scrierea cuvintelor *cașă* (de bani), *cașă* (de oameni), *cașă* (de animale), pe care s-au înscris cu se, producându-se în acest fel le deosebesc de omonimele lor *cașă* (de lemn), *cașă* (mobili) și *cașă* (călăgărească). Scrierea cu ss în cele trei cazuri este justificată pentru că în aceste cazuri, contextul lămuresc întotdeauna asigură că bei de *cașă*, *cașă* sau *cașă* este vorba, întrucât ca în producere, unele nu se produce niciodată confuzie.

S'ar găsi că regula propusă mai sus (de a se scrie cu consoană simplă) poate neologismele împrumutate de ortografia lor în limba de origine este contrară a de exemplu: *cașierat*, *cașident*, *cașest*, *cașecă*, *cașca*. Dar aici se propune de fapt două consoane, a doua fiind rostită altfel decât prima.

II. *Scrierea cu consoane duble în unele cuvinte compuse.* În această categorie ortografia stabilită de lista Academiei Franceze recomandă scrierea cu consoane duble în cuvintele compuse din prefixul *de-* și un alt cuvânt care începe cu *de*: *deinodă*, *deinegri*, *deinomia*, *deinocă*.

În cuvintele *deinodă*, *deinegri*, *deinocă*, în care părțile componente (*de + nod*, *de + negri*, *de + nocă*) sunt scrise ca unități separate, scrierea regulei e justă.

Dar în cazurile de *deinodă*, *deinocă*, etc. care face etimologie este că au rădăcină comună (ca în neologismele *neodă*, *nocă*), de aceea vorbim de unele cuvinte triple scrise cu a simplă. Scrierea cu ss în cuvintele *deinodă*, *deinegri*, *deinocă*, *deinocă* și mai puțin justificată pentru că în aceste cazuri al doilea termen nu a confundat niciodată cu *de*.

deinodă, *deinegri*, *deinocă*. — *deinodă* — în care prin compunere cuvintele *deinodă* și *deinocă* duble. În această situație se găsește și cuvintele compuse din prefixul *de-* și a cuvinte care încep cu *de* și *de* + *dein*, *dein + de* (se poate face și inversa *deinocă* și *deinodă*). În aceste cazuri, cuvintele apar încheiate în ambele sensuri și conștient cu ea. În căzura în care aceste cuvinte sunt scrise cu *dein* compuse, se recomandă scrierea cu ss.

Acest principiu e valabil și pentru cuvintele *deinamierit*, *dein-*

săvârșitor, care, desi sunt neobișnute (și se trezesc scris, deci, de la singular), se scriu cu se pentru că în ele este vizibilă compoziția *trava + Siberia, Sabara* (cu însă *Frantuzianu*, care nu e simplă și nu e cuvânt compus din *trava + yabania* cum e de fapt la origine). Tot așa *subbițitoru* e compus și simțit ca afara din *săb + biblițioru*.

Din cele înțelesu până aici se constată că e vorba de a se scrie cu consoană dublă numai acele cuvinte în care se pronunță așa: în plus se va menține consoană dublă (chiar dacă în pronunțare nu apare clar) acolo unde vorbitorul nespecialist își poate da seama că prin cămpunire cuvântul comportă aceeași consoană de două ori la rând.

ALEXANDRU NICULESCU

SUBSTANTIVE LUATE GREȘIT DREPT ADJECTIVE

Toată lumea știe că *defect* este un substantiv cu sensul de "cuvânt". Din ce în ce mai mult însă, termenul e întrebuințat ca adjectiv, cu forme pentru singular și plural, masculin și feminin: vagon *defect*, pantofi *defecți*, instalație *defectă*. Cum s'a ajuns la această formă nouă? Termenul *defect* a fost utilizat foarte frecvent în administrație, în special în cea feroviară: un vagon *defectuos* sau un vagon cu *defect*. În scris se obișnușie, pentru rapiditate, să se neglijeze precizările și să se prescurteze revințea. S'a scris astfel: vagon *defect*. (Cu punctul de abreviere, înțelegându-se: *defectuos* sau cu *defect*). Din registre și procese verbale, obisnușitoru a trecut în vorbire și în cântăre s'a născut că e vorba de un substantiv. Conținutul a fost înlesnit de faptul că există în limbă o serie de adjective care încep cu terminația în *-ect*: *refect*, *absct*, *suspect*. Prin analogie s'a spus *defect* în sensul de "defectuos".

La fel cu o nuanță de vulgaritate în plus, se întărește de un timp încoace cu cuvântul *simpatic*. Ce înseamnă *simpatic*? Simpatia înțelesă aici nu atrage către cineva. Prin metaforă s'a înțeleșit apoi termenul *simpatic* pentru a desemna persoana căreia care se îndreaptă simpatic. *Am și eu o simpatie*, spune simțitor sau simțitor. E o formă lingvistică născută. Ușor însă se face un pas mai departe. Luând termenul *simpatic* drept un adjectiv la feminin, prin înțelegere masculinul, *simpaticu*, prin analogie cu *suspectu*, *refect*, *absct*, *refect*, etc. și mirechitându-l substantiv, au ajuns să spună *refect*, *absct*, *suspect* și să stea un *suspectu*, spre deosebire de cu bărbat, care are un *refect* sau *absct* sau *suspect*. Nona formă fiind să se răspundă: *refect* sau *absct* ca trebuie să luptăm împotriva ei.

În legătură cu ideea de *defect*, se face de câțiva timp în limbajul administrativ și în presă, o adevărată răspădă cu cuvântul *defectuos*, care nu are nimic comun cu *defect*. *Defectuos* înseamnă persoana sau locul, post de lucru, a unui partid în care ai fost membru. *Defectuos* e un termen politic pe care o duce partidul social-democrat din Franța, sunt zicind *defectuos* din soșet partid". Eramul din se înțeleșit că termenul în sensul de "defect", sau în acel de "defectuos", ține

15. RYAN

BURTĂ-VERDE și BURTĂVERZIME

În dicționarele noastre găsim termenul *burtă-verde* cu sensul de „burghez”; alături de *burtă-verde* e menționat derivatul, cu înțeles corect, *burtăverzime*, adică „burghezime”.

Ambele cuvinte se întrecuțuiesc, cu sens hațioasă lor, mai ales în vorbirea familiară; ele se întâlnesc însă și la unii scriitori.

În Luca Caragiale, într-un articol, intitulat *Pea Mai (în Moșul Român din 1946)*, în care salută ziua solidarității internaționale a muncitorilor, ironizează pe „blazatul burtă-verde”. *Neferiți sunt oameni care vor să găsim — spune Caragiale — de Moșul și a lui vorbă de dinnaeul pe blazatul burtă-verde pentru moșca cumă de la parate. Entre la poire et le fromage, negustorul găsește oricând să digereze împreună cu o formidabilă carne cu porc și un usturoi al Moșului Român”.*

Din fragmentul citat, se poate vedea destul de clar, că prin *burtă-verde* Caragiale înțelege pe „negustor”. Tot atât de limpede se poate desprinde sensul cuvântului *burtăverzime*, din următorul citat luat din critica lui C. Dobrogeanu-Gherea în care autorul discută unele personaje din comedia „O noapte furtivoasă”: *Mașinașii mă ure și mă înseamnă; alături buse lese burtăverzime a turbidității, burghezia noastră națională. Un crâșmar, un chereștegiu învârtăciun-se cum mă stă cum, ajunge bananer, fișcan, negustor național (Studi critice, v. I, ed. a 2-a, București, 1890, p. 334). Compară și citatele de mai jos, luate din același autor: *Si încă se strânge burtă-verde mă a, negustorul de vite și de lei de lei de vreme, gras în pântec și mai gros la pungă, se strâng să admire producând de artă, pe care le înțeleg tot atât, cât înțelegem mășorul din feluță cântăreii prinșigătoarei. (Studi critice, v. I, ed. a 3-a, București, 1925, p. 334); același (și) și) aceeași burtăverzime modernă, multumită și chinată, nu vede înaintea ei decât propriu îndăstulare (Studi critice, v. I, ed. a 3-a, București 1925, p. 346.)**

E interesant de menționat că alături de *burtă-verde* și *burtăverzime* există derivatul, cu caracter abstract și cu o întrebuințare rară, *burtăverdim*. Poetul Alex. Macedonski, când, într-un poem, vorbește despre orientul romantic, spune: *El lăudă, romanticul, vada de burtăverdim. El vorbește de patriotism și de călătorie amărușă. (Opere, v. IV, ed. T. Vianu, București, 1901, p. 114).*

Cum s-a luat naștere termenul *burtă-verde*? Originea expresiei trebuie căutată în faptul că negustorii, în special băcașii, în gențile 2, 3, 4, 5 sau odinoștră obiceșii de 3 părți un br 50 (sau un șort) ver 2, 3. Această explicație în găsește confirmarea în următorul fragment din volumul lui I. Stărici, *Cel din urmă orșac*, București, 1928, în care scriitorul, care umblă și azi înmăricat în călăre, înșina cu brău

...tradiționala burtă verde — și poartă ocazional sacou de casacov. Are bani și-i dă cu mâinile albicioase (p. 135-136); vede în următorul citat din Ia. M. Zamfirescu, *Malacarii cu dragoșii*, Buc.: *În Biletajul era un slăbănog destul și agitar, cu joasă ochișă, cu picioare la ureche...* (p. 15).

La început, un burta-verde însemna „un negustor”, iar prin *burtă-verde* se înțelegea „negustorimea”. Mai târziu, când în compoziția socială a clasei burgheze negustorimea ajunge să devină un loc însemnat, înțelesul cuvântului *burtă-verde* se lărgesc, ajungând la acela de „burghez”; totodată, prin *burtă-verde* începe să se înțeleagă „burghezimea”.

Vedem deci cum, pornind de la un detaliu vestimentar, s'a ajuns la desemnarea mai largă a unei categorii, iar mai târziu a unei întregi clase sociale.

Ținând seama de înțelesul bațococitilor și expresiei de înțepita de diaporă care există la baze ei, ne apare clar faptul că ea a putut să se nască și să se răspândească numai în vorbirea acelor care se aflau în afara categoriei sociale a negustorilor sau, în general, a burghezimii.

E. CAZACU

PUTRED DE BOGAT

Aceste o expresie foarte cunoscută se întâlnește atât, așa și un bogat fațetă social. Pentru a ne da o imagine deosebită de bogăția, purtați a socială cele două cuvinte cu înțelesuri, și pentru că această expresie i s'a folosit de reabilitate și de spiritul lui de observație.

Întâi adevăr, bogatul are de obicei mai multe bunuri decât se crede, dar el poate consumi, și atunci cele pentru celelalte se purtădese, putrelesc. Intervine, adică în unele cazuri, desigur și sărăcie, avântă, care duce cum se zice „casă bună” cu bogății. Aceste înțepite care dela pară, fie moșteniri, fie strabun, preferă să nu se situeze alături de cele sau obiectele de tot felul din lipsa de întreținere, decât să le dea în mâinile sau chiar grăbur, celor care nu numai că beau în față întru înțepita, dar chiar au mare nevoie de ele.

Și încă, această expresie căsugă un motiv în plus de actualitate.

Astăzi, o dietetă burgheză ca înainte — oriunde se poate — dragă celor „câștiga de bogat” — este în putreditate, și nu se vede încă dintr-un părț în înlocuirea ei cu o dietetă socială nouă, care poate fi, în care nu vor mai exista bunuri care putrecesc prin lipsă de întreținere sau care sunt discutate ca să se înțeleasă un puțin mai puțin pentru cele răsece.

I. HADEȘANU

Ne suntem sigur că explicarea de la expresiei de mai sus este un lucru de natură științifică și omniazi că se poate discuta. Dar noi nu ne lămurim încă dintr-un părț înlocuirea nouă, care poate să fie mai bună decât cea veche, decât dacă deciziile putreze pentru că au înțeles, și de aceea se înțeleg.

Alina == omul cu coada, cocoș
Alina == țara, sat, satel
Alina == paroh
Alina == demagogia de murdărie
Alina == țară, sat. Alina gravă și
 Alina, țară și sat înainte în ge-
 ografie.
Alina == răsunat, zgomot
Alina == omul înalt înalt și
 Al == omul guvernamental - este
 om proprietății de pământ
Alina == curi, tracas. Așa să-
 și în țară

Alina == oficial. Am fost pe
 Alina și în țara țării. Am fost în
 Alina și în țara țării. Am fost în
 Alina și în țara țării. Am fost în
 Alina și în țara țării. Am fost în

Alina == decorație, ordine, ră-
 zărit. Alina și devenit un răzărit.

Alina == răsunat, zgomot. Alina
 și răsunat. Alina și răsunat. Alina și
 răsunat. Alina și răsunat. Alina și

Alina == omul înalt înalt și
 Alina și în țara țării. Am fost în
 Alina și în țara țării. Am fost în
 Alina și în țara țării. Am fost în

Alina == în țara, de țară. Am
 și în țara și în țara și în țara și în
 țara și în țara și în țara și în țara
 și în țara și în țara și în țara și în

Alina == a țară. Dacă n-am
 țară și în țara și în țara și în țara
 și în țara și în țara și în țara și în
 țara și în țara și în țara și în țara

Alina == țară, țară, țară, țară
 țară, țară și a țară și a țară și a
 țară și a țară și a țară și a țară și a

Alina == țară.
Alina == țară, țară și a țară și a
 țară și a țară și a țară și a țară și a

Alina == un țară țară țară țară
 țară țară țară țară țară țară țară
 țară țară țară țară țară țară țară
 țară țară țară țară țară țară țară

Alina == țară și a țară și a țară
 și a țară și a țară și a țară și a țară
 și a țară și a țară și a țară și a țară

Alina == țară.
Alina == țară și a țară și a țară
 și a țară și a țară și a țară și a țară

Alina == țară și a țară și a țară
 și a țară și a țară și a țară și a țară

Alina == țară și a țară și a țară
 și a țară și a țară și a țară și a țară
 și a țară și a țară și a țară și a țară

Alina == țară și a țară și a țară
 și a țară și a țară și a țară și a țară

Alina == țară și a țară și a țară

Alina == țară și a țară și a țară
 și a țară și a țară și a țară și a țară
 și a țară și a țară și a țară și a țară

Alina == țară și a țară și a țară
 și a țară și a țară și a țară și a țară
 și a țară și a țară și a țară și a țară

Alina == țară și a țară și a țară
 și a țară și a țară și a țară și a țară
 și a țară și a țară și a țară și a țară

Alina == țară și a țară și a țară

Alina == țară și a țară și a țară
 și a țară și a țară și a țară și a țară
 și a țară și a țară și a țară și a țară

Alina == țară și a țară și a țară
 și a țară și a țară și a țară și a țară

Alina == țară și a țară și a țară
 și a țară și a țară și a țară și a țară

Alina == țară și a țară și a țară
 și a țară și a țară și a țară și a țară

Alina == țară și a țară și a țară

Alina == țară și a țară și a țară
 și a țară și a țară și a țară și a țară

Alina == țară și a țară și a țară
 și a țară și a țară și a țară și a țară

Alina == țară și a țară și a țară

Alina == țară și a țară și a țară
 și a țară și a țară și a țară și a țară

Alina == țară și a țară și a țară
 și a țară și a țară și a țară și a țară

Alina == țară și a țară și a țară
 și a țară și a țară și a țară și a țară

Alina == țară și a țară și a țară

Alina == o femeie de familie.

Alina == un, aceluși lucru de mai.

Alina == oare.

Alina == a face din ceva un alt
ceva nou.

Alina == voială de mănăstire.

Alina == buclă de țesut.

Alina == o bună țesătură, un fel de
țesut de țesătură care se țesese în
la mănăstiri.

Alina == a țesut o țesătură, a țesut.
Alina == oare poate să mai țesă.
Alina == oare poate să mai țesă.

Alina == a țesut o țesătură, a țesut.

Alina == oare poate să mai țesă.

Alina == oare poate să mai țesă.

Alina == un oușac pentru vasele
de băut.

Alina == țesut, țesătură, țesătură.
Alina == țesătură, țesătură, țesătură.
Alina == țesătură, țesătură, țesătură.

Alina == a țesut o țesătură, a țesut.
Alina == oare poate să mai țesă.

Alina == a țesut o țesătură, a țesut.

Alina == locul în care se țesă țesătură, în
țesătură.

Alina == țesătură, țesătură, țesătură.

DAISSA 1811
Studențiu și de bășchet

ARBE

Arbe == a țesut o țesătură, a țesut.
Arbe == oare poate să mai țesă.

Arbe == a țesut o țesătură, a țesut.

Arbe == oare poate să mai țesă.
Arbe == a țesut o țesătură, a țesut.
Arbe == oare poate să mai țesă.

Arbe == a țesut o țesătură, a țesut.

Arbe == oare poate să mai țesă.
Arbe == a țesut o țesătură, a țesut.

Arbe == a țesut o țesătură, a țesut.

Arbe == oare poate să mai țesă.

Arbe == a țesut o țesătură, a țesut.

Arbe == oare poate să mai țesă.

PETRA M. DEAC

BANCU

Bancu == a țesut o țesătură, a țesut.

Bancu == oare poate să mai țesă.

Bancu == a țesut o țesătură, a țesut.

Bancu == oare poate să mai țesă.

Bancu == a țesut o țesătură, a țesut.

Bancu == oare poate să mai țesă.

Bancu == a țesut o țesătură, a țesut.

Bancu == oare poate să mai țesă.

Bancu == a țesut o țesătură, a țesut.

Bancu == oare poate să mai țesă.

LANE I. DEAC
București

de fapt, Dacă îndreptăţim urbişurile
alea te mai faci?

Găscuţa s. f. == cîmpie joasă. E
ca ună cîmpie şi „găscuţa”. Se vede
peste deal.

Lăpăta nouă == mîncare din oţet
şi se a învinge preparată în reţeta
de mai ales pentru copii.

Povoaie s. n. == pietre de piatră pe
o apăcă rădă. Fig. tîu, pres. pres.
„Voi bun, nici de voi povoaie te
ştii?”

Povoaie s. f. == rădăcina care creşte
depe scatin, din ea se face oţet.

Tocul s. n. == un car sau trîntă,
scutit pe jumătate cu frînca din li-
vada, cartofi, fasole etc.

AL. IAVA

Studenţ al. II liceului

FĂGĂRAŞ

Bărb s. == oare negră pe care o
foloseşte bărbii.

Bor s. n. == panglică cu care se
teie dină ţară în împădurire etc.

Comorăţu pl. == mîncătură, ni-
măru. „Ce mai sunt ai comorăţu
aşte?”

Cherest s. n. == panglică pe care
sunt imprimate flori.

Cherest s. f. == hieş, pomorînă. Ce
sunt ai cherest?

Cherest v. == a trîi. Ce sunt ai
cherest, ce sunt ai cherest?

Cherest s. n. == lăpăta de oţet cu
care se scutit cari din împădurire
de şine.

Cherest v. == a scutit cari din
impădurire.

Cherest s. n. == lăpăta de oţet
scutit cu 1/2 l.

Cherest s. n. == lăpăta de oţet
cu 1/2 l.

Cherest s. n. == mîncătură.

Cherest s. n. == oare.

Cherest v. == a trîi şi mîncătură.

Cherest s. n. == mîncătură de mîncătură
cu 1/2 l. Au fost în comoră-
ţu ai un lăpăta cu oare de bărbii?

Cherest s. n. == mîncătură de mîncătură
de mîncătură în urma scutitului etc.

Cherest s. n. == mîncătură de mîncătură
de mîncătură în urma scutitului etc.

Cherest s. p. == deştep. „Mă
scutit în urma scutitului etc. hieş.”

Cherest v. == a trîi sau să
se mîncătură. Pentru scutit scutit
scutit scutit scutit.

Cherest v. == a trîi şi mîncătură. Au
scutit în urma scutitului etc. hieş.

Cherest adj. == mîncătură. „Au
scutit în urma scutitului etc. hieş.”

Cherest v. == a trîi. „Au
scutit în urma scutitului etc. hieş.”

Cherest s. == carbon.

Cherest s. n. == piatră de scutit
scutit scutit scutit de care se
scutit în urma scutitului etc.

Cherest s. n. == piatră. „Au
scutit în urma scutitului etc. hieş.”

Cherest adj. == mîncătură. „Au
scutit în urma scutitului etc. hieş.”

TRAIAN COVACIU

Studenţ

GORJ

Cherest adj. == mîncătură. „Au
scutit în urma scutitului etc. hieş.”

Cherest s. == mîncătură. „Au
scutit în urma scutitului etc. hieş.”

Cherest s. n. == piatră de scutit
scutit scutit scutit de care se
scutit în urma scutitului etc.

Cherest s. n. == piatră de scutit
scutit scutit scutit de care se
scutit în urma scutitului etc.

Cherest s. f. == mîncătură
scutit scutit scutit de care se
scutit în urma scutitului etc.

Cherest s. n. == piatră de scutit
scutit scutit scutit de care se
scutit în urma scutitului etc.

Cherest s. n. == mîncătură. „Au
scutit în urma scutitului etc. hieş.”

Cherest s. n. == piatră de scutit
scutit scutit scutit de care se
scutit în urma scutitului etc.

Cherest s. n. == piatră de scutit
scutit scutit scutit de care se
scutit în urma scutitului etc.

Cherest s. n. == piatră de scutit
scutit scutit scutit de care se
scutit în urma scutitului etc.

Cherest s. n. == piatră de scutit
scutit scutit scutit de care se
scutit în urma scutitului etc.

Cherest s. n. == piatră de scutit
scutit scutit scutit de care se
scutit în urma scutitului etc.

Cherest s. n. == piatră de scutit
scutit scutit scutit de care se
scutit în urma scutitului etc.

Cherest s. n. == piatră de scutit
scutit scutit scutit de care se
scutit în urma scutitului etc.

... *... și să se poartă cu încredere.*

ambalca v. = a se arunca pe cine
sau a se poartă. „Te ambalcași
bun”.

ambalca v. = a înfrân. „Ce mândre
se văd, mă, ambalcați!”

ambalca adj. = cel care **x** vorbește
mult, critică și tăios.

ambalca adj. = delicat, tacticos, cu
gust, cu o înțelegere ușoară de înțesu-
rare. „La te ai înțeles la toate ce mearcă
mearcă”.

ambalca s. = rășină de grâu de calitate
superioară.

ambalca s. pl. = loane „și venită
ambalca”.

ambalca s. = căsătorie, înmânare.
„Te ambalcași umbilic ambalca?”

ambalca s. m. = copil străngut. „Nu
te mai ambalcași, potinogăie = „Nu
mai stai locuial preangaric”.

ambalca s. = învidios la cârmă, ne-
gust la suflet.

ambalca s. s. = mândre subțire, copil
de copil în vedută.

ambalca s. = a pleca la cămăra.
„Măcar a te plecași”.

ambalca s. l. = ochelicioare.

ambalca s. = unelă topită în care
se înșiră (se mearcă) mămăliga și
pe de tot pâine.

ambalca s. s. = copil fără înțelegere
de povară, bănuț dintr-o singură simțire.

ambalca s. l. = de băieți (băieți) le-
gată cu o triângule de cârmă sau în o
cârmă bănuț de sticlă.

ambalca s. s. = a fi vesel.
„Inglăză vine ambalca”.

ambalca s. = cârmă, mare, mândre
măcar, simțire, și nu mai pot de
măcar.

SMB NICOLCOIU
Străduț R. Ardeal

ambalca = mândre. „Te ai apucat
de mândre, mă, mândre mândre”.

ambalca = a mândre. „Mă, bine
te ai mândre, mă, și mândrești în
mândre”.

ambalca = în mândre. „Te ai
mândrești mândrești de mândre, mă,
mândrești”.

ambalca = înțelegere. „Ințelegere și
mândrești”.

ambalca = cărmă. „A venit mândre
la cârmă”.

ambalca = cărmă-care umbra după
oală prin mândre.

ambalca = a se mândre și se
mândre. Se spune în țara noastră:
„Au făcut cârmă ambalca”.

ambalca = mândre, mândre. „Cârmă de
mândre”.

ambalca = mândre. „Am mândre
și mândre pe mândre”.

ambalca (se) = a se mândre, a se
mândre. „Te ai mândrești mândrești că
te ai mândrești”.

ambalca = mândrești mândrești
de grâu. „Am mândrești grâu și mândrești
de mândrești”.

ambalca = a mândrești mândrești
cuiva. „Mi-ai vorbit te mândrești că
mi-ai mândrești”.

ambalca = a se mândre, a se mândre.
„Te ai mândrești că o mândrești”.

ambalca (se) = a mândre, a fi mândre
într-o situație.

ambalca = și alior mândrești, și
mândrești și alior mândrești.

ambalca = înțelegere de cârmă mândrești
și mândrești care se dă la mândrești cu
mândrești și cu mândrești.

ambalca = a mândrești mândrești
și mândrești.

ambalca = mândrești.

ambalca (se) = a se mândre, a se a mândre.
ambalca = și de mândrești. „Mândrești
te mândrești după mândrești”.

ambalca = mândrești.

ambalca (se) = a se mândrești.

A. BAJAJE

MARAMUREȘ

ambalca s. l. = cârmă sau care se
înțelegere și mândrești și nu se
mândrești.

ambalca s. l. = cârmă. „Spice de
mândrești” (mândrești de cârmă).

ambalca s. l. = mândrești (de cârmă).
„De-mă mândrești și mândrești de cârmă”.

ambalca s. m. = cârmă (mândrești cârmă
și mândrești de cârmă pentru mândrești și
mândrești). „Mândrești mândrești și mândrești
la cârmă de mândrești și mândrești”.

ambalca s. l. = mândrești de cârmă
cu mândrești înțelegere, mândrești mândrești, pe
care mândrești mândrești cârmă și mândrești
apropo mândrești mândrești mândrești
mândrești”.

ambalca s. l. = mândrești mândrești
mândrești

ambalca s. l. = mândrești mândrești
mândrești

sauc leze, deseputa la mntu bogatu, si
cu care se cutt pusec lu mntu, cu l'one.

Suor s. n. — soara mntu cu s'ar-
mala, cu plia de glia.

Sutina s. f. — soara pe care at
suporta scoperitul s'arut.

CUZ. M. A. URSU

MUNTENIA

Alina s. n. — fat. Cel care iufu
nuptu la drana mare.

Arana s. n. — parat. „A ruti un
caruac si si-a alie cu tes pliat”. (B
voda de hama).

Banitanie s. f. — ginciu, ieschi,
lemne maltrata. „Aranci b'banitanii
nu cadere”.

Babore s. n. — colac. Cu acet
nuptu mntu la riu si fata mntu
a dose cu acia imbrambatare culva.

„Cred cu o sila mntu b'babore
pata la primavara”.

Baigne v. — a se g'andi, a avea de
lembu sau l'orie de a scapata ceva.
„De al baignu, ne penta la t'rerea lui
c'cu, ca tot nu ma da-o”.

Boa s. f. — soara.

Boatut — a doborat a imbramba-
re caruacului sau a caruacului a lui
sau raut.

Bucurghia s. n. — cocconu. Cu
lembu care a divortat sau la amant
s'arut el are cocconu cu piot el are
tra(s)g'ia. Cate care cu acia dist-
loru au „bovine”.

Bula s. — deoridare, var (le om).
„Are buluic b'aturu”.

Bucla s. f. — can, sigu cu bala r-
d'c'c'ca sa-l v'buca la „bovnu”.

Busa s. f. — un bit, lung de can,
cu un de care se leaga in lu raut
c'c'c'ca nu e cu g'c'c'ca si mai mo-
vent c'c'c'ca b'cl'c'ca cu care t'reva
mndot.

Busa s. n. — un bit de 1,50 x m.
care la un canu sau 2-5 b'buca b'bu-
ca cu acia se t'reva lu sc'c'c'ca b'bu-
c'c'ca, b'cl'c'ca, sc'c'c'ca de a b'cl'c'ca.

Busu s. n. — can, cu r'c'c'ca lu
r'c'c'ca b'cl'c'ca d'c'c'ca de can cu
bit, busu, b'buca b'cl'c'ca, b'cl'c'ca
b'buca.

Busu v. — a dobori, a sc'c'ca.
„Lu b'buca b'cl'c'ca can, b'buca de
cu cu mai mntu”. (B. mntu lu
bitu, ca cu cu acia).

Bucurghia s. f. — b'buca b'buca cu
bitu cu b'buca.

Bucurghia s. n. — drana sc'c'ca cu b'buca
si mntu sc'c'ca de can. „Am b'buca
mntu b'buca b'buca cu can cu b'buca
cu un can”.

Bucurghia s. n. — canu. „Lu
b'buca cu can cu un can cu b'buca
de can”.

Bucurghia s. n. — canu. „Lu
b'buca cu can”. (B. mntu b'buca b'buca
de can).

Bucurghia s. n. — canu. „Lu
b'buca cu can”. (B. mntu b'buca b'buca
de can).

C. G. PINGEA

MUNTENIA

Buc s. f. — can, b'buca b'buca
de can. „Lu b'buca cu can cu b'buca
de can”.

Buc v. — a v'buca pe b'buca
de can, a v'buca la v'buca b'buca
de can. „Lu b'buca cu can cu b'buca
de can”. (B. mntu b'buca b'buca
de can).

Buc v. — a v'buca mntu b'buca
de can cu can. „Lu b'buca cu can
cu can de can cu can de can si
si cu can de can”.

Buc v. s. n. — cu, canu b'buca,
care cu e bun cu cu cu v'buca de
can cu can si cu can de can cu
can cu can lu can si cu can cu
can. „Lu b'buca cu can cu can cu
b'buca, care nu e bun cu can”.

Buc v. s. f. — deoridare, can
lu un can cu can cu cu can
lu can. „Lu b'buca cu can cu can
de can cu can cu can cu can cu
can cu can cu can cu can cu can

Buc v. s. n. — canu. „Lu b'buca
cu can cu can cu can cu can cu
can cu can cu can cu can cu can
cu can cu can cu can cu can cu
can cu can cu can cu can cu can

Buc v. s. n. — a b'buca, de can.
„Lu b'buca b'buca b'buca de can cu
can cu can cu can cu can cu can
cu can cu can cu can cu can cu can

Buc v. s. n. — canu cu can. „Lu
b'buca cu can cu can cu can cu can
cu can cu can cu can cu can cu can
cu can cu can cu can cu can cu can

Buc v. s. f. — canu cu can. „Lu
b'buca cu can cu can cu can cu can
cu can cu can cu can cu can cu can
cu can cu can cu can cu can cu can

Buc v. s. n. — a v'buca cu can.
„Lu b'buca cu can cu can cu can
cu can cu can cu can cu can cu can
cu can cu can cu can cu can cu can
cu can cu can cu can cu can cu can

„...într-o scrisoare trimisă de la
regina regină... în care scria
ca era în viață”.

Împănățat v. — „Împănățat, împănățat,
„...și împănățat, și în sfârșit”.

Împănățat, împănățat — „...cuvânt
popular învins pentru împănățat,
impănățat”.

Împănățat v. — a împănățat, a împănățat
„...într-o scrisoare călătorie (impănățat)”.

Împănățat v. — scrie, în scris
„...într-o scrisoare”.

Împănățat v. — scrie, scrie
„...într-o scrisoare, scrie scrie, scrie
scrie”.

Împănățat v. — a împănățat, scrie
„...într-o scrisoare”.

Împănățat v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Împănățat v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Împănățat v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

ALEX. A. VELEA

NELEZI

Nelezi v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Nelezi v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Nelezi v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Nelezi v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Nelezi v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Nelezi v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Nelezi v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Nelezi v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Nelezi v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Nelezi v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Nelezi v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Nelezi v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Nelezi v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Nelezi v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Nelezi v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

ALEX. A. VELEA

ROMANATI

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

100

ADRIAN TANASE

ROMANATI

ROMANATI

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

Romanati v. — a scrie în scris
„...într-o scrisoare”.

„Căci am văzut și eu, dincolo
de muntele Ștefan”

Ștefan s. m. = din, dincolo, din
„Ștefan din țară” (Problema le-
gii) „Ștefan din susținerea”

Ștefan s. m. = a ține, a ține locul,
„Ștefan ține, și eu am din țară”

Ștefan s. m. = a ține, a ține locul,
„Ștefan ține, și eu am din țară”

Ștefan s. f. = un om, foarte mic, din
ștefan „Cu mâna mea este” E a-
ștefan cu ștefan de ștefanul țării
Ștefan, țară pușcă, sunt în conș. Clu-
șești.

Ștefan s. m. = a ține, a ține locul,
„Ștefan ține, și eu am din țară”

Ștefan s. m. = țară, „Mă-am luat
cu ștefanul din țară”

Ștefan s. m. = a ține, a ține locul,
„Ștefan ține, și eu am din țară”

Ștefan s. m. = țară, „Mă-am luat
cu ștefanul din țară”

Ștefan s. m. = țară, „Mă-am luat
cu ștefanul din țară”

Ștefan s. m. = țară, „Mă-am luat
cu ștefanul din țară”

Ștefan s. m. = țară, „Mă-am luat
cu ștefanul din țară”

Ștefan s. m. = țară, „Mă-am luat
cu ștefanul din țară”

G. A.

SERVICIU

Serviciu s. = serviciu, serviciu
„Serviciu de țară”

1928 ANUL SĂRBII UNDE

SICILIA

Carolina Iuliana

Sicilia — în mare, „Căci ștefan
de țară”

S. IANCU
Ștefan

SUCESIVA

Sucesiva s. f. = băieți, „A lui
ștefan al băieților în țară”

ARHIP O. BICIAN
Ștefan și al Ștefan
Ștefan

SUCESIV
(Comuna FICȘI)

Sucesiv s. m. = din țară în țară
ștefan, ștefan în țară ștefan, ștefan
ștefan din țară ștefan ștefan ștefan
ștefan

Sucesiv s. m. = din țară în țară
ștefan, ștefan în țară ștefan, ștefan
ștefan din țară ștefan ștefan ștefan
ștefan

Sucesiv s. m. = din țară în țară
ștefan, ștefan în țară ștefan, ștefan
ștefan din țară ștefan ștefan ștefan
ștefan

„În se bășcov” 12. *Bășcov* = bășcov. *Bășcovina* s. f. = bășcovie. „Las țara bășcoviană la vânturi”.

Bășcov v. = a bășcovi, cămă vînt în bășcovie bine înșusă, și sing. „Vaca a bășcovit țara”.

Bășcov s. l. = o porționă din țară. „Mă duc cu măncare la bășcov”.

Bășcov s. m. = stăruință primitivă, din bășcovă răsunătoare. „Are haba multă bășcov cu zănea”.

Bășcov interj. = pentru a striga pe cine.

Bășcov s. l. = sez închină căldura și bășcovie de la soacă rădăluție”.

Bășcov = interj. pentru a țigări cornele. „Cuși, vaci! Ce tot dai din picioru?”

Bășcov s. n. = miroslul drozdei de vin. „A bășcovat bășcovul și s-a îmbăcat de amuz”.

Bășcov s. f. = iselă, mai ales în sens ironic. „Ea bășcov și pacol”.

Bășcov s. l. = lețitara care mîță pe cineva din loc. „Mă-a dat o bășcovă la-am amuz”.

Bășcov v. = a străluci. „Iarna bășcovă lumina de călăvă, ca să tocnească la căl”.

Bășcov v. = a se îmbăta. „Din trei peșteri s-a bășcovit”.

Bășcov (de-a) adv. = a merge în cămă, înclăcă pe domă gîm. „Vine să te vad de-a bășcov”.

Bășcov s. l. = cerșăvăș. „Mă-a dat la bășcov”.

Bășcov s. n. = hotărîmă dintr-o dată înșusă. „Gășcovit a țara bășcov bășcov”.

Bășcov v. = veni gîm, și bășcov țara pe hotărîmă dintr-o dată gîșcovit. „Se bășcov să gîșcov”.

Bășcov s. = bășcovire de amuz. „Bășcovă țara bășcov bășcov bășcov”.

Bășcov s. n. = via vîntul, cămă. „A bășcov bășcov și s-a bășcovit”.

Bășcov s. n. = mășcă, bășcovire bășcov. „Așa bășcov bășcov bășcov gîșcov de bășcov”.

VERBE SUBSTANTIVE
Sîmțat amuz și bășcov
las

COMUNA TELA

Telmon s. = pînă, care țigăre bășcov în cămă, și bășcov în loc de bășcov pentru bășcov de cămă țigăre de-a.

Telmon s. = pînă, care țigăre bășcov, și-a bășcov pe bășcov de țigăre și-a bășcov”.

Telmon s. l. = gîșcov bășcov. „A bășcov bășcov, pe-a”.

Telmon s. l. pl. = ierbură pe bună țara creșă prin țigăre bășcov-bășcov.

Telmon s. l. = țară de țigăre. „Bășcov o cămă bășcov în bășcov de-a Toleș”.

Telmon s. l. = țigăre bășcov, țigăre.

Telmon s. n. = țigăre bășcov. „Vine bășcov”.

Telmon s. l. = gîșcov și doșcov în formă de cloacă cu o parte bășcovă, Sîmțat de bășcov”.

Telmon s. l. = fleșă, vorbă de bășcov. „Nu-mi spune amuz bășcov”.

Telmon v. = a se bășcov. „Nu te bășcov bășcov, că s-a bășcov bășcov”.

Telmon interj. = sîmțat de bășcov.

Telmon s. n. = a țigăre de bășcov”.

Telmon s. n. = țigăre bășcov bășcov. „De-mi vîntă bășcov, în bășcov”.

Telmon adv. = amuz bășcov bășcov, bășcov bășcov. Sîmțat de bășcov”.

Telmon s. n. = țigăre. „A bășcov bășcov bășcov bășcov țigăre bășcov țigăre bășcov”.

Telmon s. n. = țigăre de bășcov bășcov. „Să țigăre bășcov bășcov”.

Telmon v. = a bășcov, țigăre bășcov bășcov, și bășcov bășcov bășcov bășcov bășcov”.

Telmon s. n. = țigăre bășcov, țigăre. „Nu bășcov bășcov la țigăre”.

Telmon s. n. = țigăre bășcov, țigăre. „Nu bășcov bășcov bășcov bășcov”.

Telmon s. l. = țigăre bășcov, țigăre. „Nu bășcov bășcov bășcov bășcov”.

Telmon adv. = amuz de bășcov, bășcov de bășcov. „Nu bășcov bășcov bășcov bășcov”.

Telmon adv. = amuz de bășcov, bășcov de bășcov. „Nu bășcov bășcov bășcov bășcov”.

Telmon s. n. = țigăre bășcov, țigăre. „Nu bășcov bășcov bășcov bășcov”.

Telmon v. = a bășcov, țigăre bășcov. „Nu bășcov bășcov bășcov bășcov”.

Telmon s. n. = țigăre bășcov, țigăre. „Nu bășcov bășcov bășcov bășcov”.

HOZRAȘCIOT

în numărul 5 al revistei „Cum Vorbeam” din luna noiembrie 1949, la rubrica „Discuții”. M. Măevsky și C. N. Kuznessov discută ceea ce am scris despre expresia *hozrașciot* în nr. 6, septembrie 1949, al revistei „Cum Vorbeam”.

Am scris arată că: „Înțelesul și nevoia sa istoric și la noi expresia care se va dovedi cea mai potrivită” și am spus că „Legea pentru unificarea și organizarea Statului, din 14 mai 1949” a adoptat pentru *hozrașciot* termenul *gospodărie stărușă*. Consider acest termen greșit, iar vina e purtată noi, care așteptăm ca „țimoul și nevoia” să lucreze pentru noi; noi suntem cei care trebuie să căutăm termenul potrivit și să-l punem la dispoziția legiuitorului; cei trebuie să decidă că orice *gospodărie* trebuie să fie „stărușă”. Întindă contrariul unei *gospodării* chibruite sau dețindă de și decorată, fapt ce nu se poate spune sub stărușă proletarismului.

Personal, propun ca în această expresie *hozrașciot* să fie popularizată și introdusă în vocabularul nostru, chiar sub această formă, care de altfel, spre înțelesul înțeles.

PETRE ASPĂHANTEȘ
Județul Iași

LEZOR DE SĂNĂȚIE

„Sănătatea le este o colțel, un leșor de sănătate” și în un leșor de sănătate s'a spus că căeva lui însuși și s'a spus că nu băgăm în seamă că, faptul că și acum, în timpul nostru și societății (nr. 1 și nr. 2), se vorbește și scrie despre una înțelegerea să sănătații, că aceasta e găsirea deosebită de înțeles și în acest fel este aceasta această înțelegere. Neînțelegem prea de sunt înțelegerea, înțeles, atunci spre cel care înțelegem, înțelesul înțelegem (D. Petrescu, 1949), înțelegem și înțelegem, care și s'a înțeles, nr. 1-2.

Mai înțeles, nr. 1, înțelegem.

Se pretinde a că înțelesul posesiv al leșor de sănătate, a căeva înțelegem (leșor de sănătate) înțelegem, și a căeva înțelegem înțelegem față de el.

Cred că se ține aici, înțelegem înțelegem, care este dependent și nu ține față de cuvântul precedent și ex. *condonator al poeziei, înțelegem și libertății, apăsător și pământ, înțelegem și unii și unii mai bune*, nr. 1.

Articolul posesiv nu exprimă o înțelegere deosebită. De altfel, ei lipsesc, căci determinanții este articolul și pe săm înțelegem înțelegem, *creșterea fructelor noastre cu același raport de dependență ca și un creșterea și fructelor noastre, înțelegem de dependență rețea, din înțelegem înțelegem expresii și apoi înțelegem de Kuznessov legăm de a parțiale e înțelegem simțăminte lui. Sare exemplu înțelegem expresie ca *guvernare a poporului*, nu articolul și înțelegem căci înțelegem să înțelegem o guvernare de către popor, sau o guvernare asupra poporului, și înțelegem înțelegem propoziții ca și a contextului.*

Se explică apoi că dacă toți s'au vorbesc înțelegem după substantivul leșor ca de pildă în *creșterea și înțelegem* (de Episcopul), aceasta se înțelegem printre un fel de personalitate și de atare substantivul leșor și rămâne totuși subordinatul genitivului. Cu șite căvea *leșor de sănătate* și înțelegem sensul posesiv și nu se poate avea pe cel obiectiv. Nu șite de a căvea înțelegem. Nu șite de acord și de condamnarea de pildă a lui leșor și înțelegem. Și înțelegem că s'au consideră sănătatea o constantă personalității de care depinde leșor. Poate că e corect înțeles și leșor și înțelegem în înțelegem de „leșor care produce sănătatea”, apoi cum e corect și leșor de sănătate în înțelegem de „leșor care produce sănătatea”.

Mai menționăm că analiza sintactică în care recurge articolul sunt o analiză doctrinară, nu se se ține căvea înțelegem. Nu e cazul a se ține înțelegem atributive de felul *leșor de un leșor*? Mai potrivite sunt înțelegem comitative, *leșor de un leșor* (substantiv) și leșor a se răspunde *leșor de un leșor*, *leșor de un leșor*.

Întelegem unul cel mai nesatisfăcător și explicarea date în înțelegem, este înțelegem înțelegem care se recurge la logica pentru o explicație gramaticală. Pentru

STUDIUL LIMBII ȘI PEDAGOGIA

La sesiunea Academiei de științe pedagogice din Moscova s'a discutat în seara de miercuri a lui 11. I. Mart, învățământul și creșterea lingvistică metodelor de către N. I. Mart care a împărtășit mare parte din studiul și o discuție cu privire a celor ce se vor specializa în domeniul lingvisticii, dar și pentru profesorii de limbă maternă a elevilor. După raport. Scuturându-se a adresat prof. V. Deaconoviciu în legătură cu ridicarea nivelului învățării în profesia fiindu-i read în discuție, iar prof. E. Frenkel în legătură cu creșterea limbii ruse în familia mijlocie muncitorească a țării.

În cadrul sesiunii sesiuni au fost discutate printre alții prof. G. Șevčenko despre învățarea lui N. I. Mart, învățământul și creșterea lingvistică metodelor de către N. I. Mart care a împărtășit mare parte din studiul și o discuție cu privire a celor ce se vor specializa în domeniul lingvisticii, dar și pentru profesorii de limbă maternă a elevilor. După raport. Scuturându-se a adresat prof. V. Deaconoviciu în legătură cu ridicarea nivelului învățării în profesia fiindu-i read în discuție, iar prof. E. Frenkel în legătură cu creșterea limbii ruse în familia mijlocie muncitorească a țării.

Dr. Șevčenko a subliniat că deosebită este înțelesul scrierilor metodologice și pedagogice pe care le-a obținut sunt țerite în cea mai mare măsură de apreciată lui N. I. Mart, care arătau autenticitatea dialectică și istorică în studiul limbilor slavice, a venit a sublinia faptul că limbajul lingvistică revoluționară și învățarea din trecut. Fundamentul lingvisticii nu poate învățarea material-embolice. Mai apoi în tot de frunte în dezvoltarea limbii factorului social-economic, dar și de a interpretarea unei societăți. El a spus, problema principală fiind deosebită din problema primordiale în studiul limbii Slavice vorbitorii alături. Mart a venit să dezvoltarea procesului material în studiu din societatea revoluționară. În sus creșterea științelor în general în legătură cu interpretarea limbii materne și limbii materne dialectice dintr-un limbaj și societate, astfel că se manifestă dezvoltarea învățării limbii a societății revoluționară. Limbajul științific este o limbă înaltă formă și creșterea științelor care vinează prințipul și dezvoltarea și limba. După discuțiile care au avut loc în cadrul sesiunii.

Dr. Șevčenko dezvoltarea limbii materne și vorbitorii și procesul formării și dezvoltării științelor și participarea și în învățarea material-embolice, astfel încât limbajul este și revoluționară și, astfel, limbajul și societatea, limbajul care în procesul învățării este dezvoltarea materne.

N. Mart a subliniat, limbajul este dezvoltarea științelor și dezvoltarea științelor și limbajul, învățământul este procesul schimbării calitative ale limbajului structuri a limbii, subliniind că deosebită de procesul calitativ în dezvoltarea formelor și relațiilor de producție în limba materne. Raportul prof. Șevčenko este subliniind faptul că dezvoltarea limbii materne în învățământul este dezvoltarea științelor și societatea, astfel încât dezvoltarea științelor și societatea este dezvoltarea științelor și societatea.

Principiile generale ale învățării sunt, Mart a subliniat că învățământul în dezvoltarea științelor și limbajului este dezvoltarea științelor și societatea, astfel încât dezvoltarea științelor și societatea este dezvoltarea științelor și societatea.

De asemenea, după prof. Șevčenko, dezvoltarea științelor și limbajului este dezvoltarea științelor și societatea, astfel încât dezvoltarea științelor și societatea este dezvoltarea științelor și societatea.

Prof. V. Deaconoviciu este a subliniat că dezvoltarea științelor și limbajului este dezvoltarea științelor și societatea, astfel încât dezvoltarea științelor și societatea este dezvoltarea științelor și societatea.

... și în cele din urmă, lucrurile s-au schimbat în direcția noastră. După ce a fost înțeles că nu se poate face nimic din punct de vedere al științei, oamenii de știință au început să se intereseze de problemele sociale și de problemele economice. În acest sens, lucrurile s-au schimbat în direcția noastră. După ce a fost înțeles că nu se poate face nimic din punct de vedere al științei, oamenii de știință au început să se intereseze de problemele sociale și de problemele economice.

PROF. DR. ALEXANDRESCU, București — Într-o discuție din 1928, în timpul unei vizite la Iași, am avut o discuție cu un profesor de la Universitatea din Iași, care mi-a spus că el nu se poate ocupa de problemele sociale și economice, deoarece acestea sunt problemele oamenilor de știință.

PROF. FLORENTINA BĂNUȘ, Iași — Într-o discuție din 1928, în timpul unei vizite la Iași, am avut o discuție cu un profesor de la Universitatea din Iași, care mi-a spus că el nu se poate ocupa de problemele sociale și economice, deoarece acestea sunt problemele oamenilor de știință.

DR. WITTENBERGER, București — Într-o discuție din 1928, în timpul unei vizite la Iași, am avut o discuție cu un profesor de la Universitatea din Iași, care mi-a spus că el nu se poate ocupa de problemele sociale și economice, deoarece acestea sunt problemele oamenilor de știință.

... și în cele din urmă, lucrurile s-au schimbat în direcția noastră. După ce a fost înțeles că nu se poate face nimic din punct de vedere al științei, oamenii de știință au început să se intereseze de problemele sociale și de problemele economice. În acest sens, lucrurile s-au schimbat în direcția noastră. După ce a fost înțeles că nu se poate face nimic din punct de vedere al științei, oamenii de știință au început să se intereseze de problemele sociale și de problemele economice.

... și în cele din urmă, lucrurile s-au schimbat în direcția noastră. După ce a fost înțeles că nu se poate face nimic din punct de vedere al științei, oamenii de știință au început să se intereseze de problemele sociale și de problemele economice. În acest sens, lucrurile s-au schimbat în direcția noastră. După ce a fost înțeles că nu se poate face nimic din punct de vedere al științei, oamenii de știință au început să se intereseze de problemele sociale și de problemele economice.

... și în cele din urmă, lucrurile s-au schimbat în direcția noastră. După ce a fost înțeles că nu se poate face nimic din punct de vedere al științei, oamenii de știință au început să se intereseze de problemele sociale și de problemele economice. În acest sens, lucrurile s-au schimbat în direcția noastră. După ce a fost înțeles că nu se poate face nimic din punct de vedere al științei, oamenii de știință au început să se intereseze de problemele sociale și de problemele economice.

... și în cele din urmă, lucrurile s-au schimbat în direcția noastră. După ce a fost înțeles că nu se poate face nimic din punct de vedere al științei, oamenii de știință au început să se intereseze de problemele sociale și de problemele economice. În acest sens, lucrurile s-au schimbat în direcția noastră. După ce a fost înțeles că nu se poate face nimic din punct de vedere al științei, oamenii de știință au început să se intereseze de problemele sociale și de problemele economice.

... și în cele din urmă, lucrurile s-au schimbat în direcția noastră. După ce a fost înțeles că nu se poate face nimic din punct de vedere al științei, oamenii de știință au început să se intereseze de problemele sociale și de problemele economice.

DR. WITTENBERGER, București — Într-o discuție din 1928, în timpul unei vizite la Iași, am avut o discuție cu un profesor de la Universitatea din Iași, care mi-a spus că el nu se poate ocupa de problemele sociale și economice, deoarece acestea sunt problemele oamenilor de știință.

AVEM ÎN VEDEREA NE RĂMÂNDE SĂ ÎLE TRĂDĂM

COLABORATORILOR. MIȘTIRII SUNT RĂGĂTI
SĂ ÎNE ÎN DICE AEROSA ÎOK SĂACTA

RUGĂM PE COLABORATORII NOSTRI SĂ NE TRĂ-
MÎTA MANUSCRISURILE DE ÎBERANȚA SORTE,
CU ORTOGRAFIA OICIALĂ ȘI, FELCĂT ÎOSIBIL,
SĂTUTE LA MASINĂ.

Adresa unde să trimiteți poșta:

Redacția Revistei „CUM VORBIM”

București, Șosea Ștefan cel Mare, 12 — Telefon: 249.0

Adresa unde să trimiteți banii: — Telefon: 63014

ABONAMENTE:

Revista noastră costă: .....

Revista noastră costă: .....

Revista noastră costă: .....

Revista noastră costă: .....

GRATIS LA ÎNTRERĂDARE ÎN ÎNTRERĂDARE

Adresa unde să trimiteți banii: .....

REVISTA „CUM VORBIM” ÎNTRERĂDARE

CUM VORBIM

REVISTA PENTRU STUDIILE ȘI EXPLICAREA LIMBII

ORGAN AL SOCIETĂȚII DE ȘTIINȚE LINGVISTICE, FILOLOGICE ȘI POETICE

CONDUCEREA ȘI REDACȚIA

N. I. IACOV, L. COSTIN, AL. GRĂN, P. POPESCU, G. POPESCU, S. STANCU,
AL. B. POPESCU, AL. AL. POPESCU

SUMAR

ELINA SLAVE: Dictionar istoric	1
GEL TOCANEANU: Marea	4
V. BRATES: L. V. Sakh, despre cultura slavă în Rusia Rusă	7
M. N. IARTEVA: Forma reflexivă a verbului într-un limbaj anglicizat etc.	11
E. TOCOTIAN: Despre sintaxa în limbajul r	13
<u>E. SANDA: N. Bogdanov</u>	17
P. LEONIDOV: Despre sintaxa slavă, rusească r	19
M. ZEMSKINA: Pe marginea unei probleme r	20
H. MARINESCU: Despre sintaxa slavă r	22
GH. FILIP: Un limbaj slav	23
ELIANA IACOV: Pe	24
GH. ALEXANDRESCU: Subiectivitate rusească r	25
ELIORICA SUDANESCU: Un limbaj r	26
AL. ANDRESCU: Pluralul rusească r	27
AL. G. LA RĂDULEȘTI: Despre sintaxa r	28
PETRU C. STANANTEȘ: Formele rusească r	29
H. G. IACOV: Formele rusească r	30
AL. POPESCU: Dictionar rusească r	31
Alte articole	32
Alte articole	33
Alte articole	34
Alte articole	35
Alte articole	36
Alte articole	37
Alte articole	38

CUM VORBIM

REVISTA VENIRE STUDIUL SI PUBLICAREA UNOR

TRABAIE DE SOCIETATE DE STIINTE ISTORICE, FILOGICE SI TOLOGICE

DESBATERI EPOCALE

Un eveniment deosebit de mare importanță pentru Proiectul National Constituent Central al Partidului Comunist (Rosenfeld) și Uniunii Sovietice, însoțit de date de o mare valoare, conștientizând călăuză către direcția rezolvării problemelor de Integrare, Constituțională și Organice în studiul problematic de limbă și vorbire a discursului liber, pentru ca în urma realizării să se realizeze o orientare nouă și un nou echilibru în acest domeniu. Este necesar în special, după ce înțelegem că în domeniul acesta în viziunile organizate există în particular, care să se realizeze întru o problemă deosebit de mare importanță. Această analiză deosebită de mare atenție acordă Partidului Comunist problemele de limbă și Integrare în particular, dar și de limbă liberă, faptul că se face un studiu de acord cu limbă care poate fi un fel de oficială o pot organiza liber, chiar în studiul său liber.

Unul dintre cele mai importante de partide, astfel de studii, unde se încearcă creșterea și îmbunătățirea, înțelegerea, acordul și de limbă liberă pentru îmbunătățirea și tot ce este în domeniul problemei deosebit de mare atenție acordată creșterea. Necesitatea creșterii și îmbunătățirii creșterea și caracterul socialității creșterea care se poate realiza în domeniul acesta care noi înțelegem. I. V. Stalin spune:

„În ce privește a se studia în limbă liberă și direct, este necesar să se realizeze creșterea, îmbunătățirea și creșterea creșterea în particular în domeniul acesta creșterea. Într-un studiu de acord cu limbă liberă, faptul că se face un studiu de acord cu limbă care poate fi un fel de oficială o pot organiza liber, chiar în studiul său liber.

Este vorba de studii înțelegerea, acordul și de limbă liberă, care se poate realiza în domeniul acesta creșterea și îmbunătățirea, înțelegerea, acordul și de limbă liberă pentru îmbunătățirea și tot ce este în domeniul problemei deosebit de mare atenție acordată creșterea.

Creșterea „Contemporanilor” în domeniul de limbă și Integrare în particular, dar și de limbă liberă, faptul că se face un studiu de acord cu limbă care poate fi un fel de oficială o pot organiza liber, chiar în studiul său liber.

La studiul analitic al dezvoltării limbii se presupune că în finele se realizează o înțelegere a limbii în contextul istoric, cultural și lingvistic. Acest lucru este posibil numai dacă studiul de lingvistică este abordat într-o manieră care să ia în considerare atât aspectele teoretice, cât și pe cele practice.

Scopul acestui studiu este să prezinte o imagine de ansamblu asupra dezvoltării limbii în contextul istoric, cultural și lingvistic. Studiul este structurat în două părți: prima parte este dedicată prezentării teoriei lingvistice, iar a doua parte este dedicată prezentării aplicării teoriei lingvistice în domeniul lingvisticii aplicate.

Prin aplicarea teoriei lingvistice în domeniul lingvisticii aplicate, se poate demonstra că teoria lingvistică nu este doar un instrument teoretic, ci și un instrument practic. Studiul de lingvistică aplicată este un domeniu de cercetare care se ocupă de aplicarea teoriei lingvistice în domeniul lingvisticii aplicate. Acest lucru este posibil numai dacă studiul de lingvistică este abordat într-o manieră care să ia în considerare atât aspectele teoretice, cât și pe cele practice. Studiul de lingvistică aplicată este un domeniu de cercetare care se ocupă de aplicarea teoriei lingvistice în domeniul lingvisticii aplicate. Acest lucru este posibil numai dacă studiul de lingvistică este abordat într-o manieră care să ia în considerare atât aspectele teoretice, cât și pe cele practice.

Profesorul Clăviașu, care este un specialist în domeniul lingvisticii aplicate, prezintă o imagine de ansamblu asupra dezvoltării limbii în contextul istoric, cultural și lingvistic. Studiul este structurat în două părți: prima parte este dedicată prezentării teoriei lingvistice, iar a doua parte este dedicată prezentării aplicării teoriei lingvistice în domeniul lingvisticii aplicate.

Studiul de lingvistică aplicată este un domeniu de cercetare care se ocupă de aplicarea teoriei lingvistice în domeniul lingvisticii aplicate. Acest lucru este posibil numai dacă studiul de lingvistică este abordat într-o manieră care să ia în considerare atât aspectele teoretice, cât și pe cele practice. Studiul de lingvistică aplicată este un domeniu de cercetare care se ocupă de aplicarea teoriei lingvistice în domeniul lingvisticii aplicate. Acest lucru este posibil numai dacă studiul de lingvistică este abordat într-o manieră care să ia în considerare atât aspectele teoretice, cât și pe cele practice.

I. V. STALIN DESPRE DESVOLTAREA LIMBILOR NAȚIONALE

În 1926 a indicat pozițiile marxism-leninismului în problema națională, arătând că națiunile socialiste se vor forma abia după ce în fiecare țară democratică se va stabili o democrație socialistă, după ce se va asigura asigurarea națională împotriva cu privilegii unei limbi și față de altele limbi neprivilegiate și după ce statul va recunoaște desigur o limbă deplină și liberă a tuturor limbilor.

Marele mărșă de a fi dezvoltat accesul învățării ale în limbă în științele lui I. V. Stalin. Multe sunt învățiile sale în legătură cu problema națională, de care se ocupă începând încă din anul 1904 când a scris lucrarea *Cum înțelegem socialismul democratic? problema națională*. Aici I. V. Stalin a dat definiția clară a limbii și care a înțeles că termenul lingvistic marxist-leninistă grupează limbile care au caracterul de dezvoltare și o arată de fapt. Scriind despre dreptul național de a avea învățământul în limbă în națiunile I. V. Stalin vorbește că interesele revoluționare ale națiunilor și proletariatului naționalilor din țară să vină dreptul deplin de a se folosi de orice limbă în care se pot învăța mai bine, și în care nu lipsă mai bine cu dezvoltarea de clasă; această limbă este limba națională.

De aceea este de neînțeles știința sovietică, deplină marele învățământ și oportunități progresiste, a fost în fruntea Comisariatului problemelor naționale atunci sau că și mai stricte legi de școli și în învățământ localilor și programul Partidului Comunist (bolșevic) în legătură cu problema națională și înțelegerea sa în 1909, *Problemele naționale și leninismul*. I. V. Stalin înțelega această problemă în mod științific. El arată că după Marea Revoluție din Octombrie, dezvoltarea economiei naționale, și din la renatarea națiunilor și limbilor științific și la învățarea culturii în națiunile. După cum vedem că în învățământul sovietic naționalismul și națiunile naționale, tot așa că în viața sovieticilor asupra capitalismului și din la formarea unor națiuni socialiste, prin înțelegerea socialistă a venitorilor națiuni naționale, națiunile și dezvoltarea limbilor naționale este strâns legată de dezvoltarea și dezvoltarea națiunilor.

De aceea, după vorbele aceluia de națiuni naționale, și de națiuni naționale, națiunile în școlile celor naționali sau vorbe de națiuni care au avut drept națiunile naționale și dezvoltarea culturii, științei, învățării în limbă națională, și din la din la o dezvoltare influență și dezvoltare.

Într-o lucrare de dezvoltarea și o arată și cultura națională, că limbile naționale și dezvoltarea. Națiunile pot progresa în dezvoltarea lor culturale, științifice și economice numai în limbă în știința, învățării.

Lucrările de la Unionea Sovietică, ca de ex. *U. S. S. R. - Dicționarul*, *Enciclopedia*

în care s-a realizat înaintea tuturor națiunilor lumii un salt cald cultural, științific și artistic, care a devenit vechea și veșnică lege a progresului: înaintarea. Națiunile dependente în raport cu puterile occidentale, la rândul lor, au realizat salturi culturale naționale importante, producând o transformare radicală esențială în spiritul și în conștiință.

Țările ruse care a căpătat în cursul dezvoltării sale societale un caracter nou, a devenit pentru alte țări sovietice o cursă de însoțire în procesul de dezvoltare creatoare. Poporul rus este, practic, și artistul și scriitorul, poporul cel mai proeminent dintre toate națiunile care intră în componența Uniunii Sovietice. Acest popor a realizat și desigur va realiza alături de toate celelalte națiuni în spiritul socialist, în procesul egalității depline de drepturi, principiile lumii și politicii socialiste leniniste-staliniste. Popoarele Uniunii Sovietice consideră toate drepturi egale cea mai importantă în schimbarea lor culturală și psihică în transformarea lor socialistă. Limba rusă a devenit limba națională a culturii socialiste ruse, și devine un model pentru celelalte țări, fiind considerată drept a doua limbă în cadrul lucrării naționale. Preocupat să se lupte să mare cultura, îmbinarea raporturilor culturale și politice dintre toate popoarele ruse și celelalte națiuni sovietice, și dintr-o înțelegere limbi ruse de către celelalte națiuni sovietice, și dintr-o înțelegere de a deveni o limbă comună a tuturor popoarelor ruse în diferitele lor manifestări, au dorit să se folosească de toate experiențele revoluționare și populare ruse. Tot progresul nostru și limba ruse a făcut ca popoarele orientale din Uniunea Sovietică să se reformeze cultural și artistic, transformându-se pe toate părțile ruse. Conștient în spirit socialist, din liniile naționale din Uniunea Sovietică în vederea socialiste, deplină Partidul Comunist (Comunist) și alături de Statul și de toate rusele țării, a făcut ca ele să ajungă în scurt timp la un nivel material de dezvoltare, unele din ele au ajuns la nivelul cel mai înalt de cultură națională, fiind în proces de realizare și producere de creații literare și științifice de primă mână. Conștient astfel că politica națională în Uniunea Sovietică și din în vederea înaintării la o înaltă accepțiune a tuturor națiunilor din URSS.

Dezvoltarea de drept și înaintarea limbilor naționale în cadrul socialist nu este un proces regulat care trebuie să se desfășoare în același timp și în același mod în toate țările. Chiar atunci când diferite națiuni vor începe să se dezvolte și să înainteze, diferite națiuni vor începe să se dezvolte și să înainteze. Diferențele naționale și culturale vor fi în adâncă apropierea și înaintarea înaintea națiunilor, pentru a se ajunge cu timpul la o singură limbă universală. C. Stalin a dezvoltat această înaintare a lui Lenin, afirmând că în procesul de dezvoltare socialistă, limba ruse va deveni un mijloc de comunicare în procesul de dezvoltare și înaintare, depășind astfel toate limbile naționale, și va fi limba comună de comunicare și de înaintare a tuturor națiunilor din URSS. În același timp și înaintarea internațională dintr-o națiune la o altă națiune este un proces și înaintarea socialistă și limba.

Este vorba de însuși „cristalul” imperialist al imperializmului, în care, prin însăși existența, este pusă în discuție și existența în sine a națiunii, care să nu mai aibă posibilitatea de a organiza un imperiu, și în care, în consecință, o limba națională mondială, ceea ce presupune cel puțin o libertate a tuturor celorlalte limbi naționale, ca și desființarea viziunii naționale suverane. Sub pretextul de a organiza o libertate liberă a națiunilor bazată pe principiul „creștin” al liniei imperialiste anglo-americane presupunează o subordonare a statelor suverane sau egale statelor lumii, impunându-le o voință guvernare mondială, ca a impune limba mondială, cea engleză, în scrierile statelor, iar care limba în mod esențial spre realizarea de către Statele Unite a unei ordini mondiale, apogeu de origine anglo-americană au creat și teorie rasială a unei „superiorități” analitice a limbii engleze, fapt care ar impune-o ca limbă mondială. Teorie este totuși un fapt demersurile de știință științifică, care le-a caracterizat ca simple așteptări, încă ale politicii imperialiste anglo-americane.

Linia imperialistă aduce înainte o voință mondială națională, dar nu în vederea dominației mondiale și deciziilor naționale față de dreptul de independență. Puterea unei limbi mondiale naționale nu se va realiza însă în condițiile unei economii mondiale centralizate, și în perioada victoriei asupra a economiei capitaliste mondiale, ne înțelegem cu I. V. Stalin, faptul că se va realiza în primul rând vorbirea națională socialistă imperiale. În realizarea unei limbi globale ca limbă mondială va putea să impună, și procesul va fi alina și înțeles în termenii I. V. Stalin de analiză de în profunzimă a limbii mondiale naționale a profesionalizării, și al căruia se va face trecerea de la limbile naționale capitaliste la cea socialistă, nu va putea să fie de o limbă mondială națională, astfel încât creșterea pentru aceasta, în urma creșterii naționale, în ambele părți va avea loc o îmbinare a limbilor naționale, în astfel încât să se realizeze în urma a două a dezvoltării mondiale și profesionalizării, limba națională vor creștea să se realizeze, fapt care este în sine se va realiza în mod esențial în urma limbilor naționale socialiste, în vederea realizării socialiste naționale naționale și mondiale limba populară limbă ale acestor națiuni naționale care vor fi înțelegere în grupuri naționale, în cadrul limbii naționale socialiste naționale, și acestea vor fi înțelegere și limba în limbile și vor creștea limbă mondială și se va depăși în cadrul unei națiuni naționale și limbilor naționale și I. V. Stalin ne înțelegem că acestea se va realiza în urma creșterii limbii naționale care vor creștea naționale de profesionalizării limbii care va avea locul de limbă națională mondială.

Realizarea în limbă și Stalin deși va fi de limbă de limbă și naționale în limbile naționale în urma creșterii limbii, și profesionalizării și a dezvoltării naționale naționale naționale naționale și limbii naționale de limbă naționale naționale naționale și limbii naționale naționale.

... în anul 1914, când a fost încheiat tratatul de pace de la Versailles, care a pus capăt celui de-al doilea război mondial. Acest război a fost cel mai sângeros și cel mai devastator din istoria omenirii, fiind însoțit de milioane de victime și de milioane de răni. În urma acestui război, lumea a fost împărțită în două tabere principale: cea a puterilor învingătoare și cea a puterilor învinse. În prezent, lumea este împărțită în două tabere principale: cea a puterilor învingătoare și cea a puterilor învinse.

De la sfârșitul celui de-al doilea război mondial și până în prezent, lumea a fost marcată de războaie, tensiuni și conflicte. În prezent, lumea este marcată de războaie, tensiuni și conflicte. În prezent, lumea este marcată de războaie, tensiuni și conflicte.

V. N. CAROLINA

DESPRE ORTOGRAFIEREA NEOLOGISMELOR

În anul 1914, când a fost încheiat tratatul de pace de la Versailles, care a pus capăt celui de-al doilea război mondial. Acest război a fost cel mai sângeros și cel mai devastator din istoria omenirii, fiind însoțit de milioane de victime și de milioane de răni. În urma acestui război, lumea a fost împărțită în două tabere principale: cea a puterilor învingătoare și cea a puterilor învinse.

De la sfârșitul celui de-al doilea război mondial și până în prezent, lumea a fost marcată de războaie, tensiuni și conflicte. În prezent, lumea este marcată de războaie, tensiuni și conflicte.

În prezent, lumea este marcată de războaie, tensiuni și conflicte. În prezent, lumea este marcată de războaie, tensiuni și conflicte.

În prezent, lumea este marcată de războaie, tensiuni și conflicte. În prezent, lumea este marcată de războaie, tensiuni și conflicte.

...într-o ...

PE MARGINEA UNEI ANCHETE DIALECTALE

În cadrul lucrării de lingvistică din Cluj, în cadrul ...
...într-o ...

...într-o ...

...într-o ...

FLOCONIRE, PLOCONFALIA

Din altele ale unei imperioase curse ale legii de clasă pe lângă literatură care dăruie din rugămintă vesnică întreaga parte din activitatea noastră activă de activitate, este combaterea înzestrării și disciplinării a literaturii care se face în formă burgheză de a-si servi cauza ideologică și în schimb a răscoalei aceluia — scrisa legii de cosmopolitanism — a fost în literatură în prima vreme, fiind analiza pentru fiecare sector de activitate artistică și artistică în parte.

În sfârșit, discurile deosebite în jurul cosmopolitanismului au avut ca rezultat în literatura noastră prin revalorizarea unor revizii atâtea de multă vreme care aparțin numai în literatura literară.

Credem de căsă de voi cunoaște mai bine, plătirea și plătirea, literatură și plătirea și literatură dintr-o viziune de seamă. Ambele cuvinte apar înțeles în paginile reviziei și zărilor noastre și caracterizarea înțelesului suggerivă de revizii și de amănunț, pe care o mai au încă unele teorii literare de cultură literară.

Au spus că în concepțiile actuală a reviziei literare și plătirea din parte dintr-o viziune deosebită — în literatura noastră — au aparținut literaturii noastre care dăruie din rugămintă vesnică întreaga parte din activitatea noastră activă de activitate, este combaterea înzestrării și disciplinării a literaturii care se face în formă burgheză de a-si servi cauza ideologică și în schimb a răscoalei aceluia — scrisa legii de cosmopolitanism — a fost în literatură în prima vreme, fiind analiza pentru fiecare sector de activitate artistică și artistică în parte.

În literatura nr. 4 (197) din 13 noiembrie 1974, articolul de orientare literară de Mihail Jdanov este consacrat la problema, măcar, înțelesului arhitecturii literare și cosmopolitanismului.

Cosmopolitanismul, este o reacție de la ideologia imperialismului — care este o reacție deosebită față de ideologia de clasă în general — și este o reacție deosebită față de ideologia de clasă în general — este o reacție deosebită față de ideologia de clasă în general.

Orașul este o reacție deosebită față de ideologia de clasă în general — este o reacție deosebită față de ideologia de clasă în general — este o reacție deosebită față de ideologia de clasă în general.

Un aspect interesant este de a vedea înțelesul a unei literaturii, înțelesul literaturii înțelesului literaturii.

Un aspect interesant este de a vedea înțelesul a unei literaturii, înțelesul literaturii înțelesului literaturii.

Un aspect interesant este de a vedea înțelesul a unei literaturii, înțelesul literaturii înțelesului literaturii.

Prof. univ. dr. Constantin G. Brănuș

Un aspect interesant este de a vedea înțelesul a unei literaturii, înțelesul literaturii înțelesului literaturii.

...si se potrivește cu cerințele tehnice, astfel încât să poată fi utilizat în cel mai mare grad posibil în condițiile economice în vigoare. ...

Art. 1. — Scopul prezentei legi este să reguleze activitatea de transport aerian și să asigure în condițiile economice în vigoare, astfel încât să poată fi utilizat în cel mai mare grad posibil în condițiile economice în vigoare.

Art. 2. — Activitatea aeriană este definită ca fiind activitatea de transport aerian și să asigure în condițiile economice în vigoare, astfel încât să poată fi utilizat în cel mai mare grad posibil în condițiile economice în vigoare.

Art. 3. — Activitatea aeriană este definită ca fiind activitatea de transport aerian și să asigure în condițiile economice în vigoare, astfel încât să poată fi utilizat în cel mai mare grad posibil în condițiile economice în vigoare.

Art. 4. — Scopul prezentei legi este să reguleze activitatea de transport aerian și să asigure în condițiile economice în vigoare, astfel încât să poată fi utilizat în cel mai mare grad posibil în condițiile economice în vigoare.

Art. 5. — Scopul prezentei legi este să reguleze activitatea de transport aerian și să asigure în condițiile economice în vigoare, astfel încât să poată fi utilizat în cel mai mare grad posibil în condițiile economice în vigoare.

Art. 6. — Scopul prezentei legi este să reguleze activitatea de transport aerian și să asigure în condițiile economice în vigoare, astfel încât să poată fi utilizat în cel mai mare grad posibil în condițiile economice în vigoare.

CITITE ȘI AUZITE

...prezentul proiect de lege este în conformanță cu prevederile Constituției și ale Legii privind organizarea și funcționarea Guvernului...

...prezentul proiect de lege este în conformanță cu prevederile Constituției și ale Legii privind organizarea și funcționarea Guvernului...

...prezentul proiect de lege este în conformanță cu prevederile Constituției și ale Legii privind organizarea și funcționarea Guvernului...

...prezentul proiect de lege este în conformanță cu prevederile Constituției și ale Legii privind organizarea și funcționarea Guvernului...

...prezentul proiect de lege este în conformanță cu prevederile Constituției și ale Legii privind organizarea și funcționarea Guvernului...

REGIONAL VOCABULARY

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

REGIONAL VOCABULARY

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

REGIONAL VOCABULARY

REGIONAL VOCABULARY

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..

REGIONAL VOCABULARY

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... 1. Care este scopul... 2. Care este scopul... 3. Care este scopul...

... 1. In primul caz, este vorba... 2. In al doilea caz, este vorba... 3. In al treilea caz, este vorba...

... 1. In primul caz, este vorba... 2. In al doilea caz, este vorba... 3. In al treilea caz, este vorba...

... 1. In primul caz, este vorba... 2. In al doilea caz, este vorba... 3. In al treilea caz, este vorba...

SECRETUL SUIT. Secretul. — De ce se cere secretul si ce continut are cel placut grupul de la Bucuresti

... 1. In primul caz, este vorba... 2. In al doilea caz, este vorba... 3. In al treilea caz, este vorba...

... 1. In primul caz, este vorba... 2. In al doilea caz, este vorba... 3. In al treilea caz, este vorba...

... 1. In primul caz, este vorba... 2. In al doilea caz, este vorba... 3. In al treilea caz, este vorba...

ANATOMIA TUDORICII SUITEI. Anatomia. Care. — 1. Anatomia este...

... 1. Anatomia este... 2. Anatomia este... 3. Anatomia este...

... 1. Anatomia este... 2. Anatomia este... 3. Anatomia este...

... 1. Anatomia este... 2. Anatomia este... 3. Anatomia este...

... 1. Anatomia este... 2. Anatomia este... 3. Anatomia este...

P. STROJA, ministru de Interne al
 administrației centrale în a doua jumătate
 a anului trecut și al cărui mandat de funcționare
 a fost întrerupt din cauza unor probleme
 de ordin administrativ.

De aceea, pentru ocazia transferului
 său în funcția de ministru de Interne, s-a
 organizat o mare ceremonie de prezentare
 în fața publicului. În a doua jumătate
 a anului trecut, administrația centrală
 a fost întreruptă din cauza unor probleme
 de ordin administrativ.

Forța sa în funcția de ministru de
 Interne a fost întreruptă din cauza unor
 probleme de ordin administrativ. În a doua
 jumătate a anului trecut, administrația
 centrală a fost întreruptă din cauza unor
 probleme de ordin administrativ.

În a doua jumătate a anului trecut,
 administrația centrală a fost întreruptă
 din cauza unor probleme de ordin
 administrativ. În a doua jumătate a
 anului trecut, administrația centrală
 a fost întreruptă din cauza unor
 probleme de ordin administrativ.

În a doua jumătate a anului trecut,
 administrația centrală a fost întreruptă
 din cauza unor probleme de ordin
 administrativ. În a doua jumătate a
 anului trecut, administrația centrală
 a fost întreruptă din cauza unor
 probleme de ordin administrativ.

În a doua jumătate a anului trecut,
 administrația centrală a fost întreruptă
 din cauza unor probleme de ordin
 administrativ. În a doua jumătate a
 anului trecut, administrația centrală
 a fost întreruptă din cauza unor
 probleme de ordin administrativ.

În a doua jumătate a anului trecut,
 administrația centrală a fost întreruptă
 din cauza unor probleme de ordin
 administrativ. În a doua jumătate a
 anului trecut, administrația centrală
 a fost întreruptă din cauza unor
 probleme de ordin administrativ.

În a doua jumătate a anului trecut,
 administrația centrală a fost întreruptă
 din cauza unor probleme de ordin
 administrativ. În a doua jumătate a
 anului trecut, administrația centrală
 a fost întreruptă din cauza unor
 probleme de ordin administrativ.

În a doua jumătate a anului trecut,
 administrația centrală a fost întreruptă
 din cauza unor probleme de ordin
 administrativ. În a doua jumătate a
 anului trecut, administrația centrală
 a fost întreruptă din cauza unor
 probleme de ordin administrativ.

În a doua jumătate a anului trecut,
 administrația centrală a fost întreruptă
 din cauza unor probleme de ordin
 administrativ. În a doua jumătate a
 anului trecut, administrația centrală
 a fost întreruptă din cauza unor
 probleme de ordin administrativ.

În a doua jumătate a anului trecut,
 administrația centrală a fost întreruptă
 din cauza unor probleme de ordin
 administrativ. În a doua jumătate a
 anului trecut, administrația centrală
 a fost întreruptă din cauza unor
 probleme de ordin administrativ.

În a doua jumătate a anului trecut,
 administrația centrală a fost întreruptă
 din cauza unor probleme de ordin
 administrativ. În a doua jumătate a
 anului trecut, administrația centrală
 a fost întreruptă din cauza unor
 probleme de ordin administrativ.

În a doua jumătate a anului trecut,
 administrația centrală a fost întreruptă
 din cauza unor probleme de ordin
 administrativ. În a doua jumătate a
 anului trecut, administrația centrală
 a fost întreruptă din cauza unor
 probleme de ordin administrativ.

În a doua jumătate a anului trecut,
 administrația centrală a fost întreruptă
 din cauza unor probleme de ordin
 administrativ. În a doua jumătate a
 anului trecut, administrația centrală
 a fost întreruptă din cauza unor
 probleme de ordin administrativ.

MANUSCRIZILE TRIMISE SĂ NE AJUNGĂ LA:

COLABORATORII NOSTRI SUNT RUGAȚI
SĂ NE INDICE ADRESA LOR EXACTĂ

RUGĂM PE COLABORATORI NOSTRI SĂ NE TRIMITĂ
MANUSCRISURILE DE PREFERINȚĂ SCURT
CU ORTOGRAFIA OFICIALĂ ȘI, PE CÂT POSSIBIL,
BĂTUTE LA MAȘINĂ.

Remerțim pe toți pe care-i:

Redacția Revistei „CUM VORBIM”

Str. Ștefan cel Mare, 12 — Telefon: 2.075

Administrația „NOVA” S.R.L. M.B., 14 — Telefon: 6.9314

ABONAMENTE:

Pe o perioadă de 6 luni ..... 200 lei

Pe o perioadă de 1 an ..... 300 lei

Instanță de presă ..... 600 lei

Instanță de presă ..... 300 lei

REVISTA APARE OCAZIONAL PE LUNA

Adresa pentru toate comenzile și cererile: Str. Ștefan cel Mare, 12, București

REVISTA DE ȘTIINȚE ISTORICE, FILOLOGICE ȘI FOLCLORE
INSTITUTUL DE FILOLOGIE

CUM ORBIA

REVISTA CENTRULUI ȘTIINȚIFIC ȘI DE EXPUNERE LINGVISTICĂ

REVISTA
CENTRULUI ȘTIINȚIFIC
ȘI DE EXPUNERE
LINGVISTICĂ

IES

INSTITUTUL DE FILOLOGIE

CUM VORBIM

REVISTA PENTRU STUDIUL ȘI EXPUNEREA LIMBII

ORGAN AL SOCIETĂȚII DE ȘTIINȚE ISTORICE, FILOLOGICE ȘI FOLCLORICE

COMITETUL DE REDACȚIE

MILICIA LUCIANU AL. ȘEALE (președinte), Ionel BĂLĂȘ (secretar), G. BRĂDĂRĂȘ
Anul III, FOLCLORUL, Cămin. Al. Rădăuți.

SUMAR

	<u>PAG.</u>
1. STĂNILE DE GRÂNĂ LA ÎNTOARȘIRE (Mădălina).....	1
1. STĂNILE DE GRÂNĂ LA ÎNTOARȘIRE (Mădălina).....	20
1. STĂNILE DE GRÂNĂ LA ÎNTOARȘIRE (Mădălina).....	27
Stănițele de grânie ale lui V. Ștefan.....	28
POEZIA FOLCLORICĂ ROMÂNĂ (Mădălina).....	33
PREZENTUL LINGVISTICĂ ROMÂNĂ	
Trăsăturile fonetice ale limbii române (Mădălina).....	34
Trăsăturile fonetice ale limbii române (Mădălina).....	40
Modurile fonetice ale limbii române (Mădălina).....	42
Trăsăturile fonetice ale limbii române (Mădălina).....	46
Trăsăturile fonetice ale limbii române (Mădălina).....	48
Trăsăturile fonetice ale limbii române (Mădălina).....	50

CUM VORBIM

REVISTĂ, PENTRU STUDIUL ȘI EXPUNEREA LIMBII
ORGAN AL SOCIETĂȚII DE ȘTIINȚE, ISTORICE, FILOLOGICE ȘI FOLCLOR

CU PRIVIRE LA MARXISM ÎN LINGVISTICĂ

Un grup de lingviști din rândurile Uniunii noastre au propus să mi se exprime prin presă părerea în privința de lingvistică, în special în privința marxismului în lingvistică. Eu nu sunt lingvist și, deși, nu pot să scriu în întregime pe limba țării, în ce privește marxiștii în lingvistică, eu și în științele sociale, eu am făcut un număr direct, însă de ce am cerut să scrieți la o adresă de telefon pe care mi le-ați dat în țară?

Într-adevăr, eu am scris în țară, dar nu știu dacă a fost publicat sau nu. Dacă a fost publicat, eu nu știu în ce număr și în ce pagină. Dacă nu a fost publicat, eu nu știu de ce nu a fost publicat. Dacă a fost publicat, eu nu știu în ce număr și în ce pagină. Dacă nu a fost publicat, eu nu știu de ce nu a fost publicat.

Eu nu știu dacă a fost publicat sau nu. Dacă a fost publicat, eu nu știu în ce număr și în ce pagină. Dacă nu a fost publicat, eu nu știu de ce nu a fost publicat. Dacă a fost publicat, eu nu știu în ce număr și în ce pagină. Dacă nu a fost publicat, eu nu știu de ce nu a fost publicat.

Eu nu știu dacă a fost publicat sau nu. Dacă a fost publicat, eu nu știu în ce număr și în ce pagină. Dacă nu a fost publicat, eu nu știu de ce nu a fost publicat. Dacă a fost publicat, eu nu știu în ce număr și în ce pagină. Dacă nu a fost publicat, eu nu știu de ce nu a fost publicat.

limbii naționale, înțelegând în acest caz dialectul particular în care s-a vorbit, sau limba de vorbire sau scrierea actuală. Stăndu-l în față și în față cu el în care stă, referindu-se la problema celor de față care a limbii naționale naționale, vorbește despre „concentrarea dialectelor într-o limbă națională unică, condiționată de concentrarea economică și politică”.

Prin urmare Marx recunoaște necesitatea unei limbi naționale, ceea ce o formă superioară careia îi sunt subordonate dialectele, ca limba inferioară.

În acest caz, ce poate reprezenta limba burgheză, care, după cuvintele lui Marx, „este un produs al burghezilor”? O considera că Marx o limbă la fel cu limba națională, cu o structură lingvistică specifică? Putea el să o considere ca o astfel de limbă? Bine înțeles că nu Marx a vrut pur și simplu să spună că burghezii au sperat în limba națională unică prin lexical lor mercantilizat, că deci burghezii au înțeles lor mercantilizat.

Știam că acesti tovarăși au denunțat poziția lui Marx. Și au de reținut-o, fiindcă i-au citat pe Marx ca marxisti, și ca niște lipsiți, fără să pătrundă esența problemei.

Unul se referă la Engels, și citează din broșura „Situația clasei muncitoare în Anglia” scrisă de Engels care arată că „clasa muncitoare engleză a devenit în cursul timpurilor un popor cu totul diferit de burghezia engleză”, și „neghișorii vorbesc alt dialect, au alte obiceiuri și concepții, alte obiceiuri și principii morale, altă religie și politici decât burghezia”. Pe baza acestui citat, unii tovarăși trag concluzia că Engels neva necesitatea unei limbi naționale, a întregului popor, că el recunoaște pe lângă vorbitorii „de clasă” și limbii și dreptul lui Engels vorbește, că în „aceste limbi”, și pe lângă dialecte, întreguindu-se pe lângă că dialectul de naționalitate a limbii naționale, în toate locurile limba națională. Dar ce sunt tovarăși cu la stăruie în, pe seama, scrierile deservind citate limbii și dialect.

Este evident că acest citat e nu în locul lui deoarece Engels nu vorbește în cazul de față despre „limbii de clasă”, ci în primul rând despre „altă concepții, moravuri, principii morale, religie și politici de clasă. Este absolut fals că limbii, concepțiile, moravurile, obiceiurile morale, religie și politici burgheze și a proletarietului sunt diferite între ele. Dar ce cauză are limba națională sau „caracterul de clasă” și limbii? Care este natura reală a limbii de clasă în societatea noastră? Dacă nu argument în favorul „caracterului de clasă” și limbii sau natura reală a limbii de clasă în societatea noastră? Marxiștii știu că este vorba de mai importante problemele în raporturile noastre cu tovarăși, știind de asemenea că este vorba de înțelegerea noastră reală a limbii de clasă. Acesti tovarăși au ignorat această limbă marxistă.

„Limbii naționale de vorbire, apartenând la un popor sau la un dialect și vorbitorii”, limbii de vorbire, „caracterul de clasă” și limbii, și el este vorba de caracterul real limbii naționale și care este poporul. Aceasta este de asemenea și limbii de vorbire și a limbii naționale.

... Dar acest lucru nu înseamnă că ...

... Prin urmare, la largie admite existența și dezvoltarea unei clase
a întregului popor, înțelegând pe deplin caracterul subordonat și de
prezență „clasei aristocratice” și a altor clase și categorii față de
clasa întregului popor.

... Unei dinca țării ... în Anglia ...

... Într-o vreme, în Anglia ...

... Prin urmare, în ...

BCU

... și nu este posibil să existe o cultură de clasă și o cultură de clasă în același timp. Dacă cultura de clasă este o cultură de clasă, atunci cultura de clasă este o cultură de clasă, nu este o cultură de clasă. Ce mai rămâne dacă cultura de clasă este o cultură de clasă și nu mai există o cultură de clasă, o cultură de clasă? Rămân clasele și „limba de clasă”. Bine înțeles, fiecare „limbă de clasă” va avea gramatica ei „de clasă” — gramatica „proletară”, gramatica „burgheză”. Este adevărat că astfel de gramatici nu există în realitate, dar aceasta nu-l turbură pe acești tovarășii ei care cred că astfel de gramatici vor apărea.

La noi existau într-un timp „marxiști” care susțineau că drumurile de fier rămasese în țara noastră după Revoluția din Octombrie sunt burgheze și că nu ne țede bine nouă, marxistilor, să le folosim, ci trebuie să le distrugem și să construim alte căi ferate „proletare”. Pentru aceasta, ei au căutat poreda de „trigodit!”.

Bine înțeles, o asemenea concepție primitiv-anarhică asupra societății, claselor și limbii nu are nimic comun cu marxismul. Dar încă îndreptă că această concepție există și pătrunde în capetele unor dintre tovarășii noștri care s-au încurcat în aceste probleme.

Desigur, nu este just că, din cauza existenței unei inversiuni faptelor de clasă, societatea s'ar fi scindat în clase care, din punct de vedere economic, nu mai sunt legate una de alta într-o abstracție socială. Împotriva. Altfel timp cât există capitalismul, burghezia și proletariatul vor fi legați între ei prin toate firile economiei ca părți ale unei societăți capitaliste unice. Burghezia nu pot să trăiască și să se dezvoltare fără să aibă la dispoziție muncitorii salariați, proletariatul nu pot continua să existe decât să se angajeze la capitaliști. Interesele claselor legitime se opun între ele și înseamnă înclăștrarea oricărei producții, iar înclăștrarea oricărei producții duce la pierrea societății, la pierrea claselor, înseamnă să înțelegem că orice clasă nu va dura să se mențină la putere. De aceea, limba de clasă oricât ar fi de scudată, va înceta să dureze la destrămarea societății. Numai ignoranța în problemele marxismului și curiozitatea de a cunoaște limba pot să ducă unora dintre tovarășii noștri la astfel de destrămări societății și „limbii de clasă”, și gramaticilor „de clasă”.

Unii se referă apoi la Lenin și amintesc că Lenin admitea că cultura și toată cultura în condițiile capitalismului, era burgheză și că trebuia să lăsa cultura națională în condițiile capitalismului care este burgheză-marxistă. Toate acestea sunt adevărate și Lenin este un mare om de știință. Dar pe cauză și „caracterul de clasă” și limbii burgheze și la sugerarea lui Lenin despre cele două culturi în condițiile capitalismului, acești tovarășii vor, după cum se vede, să secreteze cultura de clasă, să, din moment ce există două culturi în condițiile capitalismului, să se referă, trebuie să existe și două limbi, deoarece limba este legată de cultură; prin urmare, Lenin cerea necesitatea unei limbi proletare de clasă prin urmare Lenin realizează că cultura de clasă și toată cultura de clasă, în cazul de față, este și ea identică la cultura de clasă și cultura. Dar limba și cultura sunt două lucruri diferite. Cultura este și limba și societatea și timp și limbă, ea este de natură socială, este cultura și limbă în regulă co-

după care s-au realizat procesul de cavitate. Cu timpul se adaugă, în cadrul schimbării, în ea perfectiunea, în voluminabilitate și în profundează rădăcinii și se întărește cu reguli noi, dar principiul structurii gramaticale se păstrează în decursul unei perioade de timp foarte îndelungată, deoarece ele — după cum arată istoria — pot servi ca suport stabil în decursul unui șir de epoci.

Articla, structura gramaticală a limbii și fondul și principiul de cavitate acționează în același timp, esența specificului ei.

Istoria arată mare stabilitate și colosală rezistență a limbii turco-poliava asimilării forțate. Unii istorici în loc să explice acest fenomen, se mărginesc să se mire. Dar pentru mirare nu există în cazul de față niciun temel. Stabilitatea limbii se explică prin stabilitatea structurii sale gramaticale și a fondului și principiul de cavitate. Sute de ani, asimilații turci au încercat să pierdă, să distrugă și să înlocuiască limbile popoarelor balcanice. În această perioadă, vocabularul limbilor balcanice a suferit schimbări deosebite, au fost adăugate noi cuvinte și expresii turcești, au existat și „apromieri” și „separări”, dar limbile balcanice au rezistat și au supraviețuit. De ce? Pentru că structura gramaticală și tonul principal de cavitate al acestor limbi s-au păstrat în esență.

De la toate acestea reiese că limba, structura ei, nu poate fi modificată sau produsă unei anumite epoci. Structura limbii, structura ei gramaticală și fondul și principiul de cavitate sunt produsul unei epoci.

Trebuie să presupunem că rădăcinile limbii contemporane au fost întărite încă în timpul străvechi, înainte de epoca sclăvagiilor. Limba aceea nu era europeană, ea avea un fond de cavitate, foarte mare, având încă o structură gramaticală proprie, ce a rămas primitivă, dar totuși o structură gramaticală.

Dezvoltarea producției, știința claselor, apariția scrisului, necesitatea statului, scrierilor administrative avea nevoie de o corespondență mai mult sau mai puțin exactă, dezvoltarea comerțului, care avea și el nevoie de o corespondență orizontală, apariția epurării, dezvoltarea literaturii — toate acestea au determinat mari schimbări în dezvoltarea limbii. În acest timp, scrierile și popoarele se călătoreau și se amestecau și se înfruntau, iar ulterior au apărut luptele și stările naționale, au avut loc răsturnări revoluționare, revoluții revoluționare sociale au fost făcute prin arme noi. Toate acestea au înlocuit schimbări și noi atât în limbă și în dezvoltarea ei.

Se poate spune că dacă s-a dezvoltat limba și s-a dezvoltat structura ei, dezvoltarea dezvoltării pe cele două direcții a avut ca rezultat și dezvoltarea limbii de calitate. Dezvoltarea limbii nu s-a făcut pe seama structurii limbii existente și a dezvoltării limbii noi, ci pe cele două direcții de dezvoltare dezvoltării dezvoltării limbii existente. Trebuie să se înțeleagă că dezvoltarea a limbii și a limbii dezvoltării nu s-a făcut pe cele două direcții, în ceea ce privește dezvoltarea și dezvoltarea și a dezvoltării limbii, și pe cele două direcții dezvoltării și dezvoltării limbii.

180000. De ce nu s'au găsit încă o dată "marxismul" de ce nu s'a
scuturată limba sovietică, deschisă și curată, așa cum se cerea într-
acum de știință?

Recunoscând „unele” greșeli ale lui N. I. Marr, elevii lui N. I. Marr cred, pasă-mi-te, că lingvistica sovietică poate să se dezvolte din-
mai pe baza teoriei lui N. I. Marr „pusă la punct”, pe care el o con-
sideră marxistă. Ei bine, nu, scutiți-ne de „marxismul” lui N. I. Marr.
N. I. Marr a vrut într-adevăr să fie și s'a străduit să fie marxist, dar
nu a reușit să devină marxist. El a fost doar un simplificator și un
simplificator al marxismului în genul celor dela „Proletcult” sau
S.A.P.P.”.

N. I. Marr a introdus în lingvistică o formulă nejustă, nemarxistă,
în ce privește limba ca o suprastructură, s'a încercat pe el însuși și a
încercat lingvistica. Pe baza unei formule nejuste, este imposibil să se
dezvolte lingvistica sovietică.

N. I. Marr a introdus în lingvistică și o altă formulă, tot așa de
nejustă și nemarxistă în ce privește „caracterul de clasă” al limbii
și s'a încercat pe el însuși și a încercat și lingvistica. Pe baza unei
formule nejuste, care contrazice întregul mers al istoriei popoarelor și
limbilor, este imposibil să se dezvolte lingvistica sovietică.

N. I. Marr a introdus în lingvistică un ton înălmățat, fudri, înalt
de modestie, impropriu marxismului, care duce la negarea ușuratică
și slăbirea a tot ce a existat în lingvistică până la N. I. Marr.

N. I. Marr se afirmă că nu-lăsară metoda istorică-compara-
tivă să devină „idealistă”. Trebuie însă să spunem că metoda istorică-
comparativă cu toate lipsurile și prăve, este totuși mult bună decât
analiza realmente idealistă a celor patru elemente ale lui N. I. Marr, de-
oarece prima îndreaptă la nouă, la studiul limbii, pe când a doua în-
dreaptă doar să faci presupuneri și să ghicești în ce fel desore cele patru
fărăscute elemente.

N. I. Marr trăsese cu înghoțire orice încercare de a studia gra-
matica limbii ca o manifestare a teoriei „clasei” comu-
nismului. Nu pot să neg că înrudirea de limbă între națiuni,
ca, de exemplu între cele slavice, este incontestabilă, că studierea formi-
dării de limbă a acestor națiuni ar putea fi de mare folos lingvistic
în studierea legilor de dezvoltare a limbii. Nu mai vorbesc de faptul că
teoria „limbii comune primare” nu are nicio legătură cu aceasta.

Și să nu uităm după N. I. Marr, și în special după „etno-
logia” lui, că orice limbă este o limbă de naționalitate „clasei” comu-
nismului, și că lingvistica începe odată cu apariția „clasei” comu-
nismului. Marr și Engels au fost mereu mai modesti: în considerația că
marxismul lor dialectic este produsul dezvoltării științelor, inclusiv
teoria din metodele precedente.

Așa dar, distanța e foarte înaltă: și în sensul că a dezvoltat lin-
gistica dialectică din lingvistica sovietică.

De când în ce s'au îngrădit lucrurile se va știere mai repede de
grăsime lui N. I. Marr, cu atât mai repede se poate fi scuturată
limba prin care trăim acum.

Încălzirea răsunătoare a vorbirii în lingvistică, depășirea la pre-
selă a lui N. I. Marr, epifanăz, succedându-i în lingvistică — aceasta
este, după părerea mea, cauza pe care ar putea fi înșănătoșită lingvis-
tica sovietică.

I. STALIN

CU PRIVIRE LA UNELE PROBLEME DE LINGVISTICĂ

TOVARAȘA CRAȘENINNICOVA!

Răspund la întrebările duminale.

I. — *Întrebare:* În articolul Duminică voastră se arată în mod con-
vingător că limba nu este nici bază, nici suprastructură. Ar fi corec-
t să șocăm că limba este un fenomen care face stat cu baza și cu
și de suprastructură, sau ar fi mai just să considerăm limba ca un
fenomen intermediar?

Răspuns: Bine înțeles, limbă: ca fenomen social și este fenomen
trăștor comun, încrețit înțeles, fenomenelor sociale, inclusiv ba-
zei și suprastructurii, și anume ea servește societății întregii, cum
și servește toate celelalte fenomene sociale. Înclusiv baza și suprastruc-
tura, întrucât la aceasta se mă gândește, la drept vorbind, trăștoru
comun, care este propria natură, fenomenelor sociale. De aici înțeleg
bucur serioasă necesită, între fenomenelor sociale.

Și tot este că fenomenelor sociale au, pe lângă această înțelegere
comună, particularitățile lor specifice, care le deosebesc unele de altele
și care sunt de cea mai mare importanță pentru știința lingvistică, în
specie: ale bazei constau în faptul că ea servește societății în
vederea de vedea economică. Particularitățile specifice ale suprastructurii
constau în faptul că ea servește societății ca instrument de lucru, de
lucru și altele și creșterea pentru societăți înaltă în domeniul științific
— politic, juridic și altele. În ce constau unele particularități specifice
ale limbii, care o distinge de celelalte fenomene sociale? Este vorba
sunt în faptul că limba servește societății ca mijloc de comunicare
și că ea este mijloc pentru schimbarea de idei în societate, ca mijloc
care de schimbarea organizației și se înțelegă între ei și se înțeleg
și înțeleg comună în toate sferele activității omenești, atât în sfera
muncii productive, cât și în domeniul relațiilor economice, atât în domeniul
politic, cât și în domeniul culturii, atât în viața socială cât și în viața
de familie și în. Aceste particularități sunt foarte multă limbă și
sunt pentru că sunt propria natură limbii, studiul limbii trebuie să
fiu studiu științific de sine stătător — lingvistică. Fără aceste particu-
larități ale limbii, lingvistica și ar pierde dreptul de existență de sine
stătătoare.

Limba creștea numai în măsura în care în gândește și creștea în sunete, acțiunea gândirii era tot și fără exprimare. Limba (ca și vorbă) a și început să codese funcțiunile sale învențiiilor recente care erau fără rezerve, spațiu, iar gândirea capătă o importanță din ce în ce mai mare din cauza acumulărilor sale realizate în trecut și a noilor sale achiziții, și urmează să înfăptuie și să întocmească pe deplin limba. Limba viitoare este gândirea, care crește în libertate liberă de materia naturală. În fața ei nu va putea rezista nicio limbă, nici măcar cea sonoră, care este totuși legată de normele naturii" (vezi „Opere alese”, de N. I. Marr).

Dacă acest gâlmăttias de „muncă magică” se traduce într-o limbă amestecată coșnăvuită, se poate ajunge la concluzia că:

a) N. I. Marr rupe gândirea de limbă;

b) N. I. Marr consideră că se poate realiza comunicarea între oameni și fără limbă, cu ajutorul gândirii însăși, liberă de „materia naturală” a limbii, liberă de „normele naturii”;

c) Rupând gândirea de limbă și eliberând-o de „materia naturală” a limbii, N. I. Marr ajunge în viciul idealismului.

Se spune că gândurile au naștere în capul omului înainte de a fi exprimate în vorbire, că au naștere fără materialul limbii, fără învențiușul limbii într-o formă, ca să zicem așa, nude. Dar această teză este desăcădărire falsă. Orice gânduri ar lua naștere în capul omului, ele pot să se nască și să existe numai pe baza materialului limbii, pe baza fonemelor și trazeilor limbii, gânduri nude, libere de materialul limbii, libere de „materia naturală” a limbii nu există. „Limba este realitatea neurofiziologică a gândirii” (Marr). Legalitatea gândirii se manifestă în limbă. Numai idealistii pot vorbi despre o gândire nelegată de „materia naturală” a limbii, despre gândire fără limbă.

Pe scurt: supraestimarea semantică și fonetică și abuzul lor de pe N. I. Marr la idealism.

Prin urmare, dată semantică (semantologia) și fonetică de exemplu, și abuzuri de felul celor pe care le comite N. I. Marr și unii din „discipoli” săi, ca și putea să ajungă lingvisticii un mare folos.

3. — Introducere. Dumneavoastră spuneți, având obiceiul de a vorbi, că ideale, reprezentările, murmurile și pînsele se creează în gândire și în profetari sunt d'ameltral opuse. Caracterul de clasă și de clasă în vorbire și în gândire fără materialul limbii semantică a limbii (ca și fonetică și fonetică) — vocabularul — așa cum se vede în mod clar în articolul Dumneavoastră. S-ar putea cere ca, analizând materialul fonetic și limbii, și, în primul rând, lațura semantică limbii, să se vorbească despre esența de clasă a noțiunilor exprimate de aceasta, mai ales în acele cazuri, când este vorba despre extrinsecul limbii, de limbă și gândire omului, ca și a gândirii sale fără de realitate, care aparținerea de clasă a lui se manifestă în mod dovedit de limbă.

Prin urmare, de aici, de aici și din toate aceste lucruri, trebuie să se deducă că, dacă ele intră în înțelesul și expresia lor, acestea sunt

N. I. Marr a fost un mare lingvist sovietic, un mare lingvist al poporului nostru. El a fost unul din cei care au pus bazele lingvisticii sovietice. El a fost unul din cei care au pus bazele lingvisticii sovietice.

Eu cred că „formalismul” a fost irvenția de război a unor lingviști pentru a-și lansa lupta împotriva adversarilor lor în lingvistică.

Cauza stăgărilor în lingvistica sovietică nu este „formalismul” inventat de N. I. Marr și „revizii” săi, ci regimul autoritar și împiedicarea teoriei de lingvistică. Regimul stalinist l-a împiedicat pe N. I. Marr și tovarășii săi de a merge mai departe. Pentru că ei au fost împiedicați, trebuie să se lichideze și unul și celălalt. Lichidarea acestor „revizii” va înfrumuseța lingvistica sovietică, o va duce pe un drum larg și va da posibilitatea lingvisticii sovietice să ocupe primul loc în lingvistica mondială.

29 Iunie 1950

I. STALIN

RĂSPUNS UNOR TOVARĂȘI

TOVARĂȘULUI SANJEEV

Stimate tovarășe Sanjeev!

Răspund la scrisoarea dăruită cu mare înțelegere, deoarece știu că ea a fost transmisă dela aparatul Comitetului Central.

Dumneavoastră interpretați, fără doar și poate, just poziția mea în problema dialețelor.

Dialețele „de masă”, care mai puțin ar fi să fie numite jargone, nu servesc masele populare și o respingă pătură socială de mij. Acesta de altă parte, nu au o structură gramaticală proprie și limbaj propriu de creație proprie. Din această cauză, ele nu se pot desprinde independent în limbă independentă.

Dialețele locale („teritoriale”), dimpotrivă, servesc masele populare și au structura gramaticală proprie și limbaj propriu de creație proprie. Lăturită acestei limbi, în procesul formării naționale, există dialecte locale pe baza limbilor naționale și pe baza limbilor naționale independente, așa s'a întâmplat de pildă cu dialectul din regiunea Crimee și Orjol („Crimea”) din regiunea Crimee și Orjol și limbii ruse, care a constituit baza limbii naționale ruse. Astfel lucru trebuie să spunem despre dialectul din regiunea Podoliei. Căci și limbii ucrainene care a constituit baza limbii naționale ucrainene, în ce privește creația dialectală, este un rezultat de limbă, care are o mare originalitate, se găsește în aceste limbi și degeț să fie.

De înțelegerea și așezarea și procesul dezvoltării limbii vorbii a unui popor care nu a dezvoltat încă o națiune, din cauză că lipsesc condițiile economice necesare de dezvoltare, se pătrundește în mare măsură gândind stările a acestui popor, iar dialectele locale, care nu au ajuns încă să se născă în cadrul limbii unice, revivie și constituie punctul de plecare pentru formarea a diferite limbi independente. Este posibilă ca în final astfel să se fi întâmplat lucrurile, de pildă, în cazul unicii mongole unice.

17 Iulie 1950

I. STALIN

TOVARĂȘILOR D. BELCHIN ȘI S. FURER

Am primit scrisorile dumneavoastră.

Greșala dumneavoastră constă în faptul că ați confundat două lucruri diferite și ați substituit o altă chestiune celei examinate în răspunsul meu către tovarășa Crasneniukova.

1. Eu critic în acest răspuns pe N. I. Marr, care, vorbind despre limbă (cea sonoră) și gândire, pune limba de gândire și cade astfel în idealism. Pînă acum în răspunsul meu este vorba de oamenii normali, care au o limbă. Eu afirm că la acești oameni gândurile pot lua naștere numai pe baza materialului limbii, că gândurile nude, nelegate de materialul limbii, nu există la oamenii care au o limbă.

În loc de a accepta să se a respinge această teză, dumneavoastră aduceți în discuție oameni normali, fără limbă, surdo-muți, care au o limbă și ale căror gânduri, firește, nu pot lua naștere pe baza materialului limbii. După cum vedeți, aceasta, este cu totul altă temă, pe care n'am așez-o și pe care nu puteam să o ating, deoarece lingviștii se ocupă cu oamenii normali, care au limbă, și nu cu oamenii anormali, surdo-muți, care nu au limbă.

Dumneavoastră ați substituit tema discutată o altă temă, care nu a fost discutată.

2. Din scrisoarea tovarășului Belchin se vede că el pune pe același plan limba cvintelor (limba sonoră) și limba gesturilor (după N. I. Marr limba „mănușă”). El crede, probabil, că limba gesturilor și limba cvintelor sunt de aceeași importanță, că într-o vreme societățile omenești au avea o limbă a cvintelor, că limba „mănușă” de la început a avea limba cvintelor, care a apărut mai târziu.

Care înțeles are așa crede Iov. Belchin, el face o greșală serioasă. Limba sonoră sau limba cvintelor a fost mijlocul singur după a căruia oamenii în stare să servească drept mijloc alături de comunicarea între oameni. Istoria nu cunoaște nici, singură societate omenească, de a avea mai înălțată, care să nu fi avut limba ei sonoră. Etnograful nu cunoaște niciun singur popor înaintea, cât de mic, de el tot atât sau celăl și mai primitiv decât, să zicem Austre-

limbii vorbii auzului din țara sa. Ea este surdă, este, așa cum în
canta limba lui sonoră. În țările noastre, limba sonoră este cea
folosită care au auzul pe deplin și se dezvoltă din limba surdă,
să se înțeleasă în societate, sărăci desvorbă gândirea, să organizeze pro-
ducția socială, să lupte cu succes cu forțele naturii și să ajungă la
progresul pe care îl avem în prezent.

Sub acest raport, importanța așa numitei limbi a gesturilor — dată
 fiind extremă ei sărăcie și limitare — este imensă. La drept vorbind,
 aceasta nu este limbă, și nici măcar un subgen al limbii care să
 poată înlocui într-un fel sau altul limba sonoră, ci un mijloc auxiliar
 cu mijloace extrem de restrânse, de care se folosește câteodată omul
 pentru a sublinia în vorbire un moment sau altul. Limba gesturilor de
 ascendență nu se poate compara cu limba sonoră, așa cum nu se poate
 compara un hârleț primitiv de lemn cu un tractor modern pe șenile
 prevăzut cu plug cu cinci brazdare și cu semănătoare de tractor.

3. După cum se vede, suntem preocupați mai întâi de surdismul
 și abia apoi de problema de lingvistică. Se vede că tocmai această
 împrejurare va determina să mi adresați o serie de întrebări. E
 bine, dacă lucrurile sunt așa să vă scrieți rugămintea. Așa dar,
 cum stau lucrurile cu surdismul? Care la ei înțelegă gândirea, au
 naștere gândirii? Da, la ei înțelegă gândirea, au naștere gândirii. Este
 faptul că în moment ce surdismul nu au limbă, gândirea lor nu
 pot avea naștere pe baza materialului limbii. Nu înțelegă căsă a
 ceea ce gândirile surdismului sunt nule, negate de limba de
 surd (presta la N. I. Mare)? Nu, nu înțelegă. Gândurile surd-
 imilor sau naștere și pot exista numai pe baza auzului, percep-
 tiunii, reprezentării despre obiectele lumii exterioare și relațiile din-
 tre aceste obiecte care li se formează în viață de toate zilele, datorită
 activității văzului, gustului, gustului și mirosului. În absența acestor
 imagini, percepțiuni, reprezentări, gândirea este goală, lipsită de orice
 fel de conținut, adică nu există.

22 iulie 1950

I. STALIN

TOVARĂSULUI A. HOLOPOV

Au primit scrioarea dumneavoastră. Au înțeles că puteți să vă ocupați
 fiind foarte ocupat.

Scrioarea dumneavoastră pornește în mod faptic de la două idei care
 căsă că este înțeles să citezi din lucrările unui autor și să
 separe de perioada istorică despre care înțelegă citatul, și să
 readă de la ideea că citare sau citare conștientă și înțelegă a înțeleg-
 torului, oportunități în urma studiului datelor din perioada de dezvoltare
 istorică, este valabilă pentru toate etapele de dezvoltare de care
 vorbim să înțelegă înțelegă.

Prima și a doua de acest fel sunt călătorii noastre și unele
se vor scrie.

1. În decursul și cîndea și secolul trecut, cînd capitalismul
completă încă nu exista, cînd capitalismul se dezvoltă mai puțin, sau
nu puțin în se o mică ascendență, excluderului se la rațiuni noi, de-
scripate încă ne et, dar legea de dezvoltare negată nu pută încă să
reprezintă cu deplină vigoare. — Marx și Engels au arătat la conștință
la revoluția socialistă nu poate să învingă într-o singură țară, ca să
zică să învingă numai în urma unei lovituri generale în toate sau
în majoritatea țărilor civilizate. Această concluzie a devenit apoi o
legă cămăntătoare pentru toți marxistii.

Totuși, la începutul secolului al XX-lea, în decursul în perioada pe-
riodului război mondial, când a devenit limpede pentru toți că capi-
tălistul premonopolist s'a transformat în imperialism, cînd capitalismul ascendent s'a transformat în capitalism
muribund, cînd războiul a stă a revoluția revoluționară de natură
imperialistă mondială, dar legea de dezvoltare negată a devenit
unul nesimțămîntele conștință revoluției proletare în cîntecul țării.
— Totuși, pornind pe la teorie marxistă, a ajutat la conștință că în
ocaz conștință de dezvoltare, revoluția socialistă poate să învingă pe
pepin într-o singură țară, fiind a parte, că victoria diminuează a re-
voluției socialiste în țările țării sau în majoritatea țărilor civilizate ca
fără posibilită, din cauza negării conștință revoluției în aceste țări,
că vechea formulă a lui Marx și Engels nu mai corespunde noilor con-
diții istorice.

După cum se vede, avem ad două concluzii diferite asupra pro-
blemei victoriei socialiste, care s'au numai să se contrastă una pe
alta, dar se și exclud, una pe alta.

Anumiți bucheri și teoreticieni, care nu pătrund esența problemei
și căutază formai, fără a ține seama de condițiile istorice, pot să spună
că una din aceste concluzii, fiind absolut greșită, trebuie înlocuită.
Și, fiind ce de două concluzii, fiind absolut justă, trebuie să se scrie
la toate perioadele de dezvoltare. Dar marxistii nu pot să nu spună
că bucherii și teoreticienii greșesc, și nu pot să nu spună că aceste concluzii
sunt contradictorii, juste, dar nu în mod absolut, că fiecare pentru vremea
și condițiile lui Marx și Engels — pentru perioada capitalismului as-
cendent sau în condițiile lui Lenin — pentru perioada capitalismului
muribund.

Pe la „L'Humanité", Engels spune că, după victoria revoluției
socialiste, țările țării se dispară în țări. Pe această parte, după victo-
ria revoluției socialiste în țara noastră, bucherii și teoreticienii în con-
ștință noastră ar trebui să scrie că țările țării se la masa, pentru de-
partea că mai greșită a conștință noastră, pentru distrucția și destruc-
de răz, țării țării țării la ambele părți.

✓ Dar, după victoria, se ține și de a știu că revoluția socialistă
se va scrie, se ține la conștință că țării, fiind existenta țării

...într-o anumită măsură, unele din cele două formule trebuie să fie aplicabile în același timp, în timp ce în unele cazuri, una din formule trebuie să fie aplicabilă înaintea celei cealalte, și astfel trebuie să fie aplicabile în toate împrejurările. Într-o anumită măsură, cele două formule trebuie să fie aplicabile în același timp, în timp ce în unele cazuri, una din formule trebuie să fie aplicabilă înaintea celei cealalte, și astfel trebuie să fie aplicabile în toate împrejurările.

După cum se vede, avem aici două probleme diferite în problema definiției Statului Socialist, care se rezolvă una pe alta.

Buchari și talmudistii pot să spună că această împrejurare creează o situație intolerabilă și că una din aceste formule trebuie să fie aplicabilă în mod absolut greșit, în timpul perioadei de dezvoltare a Statului Socialist. Dar marxismul nu pot să nu știe că bucherii și talmudistii greșesc, pentru că aceste formule sunt amândouă juste, dar în mod absolut, și fiecare pentru vremea ei: formula marxistă sovietică — pentru perioada victoriei socializării într-una sau în câteva țări, iar formula lui Engels — pentru perioada cînd victoria socializării a socializării în diferite țări va duce la victoria socializării în majoritatea țărilor și cînd se vor crea astfel condițiile necesare pentru aplicarea formulei lui Engels.

Numerul unor astfel de exemple ar putea fi mărit.

Tot așa trebuie să spunem despre cele două formule diferite în problema statului, toate din diferite lucrări ale lui Stalin și citate în textul Holopov în scrisoarea sa.

În Holopov se referă la lucrarea lui Stalin „Cu privire la programul de construcție”, unde se face concluzia că, în unele împrejurări, se poate a doua timp, una din aceste formule este de obicei aplicabilă în timp ce cealaltă este aplicabilă în timp ce una din formule trebuie să fie aplicabilă înaintea celei cealalte, și astfel trebuie să fie aplicabile în toate împrejurările. Într-o anumită măsură, cele două formule trebuie să fie aplicabile în același timp, în timp ce în unele cazuri, una din formule trebuie să fie aplicabilă înaintea celei cealalte, și astfel trebuie să fie aplicabile în toate împrejurările.

...vor fi în armonie cu realitatea, în vreme ce la noi se încearcă să se pună în aplicare, în afară de realitate, formulele care au fost formulate în condiții diferite. În vreme ce la noi se încearcă să se pună în aplicare, în afară de realitate, formulele care au fost formulate în condiții diferite. În vreme ce la noi se încearcă să se pună în aplicare, în afară de realitate, formulele care au fost formulate în condiții diferite.

Din anumite surse formule diferite corespund la două epoci diferite de dezvoltare a societății, și întrucât pentru ele corespund epocilor, ambele formule sunt juste. — Ieșirea pentru epoca ei.

A cere ca aceste formule să nu fie în contradicție una cu cealaltă, să nu se excludă una pe cealaltă. — este în sine de absurd a cere de absurd să cerem ca epoca dominației capitalei să nu fie în contradicție cu epoca dominației socializantă, ca socialismul și comunismul să nu se excludă unul pe celălalt.

Eucherei și falitudinilor privesc marxismul. Diferența conchiziilor și formulele ale marxismului ca o opinie de dogmă care nu se schimbă „niciodată”, cu toate schimbările care se fac în condițiile de dezvoltare a societății. Ei cred că dacă vor învăța pe de rost aceste concluzii și formule și se vor aplica să le citească când trebuie și când nu trebuie, vor fi în stare să rezolve orice problemă, sperând că formulele și conchiziile învățate pe de rost sunt bune pentru toate împrejurări și toate țări, pentru toate epocile viitoare dar străduindu-se să se formeze un nou comunism care să vadă fiera mecanicului, dar nu să vadă esența lui, care ținează pe de rost toate conchiziile și formulele marxismului, dar nu ținează conținutul lor.

Marxismul este știința legilor de dezvoltare a naturii și societății, știința științelor înțelegerii și exaltarea științei victoriei socialismului în toate țările și în conștientizarea socialistă comună. Marxismul de știință nu poate sta pe loc. — el se dezvoltă și se perfecționează în dezvoltarea lui, marxismul nu poate să nu se îmbogățească cu experiența nouă, cu noile descoperiri. — porț din nou toate formulele și conchiziile, ale lui nu pot să nu se schimbe cu timpul, nu pot să nu fie înlocuite de noi formule și conchiziții noi, dezvoltându-se, pentru epocile următoare. Marxismul nu admite formule și conchiziții învechite, venite ieri pentru toate epocile și perioadele. Marxismul este știința și nu o dogmă.

26 Iulie 1990

I. STALIN

GENIALELE LUCRĂRI DE LINGVICĂ ALE LUI I. V. STALIN

... iar activitatea noastră a intervenit o aparentă pauză de câteva luni, și tăcerea înocentă a coincis cu apariția primului articol de lingvistică dintr-o serie trei publicate de I. V. Stalin în vara trecută. Săușim „aparentă pauză”, deoarece nu a fost în realitate o întrerupere a muncii noastre, ci numai a manifestării lor în public. Socoțim în această întrerupere a fost pe deplin justificată de evenimentul revoluționar pe care l-a constituit pentru știința noastră publicarea ultimelor lucrări ale lui I. V. Stalin. Aceste lucrări, care răsturnau multe dintre conștienturile pe care noi le socoteam definitiv justificate și categoric marxiste, nu puteau fi complet înțelese de noi și mai ales nu puteau fi înțelese în întregime de-a prima lectură. Evident, redactarea acestor lucrări se făcuse de obicei cu claritate stalinistă, și nimeni nu poate spune că nu a tăcut despre ce s-a vorbit, sau că nu a rămas convins de adevărul celor spuse acolo. Dar urmările pe care le au tezele cuprinse în ele pentru țara noastră de a munci, acestea trebuie să le căutăm singuri; pe de altă parte, dacă o lucrare simplă să înțeleagă existența unor baze noi, nu e tot atât de ușor să te dezbraci de greșelile tale vechi, în așa fel încât să nu mai păstrezi resturi care să te împiedice de a merge pe calea justă. A fost prin urmare necesar ca lingviștii români să gândească mult, să discute mult între ei, să se consulte cu colegii mai vechi în probleme de metodă științifică și dialectică, pentru ce să ajungă să creadă că au văzut just perspectivele noi ale științei lor și să spună din nou în public cu rezultatele muncii lor.

Impresurările din vara trecută sunt vii în amintirea tuturor. Conștientizându-se o stagnare în știința lingvistică sovietică, s'a deschis o dezbateră publică asupra cauzelor acestei stagnații, și ziarul „Pravda”, organul Comitetului Central al Partidului Comunist sovietic, a consacrat timp de câteva săptămâni câte două pagini pe săptămână acestor discuții, la care au luat parte atât aderanții școlii lui N. I. Marr, care se socoteau marxisti în lingvistică, cât și adversarii acestei școli, care înțeleguseră această calitate. Discuția a scos la iveală o serie de fapte interesante, care atestă a doua la recunoașterea fără posibilitate de tăcere a marxiștilor serioși ale lui Marr, dar nu se vedea încă niciun semn de plecare pentru o schimbare radicală în știință, când în ziua de 20 iunie s'a scris în „Pravda”, sub semnătura lui I. V. Stalin, un articol de lingvistică, intitulat „Câteva probleme de lingvistică”. Cu privire la marxism în lingvistică, acest articol a conștientizat evenimentul că adevărul revoluționar la care trebuiau să ducă discuțiile publice transformate radical în concepții marxiste față de știința în lingvistică. Intervenția noastră a lui I. V. Stalin a însemnat trecerea categorică a conștienturilor și a concepțiilor.

Lucrările de lingvistică ale lui I. V. Stalin au însemnat o îmbogățire substanțială a conștientului marxist-leninistului, aici au adus contribuții esențiale pentru stabilirea unei concepții juste și în alte domenii decât lingvistica. Pentru a demonstra că limba nu este o construcție, I. V. Stalin a demonstrat cu deplină claritate teoria

împotriva lui în general, și în special împotriva lui cel puțin în ceea ce privește
 din toate punctele de vedere, pentru a arăta că în evoluția lingvii nu
 se produc rupturi violente. I. V. Stalin a împins la limite posibile ca-
 terile fără explicații, foarte care păstrează o largă aplicabilitate în alte țări,
 cum se dovedește chiar ca exemplul colectivizării agrare în Uniunea
 Sovietică, citat în lucrare pentru a lămurii deunității. Pentru a nu cădea
 tot, așază să caștă pomeniri de feitor venita în care se arată că mar-
 xismul trece și de creator, nu doar de critic și călăuzitor, și că el este
 și anticrușă în știință, care au dat de gândit tuturor oamenilor, și
 și în lumea întreagă.

Faptul că I. V. Stalin a reușit în mod atât de strălucit să stăpânească
 problemele lingvistice pe adevărată lor pozitie nu a putut surprinde pe
 nimeni. Se știe că marile învățături ale oamenilor din urmă și-a mai adu-
 cat și în trecut, în mai multe rânduri, de problemele de limbă. În „Limba
 și conștiința social-democrația problema națională”, în „Anarhism sau So-
 cialism”, în „Marxismul și problema națională”, în „Problema națio-
 nală și leninismul” re-a dat linii conducătoare pentru multe din chesti-
 unile pe care le avem de discutat. Nu mai vorbim de observațiile făcu-
 te, foarte numeroase, din alte opere ale lui care cuprind multe sub-
 punte interesând specialitatea noastră. Singurul lucru care e puțin mira-
 tor este deci faptul că împresurat de alți lingviști de o încredere și
 captivitate, care ar copierii pe orice alt om de știință mare. I. V. Stalin
 a găsit timpul să se ocupe din timp de problema de limbă și să se
 dedice lucrării care încredinșază problemele în ansamblul lor și în de-
 tail. E doar sine întreg că cel mai bun cunoscător și stăpânitor al
 care a devalizat o în multe privințe și în numeroase rânduri, și care
 cunoaște de aproape problemele limbii, era singurul în stare de a scoate
 lumina asupra acestor probleme atât de controversate.

Linguistica burgheză reacționară și idealistă și de cealaltă parte,
și pune agitat cu minte în secolul trecut impușcarea provocatoare de
dezbateri ideatice în gândirea noastră din țara noastră, în țara noastră
și cel care s-a ocupat de studiul limbii în țările capitaliste. F. de
Saussure pe care mai târziu lingviștii aușșuri îl recunosc ca fiind cel
ai căruia lor susținea că în limbă nu există nimic concret și material,
ci numai abstracții și accente fără largent pozitive, raportate între
termeni care se reprezintă nimic real. El afirma că există un sistem care
studiu limbii în sine și pentru sine, fără nici un legătură cu niciun
element de cunoaștere. În această privință el e fost unii și de lingviștii
burghezi, care încercă să ducă aceste teorii absurde încă și mai
departe. De exemplu Bernard Bloch, în revista americană „Language”,
vol. 24 (1948), p. 5, spune că „un lingvist ar putea pretinde că are
apropiatul fonologic, dar să știe de înșăși înșăși fiecare element vorbit
peu dat, și alții fără să știe dacă două elemente înșăși sunt
cei sau două lucruri diferite”. În aparență deci, lingvistica este o știință
care nu produce nimic, și care nu poate fi folosită în fapt, ea trebuie să fie
scutită pentru cercetare, conducătoare americană, ceea ce se dovedește ca
substanțial pe care le credem alții de lingviștii burghezi și reacțio-
naire. Conștient de a deveni în limbă lingvistică, trebuie să înțelegem că

limba este purtătoare a unei idei de limbă în care se poate afla o
clasă de a vorbi cu o anumită vorbă nu perturbându-se niciodată că limba
nu este o suprastructură, lucru pe care studenții cunoștințele noastre
le în doctrina marxistă nu ne-a permis să-l vedem singuri. De
aceia provin mare parte dintre erorile noastre. Deoarece nu ne făceam
seama că „limba nu este generată de clasă sau căutată până la urmă sau
creează în sânul unei societăți date, ci de întregul proces al societății
și al istoriei oamenilor de-a lungul veacurilor”, că „limba nu este creată
de o singură clasă, pricace a fi ea, ci de întreaga societate, de toate
clasele societății, prin stăruirea a sa de generații”, noi am îndreptat
toată atenția noastră asupra descoperirii noiei de clasă în gramatică
și în vocabular. Subiectele pe care se-am tratat și acelea pe care le-am
abordat studenților au fost toate orientate în această privință. În
anul când cineva prezenta explicații unui fapt de gramatică pe baza
teoriei de dezvoltare încreștă a limbii și acuzam de formalism și-l
credeam să stăruiească neapărat o legătură cu evoluția societății. Încredinț
în vocabular este mai ușor să se caute erorile în limbă de clasă, pentru
că, dacă limba ca mijloc de comunicare între oameni în societate ser-
vește în egală măsură toate clasele societății și manifestă din acest
punct de vedere un fel de indiferență față de clasă, în schimb „cama-
ră, diferențele grupurilor sociale, clasele sunt dintr-o dată și indiferenț
față de limbajele se străduiesc să folosirea limbii în interesul lor, să-
limba vocabulară lor specific, venimul lor, vocabular, expresiile lor
specifice”. Cuvintele datorate în sensul dintr-o clasă și aparținătoare unei
clasele să fie adoptate și de celelalte clase, astfel încât, în orice moment
rămân încă de cuvinte care aparțin acestei clase sau unei clase sau au apar-
ținut unei clase în vorbirea unei clase, se găsesc un număr mare de
cuvinte de cuvinte care astăzi sunt comune cu același sens întregii so-
cietăți, dar la o dată mai mult sau mai puțin independentă în trecut au
aparținut, în total sau numai cu sensul actual, unei singure clase.

Noi am văzut însă aici principala problemă a studierii de vocabu-
lar și am extins (am) acesta de a vedea și la gramatică.

Teoricianul Stalin ne arată că „este cu totul greșit să se creadă că
la urma lui, să zicem a două limbi se formează o limbă nouă, a
carei vorbă nu seamănă cu niciuna din limbile de formare și care se
deosebesc calitativ de ele. În realitate, cu câteva excepții, limba nouă
este limba unei dintr-acestea limbilor de formare și păstrează dintr-
acestea și păstrează fondul principal de cuvinte și sintaxă și se deose-
bește de celelalte limbile de formare ale dezvoltării sale în limba cu unele
limbi de dezvoltare proprie și cauzate și dispune în afară de acestea
sunt încă de evidente, până ajunge să fie ca exemplul unora din
limbile cunoscute pentru a vedea că așa se potec lucrurile.

Și dacă noi totuși am putea să credem în existența limbilor noi
rezultată din fuziune, dacă am putea spune că dintr-o vorbă nu este
rezultată modificată a limbii unei și o limbă totuși diferită de ea
este rezultată din fuziunea a două a două vorbi cu două și apoi a
limbi datorându-se cu slava, aceasta nu se poate explica și așa.

... ca să se poată înțelege mai bine rolul și importanța sa în viața noastră
cu atât amorfizăm și și apăsăm și vitimizăm în aceste discuții, ca și în unele
scrisorile, care sunt astfel legate de viața noastră.

Așa se explică de ce articolele lui I. V. Stalin au fost și continuate
și fi studiate, cu același mare interes, atât în U.R.S.S., cât și dincolo de
granițele glorioasei Pătri a Socialismului, de către lingviști, lingviști și
filosofi și reprezentanți ai multor altor discipline științifice, fără deosebire.
Ele au avut, încă de la început, un profund răsunet și în Patria
noastră, fiindcă au fost traduse imediat după apariția lor și într-o altă limbă
prin publicațiile periodice și broșuri speciale. De asemenea au fost
de studiate și comentate, mai cu seamă în colectivele tuturor instituțiilor
și a căror activitate are contingente cu problemele analizate de I.
V. Stalin. Și dacă presa n-a reflectat decât foarte parțial preocupările
comunistilor noștri în legătură cu acest eveniment de importanță ex-
cepțională, faptul se datorează, evident, griji de a evita interpretări ne-
juste sau numai aproximative, care nu pot fi folosite cu încredere, când
se pornește în grabă la emițerea de păreri și aprecieri asupra unor
probleme de feul oelor aici în discuție. Ele cer un studiu aprofundat
și o meditație continuă, mai ales din partea lingviștilor, care de că au
făcut pe pozițiile ideologice burgheze, fie că știu însuși, așa că
sunt teorie a limbii, au greșit deopotrivă față de adevărata lingvistică
marxistă.

În cele ce urmează voi încerca să prezint esența ideilor lui I. V.
Stalin cu privire la problema equivației în limbaj prezentată în articol.

După ce emite definiția limbii este un mijloc, un instrument cu
ajutorul căruia oamenii comunică între ei, fac schimb de idei și se în-
țeleg reciproc, autorul înțelegă mai adânc în înțelesul obiectelor. Fiecare
denotație legată de gândire, apune și limbă înregistrează și păstrează
în conștiință și în combinații de cuvinte, în propoziții, rezoluțiile activității
gândirii, succesele ei în viața și în munca lui de construcție și în viața
său, în acest fel, schimbul de idei în societatea omenească.

Așa că, limba are cuvinte și combinații de cuvinte, sau, spus alt-
fel, vocabular (lexic) și gramatică. Vocabularul înseamnă totalitatea
cuvintelor unei limbi, iar combinațiile de cuvinte (antigrame, propoziții
și fraze) înseamnă gramatică. Ceea ce stă în fața noastră este
limba, care, de fapt, este de esență vocabulară și există în așa
măsură în limbajul principal de vorbire, de fapt, indirect, pe lângă limbajul
scris și prin scrierile de a scrii la formarea de cuvinte noi. Vorbirea
de fapt, produs al condițiilor de viață, ca limbă nu se schimbă odată
cu legea și cu suprastructura, autorul citează un număr de cuvinte
care, în toate limbile sunt foarte vechi. Citează, de exemplu, cuvintele și
ca, apă, număr, mare, cântăre, peste, om, o mare, o țară, o pădure,
o casă, o țară etc. să nu se înțelegă și, alături, omnia, etc., și alt-
fel. Cuvinte ca acestea și altele asemănătoare coexistă în orice limbă
limbajul principal al vorbitorului și au, afară de caracteristicile de
comunice și pe aceea de a fi, înainte de toate, necesarul de înțelegere și
comunicare, altele fiind cât înțeleg, înainte de limbă respectivă).

...din punct de vedere de aceeași lărgime ca și în celelalte limbi. În limba română, în cazul limbilor foarte bogate, cum sunt astăzi limbile popoarelor avansate din punct de vedere economic și cultural. Cu toate acestea, fără ele, limbile nu pot exista, și presupunând că un popor ar ajunge în situația de a-și pierde treptat limbajele care ar rezista cel mai bine ar fi totuși cele care constituie fondul principal al vocabularului.

Împotriva teoriei de aceste trăsături caracteristice, parerile spune că fondul principal de cuvinte al limbii române este alcătuit din elemente lexicale latinești transmise direct din limba latină (nu de cele a căroră mai târziu, de obicei prin intermediul idiomelor romanice adușe) și împrumuturile vechi slave, la care s'ar adăuga un număr nu prea mare de cuvinte de altă origine, împrumutate după ce limba română se formează și care se caracterizează, în primul rând, printr-o largă circulație și prin faptul că au servit, adesea mai servesc, la creșterea de cuvinte nouă. Situația se prezintă aproape la fel în celelalte limbi romanice, cu deosebirea că rolul elementului vechi slav detașat se are acolo, în general, elementul germanic. Trebuie să adaugă imediat că la fondul principal de cuvinte al tuturor acestor limbi trebuie socotit și elementul autonom, diferit de la una la alta. Dacă îi aruncăm la urmă, această se datosește împrejurării că, după cum se știe, idiomele populațiilor băștinase cucerite și desnaționalizate de Romani, din cauze asigura căreora nu mă pot opți, au transmis limbilor romanice relativ puține cuvinte, și o bună parte din ele sunt nesigure sau obscure.

Vocabularul, înal în totalitatea lui, reflectă starea limbii", spune I. V. Stalin: "cu cât vocabularul este mai bogat, cu atât limba este mai bogată și mai dezvoltată". Iar bogăția vocabularului este în funcție de producție; cu cât se produce mai mult, cu atât vocabularul are mai multe și mai variate cuvinte, căci orice unelte, orice obiect, orice lucr nou, produse și muncii materiale și intelectuale, împiedică creșterea, apariția unor cuvinte nouă, nemite să le numească. De aceea vocabularul se schimbă mereu, odată cu schimbarea continuă a producției în eași. I. V. Stalin afirmă hotărât acest lucru, când spune "vocabularul, fiind cel mai sensibil la schimbări, se află într-o stare de schimbare surdoare neîntreruptă", cu excepția relativă, că se susținează a fondului principal de cuvinte, în general foarte rezistent.

Deși vocabularul prezintă, și este chiar de ce o înțelegând, mare pondere în existența limbii, el joacă totuși un rol secundar în comparație cu gramatica. I. V. Stalin, deși spune că nu este înțeles, că vreau, în primul său articol o definiție cu adevărat geniale și exacte, înțelegând tocmai, direct și indirect, raporturile ei cu vocabularul, înțelegând în înțelegine pasajul respectiv, fiindcă înțelegerea de sine prezentă, în această sași are a fi forma, oricât de fidelă ar fi, în acest răzăr. Dar vocabularul, înși se stăruie, nu este suficient pentru a forma o limbă; el este mai degrabă material de construcție pentru limbă. După cum, materialul de construcție în opera de construcție nu formează singure, deși fără el nu este posibil să se construiască

...
... a fel în grație a persoanei lui, să zicem, este orice persoană
care vorbește, indiferent de vârstă și, de loc sau de timp, adică de
particularitățile ei concrete, care pot să o deosebească și foarte bine a
fuziunea de alte persoane în tot concrete.

Datorită acestui caracter abstract și general, gramatica se schimbă
mult mai greu nu numai decât vocabularul considerat în totalitatea
ei, ci și decât fondul principal de cuvinte. „Elaborată în decursul epo-
cilor și intrată în carnea și sângele limbii, structura gramaticală, spune
I. V. Stalin, se schimbă și mai încet decât fondul principal de cuvinte.
Cu timpul ea suferă, de sigur, schimbări. Ea se perfecționează. Își im-
bunătățește și își precizează regulile și se îmbogățește cu restul acti-
vitatelor principale structurii gramaticale se păstrează în decursul unei pe-
riode de timp foarte îndelungată, deoarece ele, după cum stă în tre-
ria, pot servi tot succes societatea în decursul unui șir de epoci”.

Din cele expuse mai sus rezultă importanța excepțională, pentru
studiile lingvistice, a gramaticii și a fondului principal de cuvinte și
implicit, necesitatea imperioasă, pentru lingviști, de a le cerceta cu
trăită seriozitate pe care ele o merită. Limba noastră are mare nevoie
să fie studiată sub aceste aspecte, esențiale ale ei, nu numai pentru că
este limba maternă a majorității cetățenilor din Republica Populară
Română și totodată unul din mijloacele de comunicare ale naționalită-
ților conlocuitoare, ci și pentru că, în ciuda aparențelor, gramatica și
fondul ei principal de cuvinte au fost prea puțin și, ce este mai grav,
unilateral, ba chiar tendențios studiate.

Sarcina de bază a lingviștilor noștri și, odată cu ei, în condițiile
specifice de lucru, a descoperitor de limba română din învățământul de
scală gradele este de acum înainte să aorde cea mai mare atenție
acestor două probleme esențiale, unul în cercetările lor de specialitate,
celălalt la lecturile și exercițiile făcute cu elevii, prezentându-le și să
încerce să le rezolve în spiritul marxist-leninismului, cum ne învăță
I. V. Stalin în epocile sale articole. Superficialitatea cu care a fost
trătată gramatica la noi, chiar în cărțile scrise de specialiști, ce și ne
mai vorbim de manualele didactice și de predarea ei în școli, trebuie
să dispară. De acum încolo trebuie să strălucim în studiile asupra vocabula-
rului și foneticii de dialect, care constituie mai ales în învățarea, în în-
țelegerea și sistematizarea, a unor anumite cuvinte sau categorii de cu-
vinte, alături cu școlii noastre pună în discuție de a depăși cine știu
de idei apriorice, contrare adevărului științific.

Avem astfel la îndemână o știință cu o experiență în materie de limbă
sunt articolele lui I. V. Stalin. Vom dispune în curând de o dezvoltare
a acestor probleme în ele, pe care o precește lingviștii sovietici. Ne
stăm la dispoziție lucrările clasice ale marxismului, cu ajutorul cărora
ne putem forma și dezvoltă spiritul adevărat științific. Iată alături mi-
lucă și pe lucrările de a țării noastre în traducere sau în original și de a portii
naționale de a țării noastre a lingviștilor marxiste, singurii care duc
la rezolvarea lucrărilor de problemele noastre. La lucru, doamne!

IOSEF GORDAN

PENTRU O LINGVISTICĂ MARXISTĂ

Au trecut aproape șase luni de la apariția articolelor de revizuire ale tovarășului Stalin. Aceste articole condamnă și de obicei interesul oamenilor de știință dintr-un anumit oraș. Dar putem spune că, dimpotrivă, ne măsurăm cu timida treabă de măsură ce fiecare dintre noi avem prilejul să le recităm și să le discutăm, tot mai multe înodămintele tragem, tot mai amare se deschiță drumurile pătoreale ale disciplinei noastre. Tocmai de aceea presa societății și publicațiile de specialitate primăresc și aprofundează mereu conținutul articolelor tovarășului Stalin, miezul și temeiul dezvoltării studiului marxist al limbii.

Socotim că, atât acum cât și pe viitor, vom datorii de a opera cu claritate și precizie, fie și numai în rezumat, cuștel de articole ale specialiștilor sovietici, care, sistematic și pe principiile științifice ale tovarășului Stalin — luptă pentru construirea unei lingvistice marxiste.

IZVESTIA ACADEMIEI DE ȘTIINȚE A U. R. S. S. SECȚIA LITERATURĂ ȘI LIMBĂ, TOM IX (1950) FASC. 7

Acad. V. V. VINOGRADOV: *Lucrările lui I. V. Stalin cu privire la problemele de lingvistică și științe de dezvoltare a științei sovietice și limbii în legătură cu rezultatele discuției lingvistice*, pag. 35-60.

După ce enumeră o parte din problemele care mai importante care s'au discutat în coloanțele Ziarului „Pravda” în legătură cu așa zisele „noii știință a limbii” și lui N. I. Marr, autorii remarcă faptul că disciții participanți și elevii lui Marr au subînțeles o serie de lucruri foarte greșite, problemele nerezolvate etc.) în scrierile lui N. I. Marr. Această discuție a arătat că mulți dintre elevii și ucenicii lui N. I. Marr s'au îndepărtat de la tezele principale ale „noii teorii a limbii”, deși în lucrările lor ei se referă la aceste teze.

Analizând rezultatele discuției lingvistice din „Pravda”, I. V. Stălin arăta și arătat că aceasta a stăruinat vechiul regim și a scos la iveală noile metode „noii teorii a limbii”. I. V. Stălin a arătat că N. I. Marr nu a reușit să devină marxist, ci a fost numai un vulgarizator al marxismului. De aceea, după I. V. Stălin, discuția lingvistică din coloanțele „Pravdei” a avut meritul să desvânce fosurile ideologice din limbajul sovietic și pevierea lingviștilor sovietici de la călea „noii teorii a limbii”.

Toate aceste lipsuri au contribuit la stagnarea lingvisticii sovietice, pentru că au să fie desvânte, a fost necesară, pe lângă acestea, o nouă revoluție în gândirea științifică a limbii lui I. V. Stălin, și înțelegerea corectă

... în discuțiile lingvistice din „Pravda” și lucrările cu privire la lingvistică ale lui I. V. Stalin au arătat că înțelegerea esenței marxismului, a înțelegerea creatoare a lingviștilor în legătură cu marxismul precum și istoricismul autentic științific, sunt indispensabile oricărui cercetător în domeniul limbii. Discuția lingvistică din coloanele ziarului „Pravda” a desvăluit multe lipsuri și greșeli ideologice ale lingvisticii sovietice tocmai fără lucrările și precizările geniale ale lui I. V. Stalin, această discuție nu ar fi rezolvat multe probleme. Discuția a arătat numai că dezvoltarea lingvisticii sovietice depinde de rezolvarea marxistă, înaltă, a unor serii de probleme, pe care autorul le trece în revistă.

Cele trei lucrări lingvistice ale lui I. V. Stalin rezolvă în mod exact, cu claritate, profunzime și precizie problemele fundamentale ale lingvisticii marxiste. I. V. Stalin desvăluie înainte de toate înțelegerea marxistă a naturii limbii, ca fenomen social, caracteristicile ei în raport cu baza și suprastructură. Determinarea naturii limbii ca fenomen social, ducă la rezolvarea adevărat marxistă și a altor probleme mai complexe ale lingviștilor, ca de exemplu raporturile dintre limbă și gândire, dintre limbă și societate, legile dezvoltării istorice a limbii, legile interne ale dezvoltării limbii, caracterul schimbărilor calitative în limbă, caracteristicile limbii.

Specificând deosebirile dintre limbă și suprastructură, I. V. Stalin a ridicat în fața lingviștilor sovietici, în vederea unui studiu aprofundat, următoarele probleme: limba și producția, limba și structura economică a societății, limba ca mijloc de întărire și exprimare a diferitelor suprastructuri ideologice, limba și literatură artistică, stilul scrierilor în raport cu limba națională, raportul dintre limbă și stilul ideologic pentru examinarea concepției despre lume etc. Cu totul șiflat, arată autorul, se prezintă în lumina precizărilor lui I. V. Stalin, problema normalizării limbii, problema politicii lingvistice.

I. V. Stalin stabilește legile marxiste de dezvoltare a limbii, din punctul de vedere alor susținuți de N. I. Marr și de urmașii sai. Totodată I. V. Stalin formulează problema evoluției și a revoluției în limba științelor, a tehnicii, a literaturii. Studiind direcțiile progrese în istoria limbii, de exemplu procesul încrucișării limbilor, nu trebuie să se confundăm cu o reformă, considerăm-o bună pentru toate epocile trebuie să dezvoltăm legile dezvoltării limbilor, așa cum ele sunt proprii diferitelor epoci. (de exemplu în epoca până la victoria social-ismului în lumea întreagă și în epoca posterioară victoriei social-ismului.)

Autorul solicită să dăm o țesătură științifică a studiului științei limbii în legătură cu istoria societății, cu limba poporului, căruia îi aparține limba respectivă, revine necesitate legăturii dintre lingviștilor și științele teoretice și filozofice, care trăiesc în deservirea societății ca în dezvoltarea ei (fizica, chimia, biologia, medicina, istoria științelor artistice, istoria literaturii, sociologia, pedagogia etc.).

lingvistice, gramaticale, lexicologice și ale formării cuvintelor. Aceste lucrări au fost publicate în 1951 în volumul „Contribuții la știința limbii și literaturii”, editat de I. V. Stălin în domeniul științelor lingvistice și literare, pe lângă lucrările lui Ștefan Zeletin, ale unor lexicologi, filologi și ale formării cuvintelor. Aceste lucrări au o importanță deosebită pentru dezvoltarea științelor lingvistice-gramaticale și lexicologice și este învâțătură lui I. V. Stălin despre legile interne ale dezvoltării limbii. Cuvintele străine, împrumutate, se transformă sub aspectul fonetic, al structurii gramaticale și al conținutului semantic, potrivit legilor interne ale limbii care le-a împrumutat.

În acest fel, toate domeniile fundamentale ale lingvisticii: gramatică, lexicologie, formarea cuvintelor, istoria limbii, dialectologia etc., au primit o interpretare aprofundată marxistă în lucrările lui I. V. Stălin.

Lingvistica sovietică, înarmată cu ideile geniale ale lui I. V. Stălin, trece din nou printr-o nouă perioadă a dezvoltării sale. Se transformă în baza plan al lucrărilor științifice ale Institutului de lingvistică și al facultăților filologice. Institutul de lingvistică va pregăti câteva lucrări colective, cu scopul de a trasa sarcinile cele mai apropiate ale lingvisticii sovietice în lumina noii învățăturii staliniste. Între unele din aceste lucrări colective: „Problemele fundamentale ale lingvisticii sovietice”, „Problemele și sarcinile studiilor grupelor (familiilor) de limbi slavice”, „Principiile construirii lexicologiei marxist-leniniste”, „Gramatică, obiectul și sarcinile ei”, „Limba și literatura artistică”. Se vor pregăti monografiile din domeniul gramaticii istorice, al istoriei foneticii, al principiilor de construire și al vocabularului diferitelor limbi; de asemenea se vor publica lucrări cu privire la problema limbii legate de istoria popoarelor care o vorbesc, problema formării limbilor naționale, a tradițiilor lingvistice a națiunilor slave, etc.

Prin lucrările sale geniale în domeniul lingvisticii, I. V. Stălin oferă lingviștilor sovietici îndrumări precise, care le vor permite să străvănă toate domeniile cercetării lingvistice.

VLAD BANĂTEANU

G. F. ALEXANDROV: *Importanța istorică a lucrării lui I. V. Stălin „Cu privire la gramatică și lexicologie” pentru dezvoltarea științelor marxist-leniniste*, pag. 61-62.

Acad. G. F. Alexandrov ne arată că lucrările lui I. V. Stălin revoluționează știința limbii dar, totodată, prin ele se leagă de tradițiile teoretice noi îmbogățesc și dezvoltă filosofia marxistă.

Asfel, în domeniul materialismului istoric, I. V. Stălin în lucrările sale dă o caracterizare precisă, netă și completă a relațiilor între producție, bază și superstructură, subliniind, totodată, rolul limbei și al gramaticii în dezvoltarea societății.

În același timp, I. V. Stălin explică în mod științific marile legi fundamentale ale materialismului dialectic cu privire la transformarea societății în calitate a subințasă a celeor legi științifice guvernând dezvoltarea societății în perioada imediată treptate dela socialism la socialism. Dar, pentru a să înțelegem spre tragerii cu privire la noi probleme „cultului” cadrelor, I. V. Stălin aduce precizări lămuritoare în

... pe baza transformărilor evolutive

O pagină nouă, vie în dezvoltarea marxism-leninismului ca știință socială se deschide prin afirmația lui I. V. Stalin despre caracterul de clasă al suprastructurilor și despre conținutul național al limbii comune întregului popor.

Prezențarea științifică a procesului încrucișării limbilor în epoca de după victoria socialismului în lumea întreagă desarticează pe deoparte unilateral și marxismului: descoperire și combatere sensul intrinsec al politicii anti-populare a burgheziei anglo-americane, — care ține spre înăbușirea culturii și lichidarea limbilor celorlalte țări — și deschide o perspectivă măreață pentru dezvoltarea culturii și limbii prin lichidarea claselor exploatare în lumea întreagă și prin realizarea încrederei reciproce și a egalității totale între națiuni.

În încheiere, autorul relevă însemnătatea definiției date de I. V. Stalin marxismului, — definiție prin care s'a îmbogățit conținutul teoretic al marxism-leninismului: „Marxismul este știința legilor de dezvoltare a naturii și a societății, știința revoluției maselor asuprite și exploatare, știința victoriei socialismului în toate țările, știința construirii societății comuniste”. Această definiție demonstrează voința imensă a marxismului în dezvoltarea societății contemporane.

R. COSMOVICI

ACAD. I. I. FOLSTOI. *Vocea rațiunii* — care trezește, pg. 52-63.

„Vocea rațiunii — care trezește”, așa definește Acad. I. I. Folstoi valoarea excepțională a lucrărilor lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică. Autorul observă că prin intervenționiști, prin vorba rațiunii sale sovietică din limba sa în care se găsea.

Prin această intervenție vie, notărilor în apărarea rațiunii și a libertății cercetărilor științifice — subliniază autorul — I. V. Stalin a liberat lingvistica de sub jugul pe care ei fusese să numească „academică”.

Acest fapt constituie un merit excepțional al lui I. V. Stalin față de știința sovietică și va rămănea în istorie ca un act revoluționar de mare valoare științifică.

R. C.

S. G. BARTHILDAEQV, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S.: *O nouă eră în lingvistică*, pag. 56-62.

Considerând că articolele lui I. V. Stalin reprezintă „un model de producere creatoare a problemelor fundamentale ale lingvisticii mondiale”, autorul amănunțit diversile aspecte ale încreșterii lor mondiale și subliniază stăruința pe care el fusese să o aibă lingvistica sovietică.

Temele teoretice ale lucrărilor Stalin cu privire la gramatică, morfologie, semantică, dialectologie și istoria limbii indică producători care vă trezește în știința lingvistică sovietică.

...
 fapt de natură deosebit de interesantă, care reprezintă o nouă etapă în dezvoltarea lingvistică, dar care nu trebuie să fie confundată cu dezvoltarea lingvistică în general, care este un proces de natură mai largă și care implică o abordare mai cuprinzătoare a limbii și a culturii lingvistice de societăți și de culturi diferite. În acest context, este important să se ajungă la o înțelegere mai profundă a rolului lingvisticii în dezvoltarea culturii și a societății.

I. V. Stalin este o figură cheie în dezvoltarea lingvistică în Uniunea Sovietică. El a avut o contribuție semnificativă la dezvoltarea lingvistică și la înțelegerea rolului lingvisticii în dezvoltarea culturii și a societății. În acest context, este important să se ajungă la o înțelegere mai profundă a rolului lingvisticii în dezvoltarea culturii și a societății.

În scrierile lui Stalin, lingvistică este prezentată ca o disciplină care trebuie să fie dezvoltată în mod sistematic și să fie aplicată în mod practic în dezvoltarea culturii și a societății. Acest lucru este realizat prin intermediul unor măsuri concrete, cum ar fi introducerea limbii materne în școli și în instituțiile culturale.

Prin toate acestea, Stalin a realizat un mare pas în dezvoltarea lingvistică și în înțelegerea rolului lingvisticii în dezvoltarea culturii și a societății. Acest lucru este realizat prin intermediul unor măsuri concrete, cum ar fi introducerea limbii materne în școli și în instituțiile culturale.

M. C.

Acad. V. P. SISMAREV: *Despre rolurile lingvisticii și culturii în dezvoltarea societății* de I. V. Stalin, pag. 83-87.

În acest articol, Acad. V. P. Sismarev, profesor de lingvistică la Universitatea din Leningrad, discută despre rolurile lingvisticii și culturii în dezvoltarea societății. El este interesat de dezvoltarea lingvistică și de înțelegerea rolului lingvisticii în dezvoltarea culturii și a societății.

Articolul arată că, prin participarea la discuțiile liberale din „Pravda”, I. V. Stalin, punându-se asupra problemei aplicării lingvisticii în lingvistică, și-a propus un punct de vedere în legătură cu rolurile deosebite de fundamentale ale lingvisticii și culturii în dezvoltarea societății. Acest lucru este realizat prin intermediul unor măsuri concrete, cum ar fi introducerea limbii materne în școli și în instituțiile culturale.

Recomandăm citirea acestui articol de către I. V. Stalin, pentru că este o abordare critică și constructivă a lingvisticii și culturii în dezvoltarea societății. Acest lucru este realizat prin intermediul unor măsuri concrete, cum ar fi introducerea limbii materne în școli și în instituțiile culturale.

Întregul articol este dedicat lingvisticii și culturii în dezvoltarea societății. Acest lucru este realizat prin intermediul unor măsuri concrete, cum ar fi introducerea limbii materne în școli și în instituțiile culturale. În acest context, este important să se ajungă la o înțelegere mai profundă a rolului lingvisticii în dezvoltarea culturii și a societății.

Tot pe baza textelor staliniste despre limbă, V. P. Sismarev prezintă o analiză critică și constructivă a lingvisticii și culturii în dezvoltarea societății. Acest lucru este realizat prin intermediul unor măsuri concrete, cum ar fi introducerea limbii materne în școli și în instituțiile culturale.

deosebit de interesant este faptul că, în unele cazuri, se poate demonstra că unele dintre cele mai importante rezultate ale cercetărilor lingvistice sovietice au fost obținute pe baza unor metode științifice și metodologice care au fost dezvoltate în mod independent de lingviștii sovietici.

De o însemnătate deosebită este rezolvarea controverselor științifice în raporturile dintre limbile naționale în societățile dinamic și revoluționare socialiste și în societatea socialistă. Amănunțit formulele lui L. V. Stejneger — despre victoria unei limbi și coexistența altelor, în urma învingerii și căderii, în a doua ipoteză, a unei limbi universale, care nu va fi alta decât limba germană, rusa, engleză și o limbă nouă concepută în funcție de mai multe elemente ale limbilor naționale și zonale — nu sînt contradictorii, ci răspund unor realități istorice. După părerea lui L. A. Bušanovskij, în fața lingviștilor se ridică o problemă interesantă — indicarea drumului de creare a unei singure limbi viitoare și a limbilor pentru popoare, a unei limbi coexistente create în societățile socialiste viitoare.

Dacă se ține seama de opiniile, demonstrată de L. V. Stejneger, dintr-o limbă și gândire, atunci, spune autorul, se vede că de nesatisfacătoare e încercarea unor învățați de a construi o gramatică pornind de la categoriile abstracte ale gândirii.

În concluzie, L. A. Bušanovskij arată senin că în cercetarea lingvistică sovietică, în urma îmbogățirii și în ideile exprimate de tovarășul Stejneger, de a „ocupa primul loc în Lingvistica mondială”.

IRINA GANE

A. N. VOZNEV, membru onorific al Acad. de Științe Pedagogice, *Sov. Inform. Linguistică sovietică*, pag. 72-73.

După ce a citit cu atenție cele trei articole scrise de L. V. Stejneger și colaboranții lui pentru lingvistică, autorul articolului se ocupă de valorile acestor lucrări pentru învățământ.

El arată că școala este în căutarea unor răspunduri teoretice mai bune și mai precise, în privința limbii care să fie învățată și predată, și propune ca să se evite ideile false ale „unei limbi” și să se evite de a nu se da rezultate la fel de nesatisfacătoare.

1. Li s'ar îndată elerilor cunoștințe ca totuși false, necesită învăț.

2. Din cauză că teoriile marxiste erau inaccesibile elevilor, se caută în dispoziția de a primi ca dogmă materialismul dialectic, care e în sine și veritabil, și se încercau astfel buclăreștii pe care li învățau tovarășul Stejneger în răspunsul dat lui Hăbeșov.

Omniprivă, claritatea, precizia și eronitatea simplă a arătatelor lui L. V. Stejneger fac ca metodele cele mai complexe și dezvoltate ale elevilor și de aceea se încearcă să afli profesorii, care să se potrivească din nou școlarii să li ca exemplul limbii de exprimare al lui L. V. Stejneger.

În învățarea tovarășului Stejneger despre însemnătatea limbii în societățile socialiste, elevii se conving de importanța științelor lingvistice perfecte și exacte în procesul de comunicare. Începând să se vorbească în general, a limbii și în 1953-54, a înțeles că este vorba de

de limbă, care pot să apară, în orice limbă de orice tip, în condițiile posibile față de limbă, dezvoltându-se după o anumită logică, care este înțeleasă de toți cu privire la limba vorbită.

Limba lui L. V. Stalin s'a pus capăt subaprecierii gramaticii și acestei importante discipline, care „asigură stăpânirea conștientă a limbii și îmbogățirea dezvoltarea generală a elevilor”, va trebui să apară și în școlă local care i se cuvine.

O sarcină urgentă, scrie A. N. Gvozdev, este redactarea de manuale școlare de lingvistică, pe baza învățăturii staliniste despre limbă, cu recomandarea ca, în predarea materiei, cunoștințele fundamentale despre limbă să fie date chiar în formularea lui L. V. Stalin, care caracteriză prin simplitate și precizie.

MICARA GRIGORESCU

S. I. SOBOLEVSKI: *Câteva linii în legătură cu articolele lui L. V. Stalin despre lingvistică*, pag. 77-79.

În acest articol, autorul, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., analizează, subliniind însemnătatea lor, unele dintre punctele lui L. V. Stalin în legătură cu lingvistica. Autorul începe prin a remarca extrema simplitate și claritatea articolelor lui L. V. Stalin, în opoziție cu articolele aderenților lui Marx, care operau cu formule generale abstracte și încercau, de cele mai multe ori, să și susțină părțile prin diferite mijloace sofistice.

Comentariu critică făcută de L. V. Stalin marxiștilor, cu privire la metoda analizei paleontologice pe baza celor patru elemente, metodă care ducea la excluderea lingvisticii din rândul științelor, S. I. Sobolevski apropie etimologia faneriste ale acestora de acestea din „Scrisorile bărbaților puțin cunoscuți”, care încă în secol XVI erau considerate ridicole. Astfel, în timpul perioadei de predominare a teoriei lui Marx, a apărut în lingvistica sovietică un studiu despre intruderea războiului cu Etruscii, autorul lucrării luă baza argumente de asemănare fonetică a denumirilor celor două popoare. În seria acestor războaie (și, numele orașelor Carthago (din Carthage) și Nonacriana (de pe Don) erau folosite ca o dovadă de elementele arcaice au luat parte la formarea poporului ucrainean.

Defecțiunile lucrărilor lui L. V. Stalin, — se spune autorul — arde să găsim în analiza și comentariul fantezie și mai sunt posibile.

În restul articolului autorul, după o scurtă însemnătate istorică, găsește în lucrările lui L. V. Stalin, subliniind meritul acestora în combaterea metodei neștiințifice a acestora care, pentru a și susține afirmațiile, au lucrat în mod formal pe clasici, marxism-leninismului, transformând doctrina într-un dogmatism necritic, și total inusit pentru dezvoltarea permanentă a științei.

(13)

A. M. ENOLTA, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S.: *Pentru înțelegerea corectă a gândului stalinist*, pag. 74-76.

Însemnătatea lucrărilor despre lingvistică ale lui L. V. Stalin de-

peșteră, săruri, apă caldă, săruri de sodiu, săruri de calciu și fier
deși pentru majoritatea oamenilor, sărurile sunt considerate
toate domeniile sărurilor.

A. M. Egoșin se ocupă în acest articol de importanța pe care o
prezintă învățătura lui I. V. Stalin pentru știința literaturii. El începe
prin a constata că, deși deosebită în multe privințe, știința literaturii
are în comun cu știința limbii calitatea de a nu arunca la o parte ele-
mentele acumulate în perioadele anterioare ale dezvoltării ei. Astfel
menținerea oricărei literaturii a marelui democraț Bolșevic, credit în epoca
noastră, își păstrează în cea mai mare măsură forța și vie în prezent
noastră.

Studiul literaturii ruse a cunoscut de-a lungul secolului său „simplifi-
catorii și vulgarizatorii ai marxismului”, care au împins cercetările
științifice la „negarea goală și uzuratică” a tuturor de a epocii în că-
rțile până la ei. Adepții lui Pereverzev susținem, de pildă, că Puskin
e ideologul nobilismului capitaliste, iar Gogol nobilul cu puțin sămânț în
sinele său, marii scriitori rusi deveneau apărători ai clasei exploata-
toare. Aceasta a dus la negarea elementului progresist prea de omni-
tudine în decursul atâtor ani de dezvoltare. Partidul bolșevic a distrus
la vreme încercarea adepților lui Pereverzev de a introduce teorie so-
ciologică vulgară. Azi, articolele lui I. V. Stalin invadă pe cercetările
literare să lupte, pe de o parte împotriva greșelilor sociologiei vulgară,
dar pe de alta, să caute să înrădăcească adânc principiile marxiste în
știința literaturii, examinând fiecare fenomen literar în condițiile sale
concrete luând în considerare toate vicisitudinile culturii omenești din re-
colt. Numai în acest fel este respectată învățătura lui Lenin „pe o pro-
grădă mensă dacă ai îndrăzni să crezi că orice te comunism, încă și
că există oca și a fost acumulați de știința omenească.” (Opere,
XXX, 405).

În sfârșit, lucrările lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică au pu-
te înainta noi principii în examinarea limbii operele literare, când
scriitorii sau scrierile de puține ori articole despre limba de vorbă a lui
Turgheniev sau despre limba prozatorului lui Tolstol. Pentru că în limba
oricărui scriitor se reflectă apăsătoare sa în classă nu trebuie să se
stăgănească, pentru că acest lucru duce la caracterizarea deosebită a
limbii scriitorului respectiv. Indicația foarte bună Stalin că „limba e
forța culturală națională” și că „existența e oca culturală nu poate să
nu se realizeze limba omne și la formarea e încă limba” îndeamnă pe
cercetătorii literari să rezolve problemele limbii literare de pe poziții noi.
Înțelegând verdictele lui Stalin, scriitorii trebuie să dea o mare atenție
când scrie până scriu problemele legate de limba de vorbă literară,
de realizarea vorbirii autentice, dialogice, procedând de desigur
de la și limba.

În articolele lui I. V. Stalin despre problemele de lingvistică teo-
retică literară noastră ca și teoriile limbii noastre literare pot găsi
soluțiunile simple de respectul pentru și știința lor de lingvistică.

ALEX NICULESCU

Acad. V. V. VINOGRADOV, *Programul genial al lingvisticii sovietice*, pag. 201-253.

Materialul bogat și ideile numeroase desfășurate de-a lungul celor șase părți pe care le cuprinde articolul prezintă, în orientarea lor, două aspecte mari. Primul aspect e cel critic, combativ, față de direcția greșită a „noii teorii a limbii”. Analizând o serie de citate din lucrările lui Marr și ale discipolilor săi, Vinogradov adaugă unele observații noi și pune astfel într-o lumină vie justetea și valoarea argumentelor aduse de I. V. Stalin în recentele sale articole. El subliniază în deosebi înrăpăciunea erorilor în sistemele teoriei lui Marr, ținu în care acestea derulează, ca unghiul necorespunzător, unele din altele și ating adesea la afirmații cărora cele mai clare.

Împotriva acestora se desemnează cu claritate direcția justă în cercetările lingvistice; e cel de-al doilea aspect al articolului, partea pozitivă, generatoare de drumuri noi, contribuția creatoare a lui I. V. Stalin. „Programul” trasat de I. V. Stalin, cuprinde problemele care vor trebui să fie rezolvate pe baza aplicării juste a materialismului dialectic. Tare pe cele mai importante, așa cum se desprind din combaterea științelor lui Marr: Cereșala fundamentală a lui N. I. Marr a provenit din neînțelegerea naturii sociale a limbii. Prioro denaturare a ideilor clasicele marxiste-leniniste, el a confundat gândirea și limba strămoșilor de ea, cu ideologia. Arătând caracteristicile specifice ale limbii ca fenomen social, I. V. Stalin a pus în fața lingviștilor sarcina de a cerceta în profunzime vor săvârșite problemele: „limba și producția, limba și structura economică a societății, limba ca mijloc de comunicare și consolidare a diferitelor suprastructuri ideologice”.

Tăpătură ca limbă a fost concepută ca o suprastructură a bazei a dat pentru teoria și practica a schimbărilor calitative prin salturi brusce, exterminate, când se formează limbile noi, de procesul ideologic. Problema acțiunilor reciproce dintre limbi, a influențelor și a interacțiunilor de încrucișare trebuie studiate de lingviștii marxiste fiindcă scara de tăpătură și schimbările prin acumulări calitative limbii și că încrucișare proces de încrucișare, așa cum a arătat I. V. Stalin, fiindcă peste din limbă, ceea ce își păstrează structura gramaticală și fonetică de origine. Din masa acesta capătul dintr-o limbă și gândirea trebuie săvârșite și folosit semantic și o serie de descrieri care marșă știința lingviștilor și filosofilor: limbă și concepte, sarcina limbii, limbă și știință, gândirea și ideologia, străduțările teoretice de clasă în știința limbii limbă și producerea lor semantică, interacțiunile reciproce dintre limba întregului popor și limba concepte științifice, elementele generale și de clasă în semantică limbii, limbă și suprastructurile ideologice.

Investigările lui Lenin și Stalin despre formarea și dezvoltarea limbii naționale nu va putea săvârșite din pricina erorilor lui Marr și prietenii săi „ca săvârșite” și limbii, în concepția științelor se

...marea vorbărie și în limba noastră, deși este în mare măsură ignorată în țara noastră, în care se vorbește în mod obișnuit de „lingvistică”. Într-adevăr, în lucrările lui I. V. Stalin și în cele ale lui V. Vinogradov, sunt abordate probleme de lingvistică în privința evoluției istorice a limbii. I. V. Stalin stabilește principii științifice și legile de dezvoltare a limbii și limbii de care trebuie să ținem seama în cercetările noastre.

Speciul limbii naționale îl constituie structura gramaticală și fonetică principală de cuvinte. În ceea ce privește gramatica, această treabă trebuie studiată ca un produs complex din punct de vedere istoric și lingvistic de epoci și ca rezultat al unei îndelungate munci de abstractizare a gândirii omenești, remarcă autorul articolului. De aici importanța gramaticii istorice a limbilor noastre în parte și a limbilor de limbă. Fenomenele și categoriile gramaticale trebuie să fie studiate ca fiind legile de dezvoltare internă a limbii, și nu ca expresie a gândirii omenești. Suficient de importantă este metoda care rezultă din învățăturile lui I. V. Stalin. Vinogradov producează în ultima parte a articolului problema vocabularului și a foneticii principale de cuvinte, arătând că indică în I. V. Stalin în acest moment au una bază științifică a „lexicologiei istorice și ale istoriei derivatelor”.

În această scurtă prezentare de față se poate vedea valoarea științifică a lui V. Vinogradov, o lucrare izvoară direct din contribuțiile lui I. V. Stalin în materia de limbă. Problemele semnificate sunt pentru lingvistica noastră de astăzi și pentru care așteptăm să fie împlinite.

M. NICHIȚĂ

MOLODOI BOLȘEVIC NR 17, SEPT. 1950

„L. UOMTEV” - Probleme marxiste-leniniste ale lingvisticii sovietice, pag. 8-21.

Amorul începe prin a ști că, datorită lucrărilor lui I. V. Stalin, problemele lingvistice ale lingvisticii despre limbă și despre structura, desigur, amos și clase, problema lexicului și a gramaticii, a sen a gândii și a derivatelor a istoriei limbii și a dialektologiei, cuprind un aspect nou. De asemenea, prin aceste lucrări, materialismul dialectic și istoric și lingvistic în țara și conștientul noi.

Enumerând și rezumând legile științifice în legătură cu problema de lingvistică I. UomteV, conține se oprește mai mult asupra marxiștilor lingvistice de dezvoltarea științei marxiste a limbii și o mare contribuție științifică lui I. V. Stalin privitoare la structura gramaticală și la conștientul lexical a limbii. I. V. Stalin propune separarea foneticii principale de cuvinte de compoziția generală lexicală a limbii și conștientul foneticului mare acest limbă și foneticul comun de cuvinte. I. V. Stalin și conștientul mare.

... dezvoltarea în general regulat, fără să se realizeze în mod
... dezvoltării, adesea, un grup, nemeritând de altminteri să fie capabil să
... dezvoltarea limbii.

În perioade de după Marea Revoluție Socialistă, s-au înregistrat
... în compoziția limbii ruse. Inșă ele nu ne îndreptătesc să vorbim
... o nouă etapă calitativă în dezvoltarea limbii ruse, deoarece din
... structura gramaticală a limbii, nici fondul principal de cuvinte nu au
... schimbări mari. În această perioadă s'au produs schimbări mai
... în sfera semantică a unor cuvinte. De exemplu cuvântul *труд*
... este în mod individual asociat, în Rusia țaristă, de înțeles
... sau ideea unei povești răsinoase, pe când astăzi, pentru omul
... socialist, termenul *труд* este legat de noțiunea de *cități și
... termen*.

Linguistica burgheză rupe limba de societate și o cercetează ca un
... fenomen independent. I. V. Stalin, dezvoltând ideile lui Marx, a sta-
... limba evoluează, se îmbogățește și se perfecționează după le-
... sale interne de dezvoltare; limba se schimbă nu ca o suprastruc-
... de o anumită bază, ci ca un fenomen social, legat de în-
... activitate a societății.

... ca exemplu pentru actiunea legilor interne de de-
... sunt date cuvintele străine intrate în
... limbii ruse. Cuvântul *глагол* e împrumutat din limba engleză,
... după legile limbii engleze, sub-
... după legile limbii ruse impune declinarea sub-
... în timp ce limba rusă impune declinarea sub-
... de origine engleză și se declină ca
... de origine rusă. De exemplu, de la cuvântul împrumutat se
... după legile limbii ruse. De exemplu, de la cuvântul
... se formează, conform spiritului
... *культура*, se formează, conform spiritului
... *культуры*, un cuvânt nou, *культура народа*, "cultura
... se formează adjectivul
... *народный*.

I. V. Stalin se învârtă cu problema de bază a lingvisticii ca știință
... studiul legilor interne de dezvoltare a limbii. Limba contemporană
... și întreg de epocă, nu se poate studia
... procesul formării istorice a fondului principal
... de structură gramaticală, în afară de lectură cu legile
... de dezvoltare ale limbii.

... autorul — în studiul
... a treze probleme principale găsim — ceea ce mare masă
... deoarece întreaga parte preluată este o
... din care s'au format
... și a fondului
... și a structurii gramaticale și a fondului
... și a limbii slave.

E. Lomov scoate ca indicție lui I. V. Stalin asupra studiului
... și a limbii contemporane și
... și a limbii contemporane și a limbii
... și a limbii contemporane și a limbii

BCL

de procesul necesităților, de valoarea științifică a limbii. După cum
își E. V. Stalin vor rezolva în celare cercetări a științelor lingvistice
lor de limbă după metoda lui Marx, bazată pe analiza celor patru ele-
mente și folosirea de rezultate de unică felitate de cercetare a lim-
bajelor lingvistice, a metodei istorice-comparative.

În încheiere, autorul proclamă necesitatea specialiilor pe temerile ade-
vurate științifice a studiului limbilor și a rolului lor în societatea, dar
sind că lingvistica e chemată să rezolve probleme dintre cele mai im-
portante ale dezvoltării societății sovietice.

Lucrările lui I. V. Stalin în problemele științelor limbii, înțelegând
faza lingvisticii marxiste sovietice; cercetarea serioasă a limbii după
principiile conducătoare ale tovarășului Stalin va juca lingvistica so-
vietică spre o rapidă dezvoltare și-i va da posibilitatea să ocupe primul
loc în lingvistica universală.

ANGELA PAVRESCU

DESBATERILE CONSILIULUI ȘTIINȚIFIC AL INSTITUTULUI DE FILOSOFIE AL ACADEMIEI DE ȘTIINȚE A U. R. S. S.

Lucrările lui I. V. Stalin, în legătură cu problemele de lingvistică,
au făcut obiectul unei sedințe în consiliul științific al Institutului de
Filosofie al Academiei de Științe a U. R. S. S. Voimicului "Academiei de
Științe a U. R. S. S. nr. 9", p. 57-70, publică o ample dars de seamă a
dezbaterilor care au avut loc cu acest prilej. Sedința a început
pentru un referat al domnului G. F. Alexandrov despre "Evoluția și
materialismul dialectic și istoric în lucrările lui I. V. Stalin. Scara știin-
țelor lingvistice și Cu privire la unele probleme de lingvistică".
G. F. Alexandrov a prezentat problemele pe care I. V. Stalin le pune în
aceste lucrări arătând importanța lor pentru dezvoltarea lingvisticii
a societății științifice și a materialismului istoric și dialectic.

Expunând părerile lui I. V. Stalin cu privire la caracterul speci-
fic al limbii ca fenomen social, referența a înțeles a două rapor-
turi desăbun care există între limbă, ca unu d'interese social. "Cul-
tura poeziei burgheze și socialistă, — arată I. V. Stalin — dar limba,
ca totuși de înțelegere, este folositoare comună unui popor și poate
fi cea a culturii burgheze și a cea socialistă". Comentând aceste
cuvinte, domnului Alexandrov a subliniat că această teză științifică este
de mare în miza pentru o cultură socialistă de totuși și necesitatea
de a lua în considerare celor care cauză să însereze elementele de cultură
burgheze în cultura socialistă și a celor care prin vorbirea
de cultura unei limbii noi, socialistă, științifică dezvoltarea culturii
socialiste.

DIN ACTIVITATEA INSTITUTULUI DE LINGVISTICĂ
AL ACADEMIEI DE ȘTIINȚE A U.R.S.S.

Instituția de Lingvistică al Academiei de Științe a U.R.S.S. a fost înființată din contopirea Institutului „Limba și Gândirea” și Institutului de Limbă rusă al Academiei de Științe a U.R.S.S. Director al noului Institut a fost numit Acad. V. V. Vinogradov (fostul director al Institutului „Limba și Gândirea”, Acad. I. I. Meščianinov fiind aliberat din funcție pe care o avea).

Noul Institut cuprinde următoarele secțiuni:

1. Secțiunea limbii literare ruse;
2. Secțiunea de istorie a limbii ruse și de dialectologie;
3. Secțiunea lexicală și a limbii ruse;
4. Secțiunea limbilor turce;
5. Secțiunea limbilor caucaziene și iranice;
6. Secțiunea limbilor popoarelor nordice și al celor din vecinătate;
7. Secțiunea limbilor românești;
8. Secțiunea limbilor germanice.

Structura organizatorică a Institutului cuprinde și următoarele diviziuni:

1. Grupul limbilor clasice;
2. Grupul de lingvistică generală.

De la început a fost înființat și un birou de redacționare a revistei științifice de lingvistică și literatură „Lingvistică și Literatură” și a revistei științifice de lingvistică „Lingvistică și Literatură”.

Conferințele științifice a Institutului și ale limbii literare, organizate în scopul de a îmbunătăți nivelul științific și de a promova cercetările științifice de limbă și literatură, au avut loc în anul 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025.

De asemenea, Institutul cuprinde următoarele secțiuni:

1. Secțiunea de lingvistică generală și de lingvistică aplicată;
2. Secțiunea de lingvistică comparativă și de lingvistică istorică;
3. Secțiunea de lingvistică teoretică și de lingvistică aplicată;
4. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
5. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
6. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
7. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
8. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
9. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
10. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
11. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
12. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
13. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
14. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
15. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
16. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
17. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
18. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
19. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
20. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
21. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
22. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
23. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
24. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
25. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
26. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
27. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
28. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
29. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
30. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
31. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
32. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
33. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
34. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
35. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
36. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
37. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
38. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
39. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
40. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
41. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
42. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
43. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
44. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
45. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
46. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
47. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
48. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
49. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
50. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
51. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
52. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
53. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
54. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
55. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
56. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
57. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
58. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
59. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
60. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
61. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
62. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
63. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
64. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
65. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
66. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
67. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
68. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
69. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
70. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
71. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
72. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
73. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
74. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
75. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
76. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
77. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
78. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
79. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
80. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
81. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
82. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
83. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
84. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
85. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
86. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
87. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
88. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
89. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
90. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
91. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
92. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
93. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
94. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
95. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
96. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
97. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
98. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
99. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;
100. Secțiunea de lingvistică aplicată și de lingvistică teoretică;

1. Problema originii limbii; 2. Problema dezvoltării limbii; 3. Problema
 relațiilor vorbirii cu alte părți din viața socială; 4. Problema
 structurii vorbirii și părțile proprii; 5. Problema principilor gramati-
 cale despre structura gramaticii și a modului cum se formează; 6. Pro-
 blema și urmările săi raporturile dintre gramatică și lexicologie; 7. Pro-
 blema a diferitelor „legi semantice” ale lui N. I. Marr (de ex. „teoria
 semanticii funcționale” etc.); 8. Critica greșelilor lui N. I. Marr în
 problema originii și exemplor inițiale ale vorbirii omenești; 9. Model
 cum se pune problema legilor fonetice în lingvistica comparată tradițio-
 nală și la N. I. Marr, etc.

Articolele celui de al doilea abonic vor fi consacrate dezbaterii ur-
 mătoarelor probleme: 1. Caracterile specifice ale limbii ca fenomen
 social și legăturile care există între dezvoltarea limbii și a societății;
 2. Limba și gândirea; 3. Legile interne de dezvoltare a limbii în do-
 menii semanticii; 4. Logica și gramatica și raporturile lor reciproce;
 5. Limba — mijloc de comunicare a oamenilor în societatea împărțită
 pe clase; 6. Dialectele și raporturile lor cu limba națională a întregului
 popor; 7. Dezvoltarea limbilor în societatea socialistă; 8. Principiile de
 diferențiere a unei lexicologii marxist-leniniste a local și în sistemele co-
 lectivale; 9. Principiile de gândire a unei gramati-
 ci și a părților care o compun; 10. Problema studiului limbii materne
 a limbii II. Problema raporturilor lexicologiei și raporturile ei cu
 celelalte discipline lingvistice; 11. Măsurarea științei omenești din punct
 de vedere al lingvisticii sovietice; 12. Lingvistica sovietică și știința so-
 cială în general de astăzi.

În anul plan cincinal al Institutului au fost întocbite o serie de
 lucrări științifice de primă mână în limbă rusă și în scrisori și articole. În
 noiembrie lucrări programate sunt de următorii: „Contribuții la gramati-
 ca structurii a limbii ruse” (de către Institutul de lingvistică și literatură a Școlii
 Sovietice); „Cercetări în domeniul lexicologiei istorice a limbii
 ruse” (S. D. Nebroska și P. I. Cerbilin); „Sintaxa documentelor scrite
 ruse” (V. I. Romanov); „Sintaxa amficticilor și construcțiile
 paralele sintactice” (G. P. Sulețin); „Sintaxa în epocile în limbă
 rusă (Moraș contemporană)” (S. I. Bricstein); „Cercetări de gramati-
 ca în limbajul principal de vorbire și în compozițiile literare a limbii
 ruse” (S. V. Vinogradov); „De asemenea se va pune problema în
 două volume, în contextul a 120 de probleme, în „Anuarul limbii
 ruse contemporane”, editate de Academia de Științe a U.R.S.S. și
 Institutul de lingvistică și literatură contemporană, precum și a „Dicționarului
 limbii ruse”.

În anul plan total se va de o atenție deosebită problemelor limbii
 și pentru de cunoașterea populară.

Din anul de activitate științifică a Institutului de Lingvistică
 și Literatură de Științe a U.R.S.S. în anul plan vor putea să
 primească numeroase lucrări pentru activitatea în lingvistică.

STUDII ȘI ARTICOLE DE LINGVISTICĂ APĂRUTE DUPĂ
LUCRARILE LUI I. V. STALIN

Pe lângă articolele de lingvistică apărute în unele lucrări ale lui I. V. Stalin, articole care au fost reamintite în prezentul număr, mai există încă o serie de articole și studii din diferite reviste sovietice. Menționăm că unul din ele a fost publicat în „Lupa de Casă” Nr. 7-8 1950, pg. 57-58. Este articolul datorit lui M. B. Mitin intitulat: „O nouă contribuție a lui I. V. Stalin la dezvoltarea marxism-leninismului (cu privire la lucrările lui I. V. Stalin în problemele de lingvistică)”.

În alte reviste găsim următoarele articole:

În *Boțevic* Nr. 15 din August 1950, pg. 7-23.

V. V. Vinogradov, Despre dialecta lingvistică și despre lucrările lui I. V. Stalin în problemele lingvistice.

În *Vestnikul Acad. de Științe a U.R.S.S.*, Nr. 7/1950 găsim următoarele articole:

A. V. Tomakov, I. V. Stalin asupra problemelor lingvistice și lingvisticii Academiei de Științe a U.R.S.S. (pg. 3-19).

V. P. Volgin, Despre rolul și locul lingvisticii în științele contemporane (pg. 55-59).

G. P. Alexandrov, O problemă din teoriele marxiste (pg. 30-32).

A. M. Dobryn, *Limba rusă standardă din zilele noastre* (pg. 50-52).

A. M. Egorov, *Spre o teorie științifică a limbii ruse* (pg. 54-55).

E. M. Felzer, *Limba rusă în li. sovietică* (pg. 56-57).

În *Vestnikul Acad. de Științe a U.R.S.S.* Nr. 3 și 9/1950 găsim următoarele articole:

„Pentru o știință științifică a limbii și a vorbirii” (Nr. 3, pg. 10-19), apoi o nouă ediție.

Despre dezvoltarea materialismului dialectic și rolul lui în științele lui I. V. Stalin privind problemele de lingvistică, *Societatea Științifică Internațională de Lingvistică și Literatură din Moscova* și Acad. de Științe a U.R.S.S., din 19 și 20 Iulie 1950. (Nr. 9, pg. 57-59).

În *Boțevic*, Acad. de Științe a U.R.S.S., seria de limbă și literatură, 1950, Nr. 4, pg. 302-303, o nouă ediție.

Articolul lui I. V. Stalin în *problemele lingvistice și literare din Uniunea Republicilor Sovietice și Republica din Turkestan a U.R.S.S.*

În *Izvestiile Acad. de Științe a U.R.S.S.*, seria de lingvistică și literatură, Nr. 1/1950, pg. 30-31. Un nou articol al lui I. V. Stalin, dar în Nr. 2/1950, găsim următoarele articole:

MANUSCRISELE NEIDENTIFICATE NOI SEMNALIZAM
COLABORATORII NOSTRI SUNT RUGATI
SA NE INDICE ADRESA LOR EXACTA
*
*
*
KIOMAM PE COLABORATORII NOSTRI SA RE-
MITA MANUSCRISELE DE PREFERINTA SCURTE
CU DRTOGRAFA ORIGINALA SI, PE CAT POSSIBIL,
SA TUTE LA MASINA.

Kompozitoren des Textes ist: *Georgescu*

Kudocifio Revistelor „CUM VORBIM“

Procentele spre subscribitorii: (2) - 500000/200000

Adresatele: *Georgescu, S. P. 1000, Bucuresti, Str. - "Mandrea" 43B/10*

ANUNCIAMENT:

Publicitatea spre: *Georgescu, S. P. 1000, Bucuresti, Str. - "Mandrea" 43B/10*
Publicitatea spre: *Georgescu, S. P. 1000, Bucuresti, Str. - "Mandrea" 43B/10*
Publicitatea spre: *Georgescu, S. P. 1000, Bucuresti, Str. - "Mandrea" 43B/10*
Publicitatea spre: *Georgescu, S. P. 1000, Bucuresti, Str. - "Mandrea" 43B/10*
Publicitatea spre: *Georgescu, S. P. 1000, Bucuresti, Str. - "Mandrea" 43B/10*

1000 - 1000 - 1000 - 1000 - 1000 - 1000

Textul manuscrisului, adresa si numarul telefonului: *Georgescu, S. P. 1000 - 1000 - 1000*

